

**SKATTEFÖRVALTNINGENS ANVISNING OM TILLÄMPNING AV
LAGEN OM GENOMFÖRANDE AV DET S.K. DAC2-DIREKTIVET
SAMT
17 B OCH C § LAGEN OM BESKATTNINGSFÖRFARANDE**

Diarienummer A91/200/2016

Utfärdad 27.10.2016
Diarienummer A91/200/2016
Giltighet Tills vidare
Bemyndigande Lag om Skatteförvaltningen (503/2010) 2 § 2 mom.
Ersätter anvisning (nr, datum) -

Denna anvisning är en tolknings- och tillämpningsanvisning för direktivets genomförandelag (lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet, 1703/2015), 17 b och c § i lagen om beskattningsförfarande (nedan även beskattningsförfarandelagen och BFL) samt Skatteförvaltningens beslut om skyldigheten att lämna uppgifter om finanskonton, som utfärdats på basis av dessa (A35/200/2016). I denna anvisning ger Skatteförvaltningen således anvisningar om tillämpningen av kraven rörande granskning, identifiering och rapportering i Common Reporting Standard (nedan även CRS och standard) och rådets direktiv 2014/107/EU (nedan även DAC2 och direktivet) i Finland.

Syftet med anvisningen är att hjälpa finansiella institut och deras rådgivare och tjänsteleverantörer att fullgöra sina skyldigheter vad gäller de åtgärder för kundkännedom rapportering som hänför sig till CRS och DAC2. Anvisningen redogör också för de uppgifter som en kund hos ett finansiellt institut ska lämna till det finansiella institutet för att det ska kunna sköta sina lagstadgade plikter.

Innehåll

1	BAKGRUND	5
2	FÖRPLIKTELSER I LAGSTIFTNINGEN OM GEMENSAMT UTBYTE AV UPPLYSNINGAR OCH TILLHÖRANDE ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM	8
2.1	Avsnitt I: Allmänna rapporteringskrav	8
2.2	Avsnitt II Allmänna krav avseende åtgärder för kundkännedom	10
2.3	Avsnitt III Åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enskilda konton	10
2.4	Avsnitt IV: Åtgärder för kundkännedom för nya enskilda konton	14
2.5	Avsnitt V: Åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enhetskonton	14
2.6	Avsnitt VI: Åtgärder för kundkännedom för nya enhetskonton	16
2.7	VII avsnittet: Särskilda regler om åtgärder för kundkännedom	17
2.8	Avsnitt VIII: Definierade begrepp	19
2.9	Avsnitt IX Faktiskt genomförande	31
3	DETALJERADE TILLÄMPNINGSANVISNINGAR FÖR ATT UPPFYLLA KRAVEN PÅ KUNDKÄNNEDOM OCH RAPPORTERING I 17 B OCH C § I LAGEN OM BESKATTNINGSFÖRFARANDE	31
3.1	Inledning	32
3.2	Tillämpningsanvisning om avsnitt I rörande allmänna rapporteringskrav	32
3.2.1	Punkt A – Upplysningar som ska rapporteras	32
3.2.2	Punkt B – Valuta	36
3.2.3	Punkt C–E – Undantag	37
3.3	Tillämpningsanvisning om avsnitt II rörande allmänna krav avseende åtgärder för kundkännedom	39
3.3.1	Punkt A–C – Allmänna åtgärder för kundkännedom	39
3.3.2	Punkt D – Användning av tjänsteleverantörer	40
3.3.3	Punkt E – Alternativa åtgärder för kundkännedom för redan befintliga konton	40
3.4	Tillämpningsanvisning om avsnitt III rörande åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enskilda konton	40
3.4.1	Punkt A – Konton som inte behöver granskas, identifieras eller rapporteras	40
3.4.2	Punkt B – Åtgärder för kundkännedom som ska tillämpas på lågvärdekonton	40
3.4.3	Punkt C – Regler för kundkännedom rörande högvärdekonton	45
3.4.4	Punkt D och E – Tidpunkt för granskning och ytterligare förfaranden	48
3.5	Tillämpningsanvisning om avsnitt IV rörande åtgärder för kundkännedom för nya enskilda konton	48
3.6	Tillämpningsanvisning om avsnitt V rörande åtgärder för kundkännedom för redan befintliga	

enhetskonton	53	
3.6.1 Punkt A – Konton som inte behöver granskas, identifieras eller rapporteras		53
3.6.2 Punkt B och C – Konton som ska granskas och rapporteras		53
3.6.3 Punkt D – Granskningsförfaranden		54
3.6.4 Punkt E – Tidpunkt för granskning och ytterligare förfaranden		58
3.7 Tillämpningsanvisning om avsnitt III rörande åtgärder för kundkännedom för nya enhetskonton	59	
3.8 Tillämpningsanvisning om avsnitt VII rörande särskilda krav avseende åtgärder för kundkännedom	63	
3.9 Tillämpningsanvisning om avsnitt VII rörande definierande begrepp	68	
4 KRAV RÖRANDE FAKTISKT GENOMFÖRANDE		99
4.1 Inledning	99	
4.2 Regler för att hindra finansiella institut, personer eller mäklare att införa rutiner för att kringgå förfaranden för utbyte av upplysningar och kundkännedom.	100	
4.3 Krav på finansiella institut att föra bok över genomförda åtgärder och bevis om användningen av ovan nämnda förfaranden samt att vidta lämpliga åtgärder för att inhämta dessa upplysningar	101	
4.4 Administrativa förfaranden för att kontrollera om rapporteringsskyldiga finansiella institut iakttar förfaranden för utbyte av upplysningar och kundkännedom	102	
4.5 Administrativa förfaranden för uppföljning av rapporteringsskyldiga finansiella institut, om icke dokumenterade konton rapporteras	102	
4.6 Bestämmelser som tillämpas om reglerna inte följs	102	
4.7 Det rapporteringsskyldiga finansiella institutets skyldigheter som registeransvarig	103	
4.8 Kontohavarens skyldighet att lämna korrekta uppgifter	103	

1 BAKGRUND

Syftet med anvisningen

OECD har upprättat en internationell standard för utbyte av upplysningar, Common Reporting Standard (nedan även CRS och standard), och kommentarer som ger råd för tillämpningen av den. Finland har genom internationella avtal förbundit sig till automatiskt utbyte av upplysningar i enlighet med denna standard. Finland kommer att utbyta upplysningar första gången år 2017, då upplysningar om finansiella konton för år 2016 kommer att sändas. Finland kommer att få motsvarande upplysningar om finländares konton i utländska finansiella institut av avtalspartner första gången i september 2017. Sammanlagt 101 stater och rättskipningsområden har förbundit sig till utbyte av upplysningar (maj 2016, <http://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/commitment-and-monitoring-process/>). En viktig del av standarden är de akksamhetsprocedurer med vilka finansiella institut ska granska och identifiera sina kunder för utbyte av upplysningar. Dessa akksamhetsförpliktelser trädde i kraft i Finland 1.1.2016.

Inom Europeiska unionen genomförs utbyte av upplysningar i enlighet med CRS baserat på direktivet [2014/107/EU](#) (ändring av det s.k. handräckningsdirektivet 2011/16/EU, nedan även DAC2 och direktivet). Direktivet innehåller standardens krav och i stor utsträckning även bestämmelser om s.k. nationella optioner som ingår i standarden. Direktivet utgår från att dess innehåll stämmer överens med standarden och vid tolkningen av direktivet ska de kommentarer som OECD upprättat användas som rättskälla. Syftet och målen för internationellt automatiskt utbyte av upplysningar beskrivs i standarden, direktivet och regeringens proposition till nationell genomförandelag.

Standardens och direktivens krav har beaktats i Finlands skattelagstiftning. Kraven har genomförts med direktivets [genomförandelag](#) samt 17 b och c § i [lagen om beskattningsförfarande](#). I dessa genomförandelagar föreskrivs de nationella optioner i standarden, vilka enligt direktivet ska beslutas nationellt. Som betydande av dessa kan nämnas det s.k. wider approach och kravet på nollanmälan i situationer där det finansiella institutet inte har några konton att rapportera, vilka föreskrivs i BFL 17 c §. Standarden och direktivet förutsätter att Finland verkställer kraven i dem på ett effektivt sätt. I de nationella genomförandelagarna beaktas kraven på effektiv verkställighet. I dem är bland annat Skatteförvaltningen skyldig att effektivt övervaka och säkerställa att finansiella institut uppfyller de förpliktelser som föreskrivits för dem. Kraven på faktiskt genomförande beskrivs i kapitel 4 i denna anvisning. Enligt BFL 17 b och c § meddelar Skatteförvaltningen närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas samt om tidpunkten och sättet för lämnande av uppgifter. Skatteförvaltningen kan också begränsa skyldigheten att lämna uppgifter. Skatteförvaltningen har fattat ett beslut om skyldigheten att lämna uppgifter om finanskonton ([A35/200/2016](#)) och gett en [teknisk tillämpningsanvisning](#) om årsanmälan.

I den nationella genomförandelagen av förpliktelserna i standarden (BFL 17 c §) föreskrivs att ska akksamhet- och rapporteringsskyldigheterna i enlighet med genomförandelagarna (BFL 17 b §) uppfyllas även för de personer, vars skatterättsliga hemviststat är utanför EU. Således föreskrivs de exakta och detaljerade förpliktelserna för finansiella institut rörande granskning, identifiering och rapportering av kontohavare i EU-medlemsstater i den nationella lagstiftningen att omfatta alla kontohavare (wider approach). Med denna hänvisning i BFL 17 c § säkerställs en enhetlig tolkning och att de procedurer som krävs av finansiella institut berör alla kontohavare. I kapitel 2 i denna anvisning sammanställs lagstiftningskrav i enlighet med direktivet och nationella genomförandelagar, med beaktande av de nationella optioner som avgjorts i de nationella genomförandelagarna, särskilt wider approach.

Enligt BFL 17 b och c § meddelar Skatteförvaltningen närmare föreskrifter och anvisningar om tillämpningen av akksamhetsproceduren och om de uppgifter som ska lämnas. I kapitel 3 i anvisningen finns Skatteförvaltningens tolkningsanvisningar som förutsätts i lagen. I dessa anvisningar beaktas även direktivets förutsättning om att Finland vid verkställande av direktivet ska använda de kommentarer till standarden som OECD gjort upp.

Kommentarerna är på engelska och de avser alla deltagande stater. Aktörer, tillvägagångssätt och produkter inom branschen varierar i olika delar av världen. Det här orsakar utmaningar i hänse-

ende av vissa termer och begrepp. För vissa av begreppen går det inte att finna etablerade svenska uttryck. Delar av de svenska uttrycken motsvarar inte i sin helhet det som avses i kommentaren. I denna anvisning har man därför vid behov använt de engelska begreppen vid sidan om den svenska översättningen och delvis också definierat begrepp för detta syfte. I vissa delar har det också avvikits från direktivets svenskspråkiga version för att översättningens formulering kan vara vilseledande eller oklar. I dessa situationer har det ord som bäst motsvarar uttrycken som används i branschen och beskattningen valts. De valda uttrycken ändrar inte innehållet eller lagtolkningen (jfr direktivets andra språkversioner och standarden).

FATCA

Finland har ingått ett så kallat FATCA-avtal med Förenta staterna (FördrS 25/2015). Enligt avtalet ska ett finskt finansiellt institut undersöka och identifiera om en kontohavare omfattas av amerikanska indicier och vid behov meddela uppgifter om specificerade amerikanska personer i den omfattning som fastställts i avtalet med en årsanmälan till Skatteförvaltningen. Uppgifterna skulle för första gången meddelas 30.4.2015. Aktsamhetsproceduren och rapporteringen motsvarar i stor utsträckning förpliktelseerna i CRS och DAC2. Standarden baserar sig på Förenta staternas FATCA-regelverk. Definitionerna i Förenta staternas nationella regelverk har i standarden ändrats så att de lämpar sig för en multinationell kontext. Dessutom har vissa särdrag, som endast hänför sig till Förenta staterna, tagits bort.

För finansiella institut som har varit FATCA-skyldiga och känner till aktsamhets- och rapporteringskraven i FATCA, är kraven i CRS och DAC2 till stor del bekanta. Begreppen kan till vissa delar skilja sig något på grund av olika bakgrund. Begreppens innehåll är emellertid i allmänhet lika. Vid det nationella genomförandet av FATCA-avtalets förpliktelser och i [Skatteförvaltningens anvisning](#) har kraven i CRS och DAC2 beaktats i så stor utsträckning som möjligt, i enlighet med regeringens proposition. Finansiella institut måste dock alltid i fråga om CRS- och DAC2-skyldigheterna iaktta lagar rörande dem och de preciserande instruktionerna i denna anvisning. På motsvarande sätt måste den aktuella lagstiftningen och Skatteförvaltningens anvisningar följas i fråga om FATCA.

Centrala skillnader mellan CRS/DAC2 och FATCA

Finansiella institut bör i sina procedurer beakta de centrala skillnaderna i kraven mellan CRS/DAC2 och FATCA:

Nytt konto för tidigare kund

- Grundtanken i båda är att alltid då ett nytt konto öppnas, ska proceduren för nytt konto följas vid granskning och identifiering av kunden. I CRS/DAC2 kan nya konton öppnade av en tidigare kontohavare endast i mycket begränsade fall behandlas som s.k. gamla konton. Det är närmast frågan om tekniska o.d. kontoöppningar, där annan lagstiftning inte förutsätter att det finansiella institutet begär eller får några tilläggsupplysningar av kunden (eller ingår några nya avtal).
- I FATCA-avtalet finns ingen dispens för situationer där ett nytt konto öppnas av en s.k. gammal kund. I avtalet tillåts Finland emellertid, om så önskas, utnyttja de undantag i Förenta staternas lagstiftning som berör ärendet. I den nationella lagstiftningen har denna valmöjlighet föreskrivits åt Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen har i sin anvisning tillåtit att finansiella institut kan, om så önskas, behandla nya konton som tidigare kontohavare öppnat som s.k. gamla konton, i de situationer som nämns i Förenta staternas lagstiftning. Detta undantag är till vissa delar mer omfattande än de undantag som tillåts i CRS/DAC.

Definitionen av passiv finansiell enhet

- Definitionen av passiv icke-finansiell enhet i CRS/DAC2 omfattar till skillnad från FATCA även sådana investeringsenheter som är belägna i en icke-deltagande stat. Därför ska de finansiella instituten undersöka, identifiera och rapportera kontrollerande personer i dessa på samma sätt som andra kontrollerande personer i passiva icke-finansiella enheter.

Tröskelvärden

- De i praktiken enda tröskelvärdena i CRS/DAC2 är tröskelvärdet för tidigare enhetskonton på 250 000 USD och tröskelvärdet för s.k. högvärdeskonton på 1 000 000 USD. Före år 2015 var det i FATCA i Finland tillåtet att använda flera andra i avtalet tillåtna tröskelvärden. Från början av 2016 är tröskelvärdena i FATCA i huvudsak motsvarande som i CRS/DAC2, men de finansiella instituten ska dock i sin verksamhet beakta vissa skillnader som fortfarande förknippas med tröskelvärdena.

Nya konton

- Tidpunkten för nya konton är i FATCA 1.7.2014 och i CRS/DAC2 1.1.2016.
- CRS/DAC2 kräver att ett intygande från kontohavaren nästan alltid används för nya konton. I FATCA finns ett motsvarande krav i avtalet, men i Förenta staternas lagstiftning finns till vissa delar några något lindrigare krav, vilka har varit tillåtna i Finland. Skillnadernas betydelse är emellertid i praktiken liten.

Medborgarskap som kännetecken

- I FATCA är Förenta staternas medborgarskap ett kännetecken som orsakar rapportering. I CRS/DAC2 är medborgarskap inte ett kännetecken.

Telefonnummer som kännetecken

- I FATCA är ett U.S.-telefonnummer alltid ett kännetecken. I CRS/DAC2 är ett utländskt telefonnummer inte ett kännetecken, ifall kontohavaren också har ett finskt telefonnummer.

Postens förvaringsinstruktioner eller c/o-adress som kännetecken

- I CRS och DAC2 rapporteras endast konton som enligt detta kännetecken anses rapporterbara till Skatteförvaltningen i Finland, eftersom det härvidlag inte föreligger några säkra kännetecken på kontohavarens skattemässiga hemviststat. Då villkoren för kännetecknet uppfylls i FATCA (som c/o-adress i Förenta staterna) rapporteras kontohavaren naturligtvis som amerikansk.

Icke-rapporteringsskyldiga finansiella institut

- I CRS/DAC2 indelas icke-rapporteringsskyldiga finansiella institut inte in i två grupper (befriade verkliga förmånstagare och finansiella institut som uppfyller kraven som utländska finansiella institut som följer gällande skattebestämmelser) som i FATCA. I praktiken har detta ingen väsentlig betydelse.
- I CRS/DAC2 finns det färre grupper med icke-rapporteringsskyldiga finansiella institut än i FATCA. På grund av olika syfte och lägre tröskelvärden finns inte följande grupper i CRS/DAC2.
 - Finansiellt institut med endast lågvärdeskonton
 - Pensionsfonder som uppfyller kraven enligt skatteavtalet
 - Lokalbanker
 - Finansiellt institut med lokalt kundunderlag
 - Investeringsenheter som helt ägs av undantagna verkliga förmånstagare

- Sponsorerade investeringsenheter och kontrollerade utländska samfund (bassamfund)
- Sponsorerade fåmansägda investeringsinstrument
- Investeringsrådgivare och investeringsförvaltare

I CRS/DAC2 kan det inte heller finnas en grupp "Pensionsfonder som uppfyller kraven enligt skatteavtalet" eftersom CRS/DAC2 inte är ett skatteavtal mellan två länder så som FATCA, som man kan hänvisa till. I praktiken avviker inte definitionen av icke-rapporteringskyldiga finansiella institut i Finland till dessa delar, eftersom finska "pensionsfonder som uppfyller kraven enligt skatteavtalet" torde uppfylla villkoren på icke-rapporteringskyldiga pensionsfonder (finansiella institut).

Registrering av finansiella institut

- I FATCA ska finansiella institut registrera sig till det så kallade FATCA-register som administreras av Förenta staternas skatteförvaltning (IRS) och använda det GIIN-nummer som IRS beviljar. I CRS/DAC2 finns ingen separat registrering. GIIN-numret kan dock användas i Finland vid årsanmälan och utnyttjas i intyganden från kontohavare.

Vissa specialdefinitioner som hör till CRS/DAC2:s och FATCAs karaktär

- På grund av olika karaktär och bakgrund finns det vissa begrepp som skiljer sig mellan CRS/DAC2 och FATCA. Finansiella institut ska beakta dessa i sin verksamhet. Skillnaderna har inte någon väsentlig betydelse i praktiken, men man bör vara medveten om dem.
- Till exempel följande begrepp:
 - icke-deltagande finansiellt institut finns endast i FATCA
 - icke-deltagande stat finns endast i CRS/DAC2
 - rapporteringskyldig person är i CRS/DAC2 någon annan än finländsk och i FATCA amerikansk (inkl. Förenta staternas medborgare och enheter kontrollerade av amerikanska personer)
 - vissa andra begrepp som härrör från Förenta staternas nationella lagstiftning och CRS/DAC2:s egen verksamhetsmiljö

2 FÖRPLIKTELSE I LAGSTIFTNINGEN OM GEMENSAMT UTBYTE AV UPPLYSNINGAR OCH TILLHÖRANDE ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM

I detta kapitel anges de förpliktelser i enlighet med CRS och DAC2 i gällande lagstiftningen i Finland, vilka finansiella institut ska iaktta. Förpliktelserna i enlighet med lagstiftningen kommer från direktivet, direktivets genomförandelag samt 17 b och c § i lagen om beskattningsförfarande.

2.1 Avsnitt I: Allmänna rapporteringskrav

A. Med förbehåll för bestämmelserna i punkterna C–E ska varje rapporteringskyldigt finansiellt institut rapportera avseende varje rapporteringspliktigt konto hos detta rapporteringskyldiga finansiella institut:

1. namn, adress, hemviststat(er), skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje rapporteringskyldig person som är

kontohavare och, när det gäller enheter som är kontohavare och som har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, enhetens namn, adress, hemviststat(er) och skatteregistreringsnummer samt varje rapporteringsskyldig persons namn, adress, hemviststat(er), skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort,

2. kontonummer (eller motsvarande uppgift om kontonummer saknas),
3. det rapporteringsskyldiga finansiella institutets namn och FO-nummer,
4. kontots saldo eller värde (inklusive kontantvärdet eller återköpsvärdet om det rör sig om ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal) vid utgången av kalenderåret, eller att kontot avslutats, om kontot avslutats under det aktuella kalenderåret,
5. När det gäller depåkonton:
 - a) totalt bruttobelopp för ränta, totalt bruttobelopp för utdelning och totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som i vart och ett av fallen betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår, och
 - b) total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av finansiella tillgångar som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren,
6. när det gäller inlåningskonton, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår, och
7. när det gäller konton som inte beskrivs i punkt A.5 eller A.6, totalt bruttobelopp som under ett kalenderår betalats ut till eller krediterats kontohavaren med avseende på kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet står som garant för (skyldig att ge förmåner eller utföra betalningar till kontohavaren baserat på avtal, i praktiken till exempel kapitalandelar och specificerade försäkringar) eller är gäldenär för (i praktiken till exempel skuldandelar), inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till kontohavaren under ett kalenderår.

B. I de upplysningar som rapporteras måste den valuta som kontot noteras i anges (den valuta som kontot rapporteras till kontohavaren).

C. Skatteregistreringsnummer eller födelsedatum behöver inte rapporteras om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har de aktuella upplysningarna och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har behövt inhämta med stöd av gällande nationell lagstiftning. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska dock göra rimliga ansträngningar för att inhämta skatteregistreringsnummer och födelsedatum för redan befintliga konton före utgången av det kalenderår som följer på det år då redan befintliga konton identifierats som rapporteringspliktiga konton.

D. Skatteregistreringsnummer behöver inte rapporteras, om kontohavarens hemviststat inte beviljar skatteregistreringsnummer till kontohavare.

E. Uppgifter om födelseort behöver inte rapporteras, utom om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förutsätts inhämta och rapportera de aktuella uppgifterna med stöd av finsk lagstiftning och uppgifterna finns tillgängliga bland de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

Skatteförvaltningen har utfärdat beslutet [A35/200/2016](#) om skyldigheten att lämna

uppgifter om finanskonton samt en [anvisning om årsanmälan](#) med närmare föreskrifter om när och hur ovan nämnda uppgifter ska lämnas in till Skatteförvaltningen.

2.2 Avsnitt II Allmänna krav avseende åtgärder för kundkännedom

- A. Ett konto ska betraktas som ett rapporteringspliktigt konto från och med den dag det identifierats som ett sådant och uppgifter som gäller kontot ska rapporteras årligen under det kalenderår som följer det år för vilket uppgifterna gäller.
- B. Ett kontos saldo eller värde ska fastställas per den sista dagen ett kalenderår.
- C. Relevant saldo eller värde ska fastställas per den sista dagen för den rapporteringsperiod som löper ut vid slutet av eller inom det aktuella kalenderåret.
- D. Rapporteringsskyldiga finansiella institut kan använda sig av tjänsteleverantörer för att fullgöra sina skyldigheter avseende utbyte av upplysningar och aktsamhet. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ansvarar dock alltid själv för att de lagstadgade skyldigheterna fullgörs.
- E. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan tillämpa de aktsamhetsprocedurer som gäller för nya konton på befintliga konton och de aktsamhetsprocedurer som gäller för högvärdeskonton på lågvärdeskonton. I detta fall ska dock de regler som i övrigt ska tillämpas på befintliga konton fortsättningsvis tillämpas.

2.3 Avsnitt III Åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enskilda konton

- A. Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka redan befintliga enskilda konton som är rapporteringspliktiga konton.
- B. **Lågvärdekonton.** Följande förfaranden gäller för lågvärdekonton.
 - 1. **Adress i hemviststaten.** Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i sina arkiv har en adress till en innehavare av ett enskilt konto i hemviststaten som baseras på styrkande dokumentation, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontohavaren som en person som har sin skatterättsliga hemvist i den stat i vilken adressen är lokaliserad.
 - 2. **Sökning i elektroniska arkiv.** Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte förlitar sig på en adress i hemviststaten till innehavaren av det enskilda kontot som baseras på styrkande dokumentation, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter något av följande indicier och tillämpa punkterna B.3–6:
 - a) identifiering av att Kontohavaren har hemvist i en rapporteringspliktig stat,
 - b) aktuell postadress eller bostadsadress (inklusive postbox) i en rapporteringspliktig stat,
 - c) ett eller flera telefonnummer i en rapporteringspliktig stat och inget telefonnummer i Finland,

- d) stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel till ett konto i en rapporteringspliktig stat,
 - e) gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med en adress i en rapporteringspliktig stat eller
 - f) en c/o- eller poste restante-adress i en rapporteringspliktig stat, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte i sitt arkiv har en annan adress för kontohavaren.
3. Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot eller kontot blir ett högvärdekonto.
4. Om något av de indicier som anges i punkt B.2 a–e upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven eller om förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontohavaren som en person som har sin skatterättsliga hemvist i en sådan medlemsstat för vilken ett indicium identifierats.
5. Om en poste restante-adress eller c/o-adress upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkt B.2 a–e identifieras för kontohavaren ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkt C.2 eller från kontohavaren försöka inhämta ett intygande eller styrkande dokumentation för att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist. Om man efter sökningen i pappersarkiv inte lyckas fastställa något indicium och om försöket att inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation misslyckas, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet anmäla kontot som ett konto utan dokumentation.
6. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut behöver dock inte anse att en kontohavare har hemvist i en rapporteringspliktig stat såvida:
- a) upplysningarna om kontohavaren inbegriper en aktuell postadress eller bostadsadress i den rapporteringspliktiga bostadsstaten, eller ett eller flera telefonnummer i den rapporteringspliktiga staten (och inget telefonnummer i Finland) eller stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel till ett konto i en rapporteringspliktig stat och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar, eller tidigare har granskat och innehar, dokumentation i form av:
 - i) ett intygande där kontohavaren intygar att denne har hemvist enbart i Finland och
 - ii) styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens status som icke rapporteringsskyldig.
 - b) upplysningarna om kontohavaren inbegriper en gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med adress i den aktuella rapporteringspliktiga staten; och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller tidigare har granskat och innehar dokumentation i form av
 - i) ett intygande där Kontohavaren intygar att denne har hemvist endast i Finland eller
 - ii) styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens status som icke rapporteringsskyldig.

C. Förstärkta granskningsförfaranden för högvärdekonton. Följande förstärkta granskningsförfaranden gäller för högvärdekonton.

1. **Sökning i elektroniska arkiv.** Vad gäller högvärdekonton ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter de indicier som beskrivs i punkt B.2.
2. **Sökning i pappersarkiv.** Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara arkiv innehåller fält för och omfattar alla de upplysningar som beskrivs i punkt C.3 krävs ingen ytterligare sökning i pappersarkiv. Om de elektroniska arkiven inte omfattar alla dessa upplysningar ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet när det är fråga om högvärdekonton även söka igenom gällande huvudkundregister (master file) och, om upplysningarna inte finns i gällande huvudkundregister, följande dokument som rör kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat under de senaste fem åren, efter något av de indicier som beskrivs i punkt B.2:
 - a) den senaste inhämtade styrkande dokumentationen avseende kontot;
 - b) det senaste kontoöppningsavtalet eller annan dokumentation när det gäller kontots öppnande;
 - c) den dokumentation som senast inhämtats av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i enlighet med förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt AML/KYC-förfaranden (Anti-Money Laundering, bekämpning av penningtvätt; Know Your Customer, känn din kund) eller för andra regleringsändamål;
 - d) gällande fullmakter eller underteckningsrätter; och
 - e) gällande stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel.
3. **Undantag i det fall de elektroniska arkiven innehåller tillräckliga upplysningar.** Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut behöver inte göra den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkt C.2 om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara upplysningar inbegriper följande:
 - a) kontohavarens hemviststat (eng. "Account Holder's residence status");
 - b) den bostadsadress och den postadress till kontohavaren som vid det aktuella tillfället finns registrerad hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.
 - c) eventuella telefonnummer som vid det aktuella tillfället finns registrerade för kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet;
 - d) när det gäller andra finansiella konton än Inlåningskonton, upplysningar om huruvida stående order finns för överföring av medel från kontot till ett annat konto (inklusive ett konto hos en annan filial till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller ett annat finansiellt institut);
 - e) upplysningar om huruvida en giltig c/o- eller poste restante-adress finns för kontohavaren; och
 - f) upplysningar om huruvida fullmakt eller underteckningsrätt finns för kontot.
4. **Förfrågan hos kundansvarig om faktisk kännedom.** Utöver sådana sökningar i

elektroniska arkiv och pappersarkiv som beskrivs ovan ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta varje högvärdekonto för vilket det finns en kundansvarig (inklusive finansiella konton som lagts samman med ett sådant högvärdekonto) som ett rapporteringspliktigt konto om den kundansvarige har faktisk kännedom om att kontohavaren är en rapporteringsskyldig person.

5. Konsekvenser av att indicier upptäcks.

- a) Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för högvärdekonton som beskrivs i punkt C och om kontot inte har identifierats som ett konto som innehas av en rapporteringsskyldig person i enlighet med punkt C.4 behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot.
 - b) Om något av de indicier som anges i punkt B.2 a–e upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för högvärdekonton som beskrivs i punkt C eller om förhållandena senare ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto i förhållande till var och en av de rapporteringspliktiga stater för vilka ett indicium identifierats, såvida inte institutet väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.
 - c) Om en c/o- eller poste restante-adress upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för högvärdekonton som beskrivs ovan och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkt B.2 a–e identifieras för kontohavaren ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet från kontohavaren inhämta ett intygande eller styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens skatterättsliga hemvist eller hemvister. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta ett sådant intygande eller sådan styrkande dokumentation måste det anmäla kontot som ett konto utan dokumentation.
6. Om ett redan befintligt personkonto inte är ett högvärdekonto per den 31 december 2015, men övergår till att bli ett högvärdekonto per den sista dagen ett senare kalenderår ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet senast inom det kalenderår som närmast följer på det kalenderår då kontot övergår till att bli ett högvärdekonto slutföra det förstärkta granskningsförfarande som beskrivs i punkt C med avseende på detta konto. Om kontot baserat på denna granskning identifieras som ett rapporteringspliktigt konto ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapportera de föreskrivna upplysningarna om detta konto med avseende på det år då det identifierades som ett rapporteringspliktigt konto och därefter årligen, såvida inte kontohavaren upphör att vara en rapporteringsskyldig person.
 7. Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpar det förstärkta granskningsförfarande som beskrivs i punkt C för ett högvärdekonto behöver det inte, förutom när det gäller sådan förfrågan hos kundansvarig som beskrivs i punkt C.4, återigen tillämpa detta förfarande för samma högvärdekonto under något efterföljande år. Ett undantag är ett konto utan dokumentation, i vilket fall det rapporteringsskyldiga finansiella institutet årligen ska upprepa förfarandet tills ett sådant konto inte längre är utan dokumentation.
 8. Om förhållandena ändras med avseende på ett högvärdekonto på ett sådant sätt att ett eller flera av de indicier som anges i punkt B.2 kan kopplas till kontot ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto i förhållande till var och en av de stater för vilka indicierna identifierats, såvida inte det väljer att tillämpa punkt B.6 i detta avsnitt och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.

9. Ett rapporteringskyldigt finansiellt institut ska genomföra förfaranden för att säkerställa att en kundansvarig identifierar varje ändring i förhållandena avseende ett konto. Om en kundansvarig exempelvis får information om att kontohavaren har en ny postadress i en medlemsstat ska det rapporteringskyldiga finansiella institutet betrakta den nya adressen som ändrade förhållanden och ska, om institutet väljer att tillämpa punkt B.6, inhämta nödvändig dokumentation från kontohavaren.

D. Granskning av redan befintliga enskilda konton som är högvärdekonton ska ha utförts senast den 31 december 2016. Granskning av redan befintliga enskilda konton som är lågvärdekonton ska ha utförts senast den 31 december 2017.

E. Redan befintliga enskilda konton som är rapporteringspliktiga ska betraktas som rapporteringspliktiga konton under alla senare år, såvida kontohavaren inte upphör att vara en rapporteringspliktig person.

2.4 Avsnitt IV: Åtgärder för kundkännedom för nya enskilda konton

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka nya enskilda konton som är rapporteringspliktiga konton.

- A. När det gäller nya enskilda konton ska det rapporteringskyldiga finansiella institutet vid kontots öppnande inhämta ett intygande från kontohavaren som kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande och som gör det möjligt för det rapporteringskyldiga finansiella institutet att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist, samt bekräfta tillförlitligheten i detta intygande på grundval av de upplysningar som det rapporteringskyldiga finansiella institutet inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC).
- B. Om det av intygandet från kontohavaren framgår att kontohavaren har sin skatterättsliga hemvist i en rapporteringspliktig stat ska det rapporteringskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto, intygandet ska dock även innehålla kontohavarens skatteregistreringsnummer avseende den rapporteringspliktiga staten (om inte annat följer av avsnitt I punkt D) samt födelsedatum..
- C. Om förhållandena ändras avseende ett nytt enskilt konto på ett sätt som gör att det rapporteringskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning att känna till att det ursprungliga intygandet från kontohavaren är inkorrekt eller otillförlitligt kan det rapporteringskyldiga finansiella institutet inte förlita sig på det ursprungliga intygandet utan ska inhämta ett giltigt intygande från kontohavaren i vilken kontohavarens hemviststat(er).

2.5 Avsnitt V: Åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enhetskonton

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka redan befintliga enhetskonton som är rapporteringspliktiga konton.

- A. **Enhetskonton som inte behöver granskas, identifieras eller rapporteras.** Såvida inte det rapporteringskyldiga institutet gör ett annat val, antingen avseende alla redan befintliga enhetskonton eller, separat, avseende en tydligt identifierad grupp av sådana konton, behöver inte ett redan befintligt enhetskonto med ett sammanlagt saldo eller värde som den 31 december 2015 inte överstiger ett belopp motsvarande 250 000 USD granskas, identifieras eller rapporteras som ett rapporteringspliktigt konto förrän kontots sammanlagda saldo eller värde överstiger detta belopp den sista dagen något efterföljande

kalenderår.

- B. Enhetskonton som ska granskas.** Ett redan befintligt enhetskonto som har ett sammanlagt saldo eller värde som den 31 december 2015 överstiger ett belopp som motsvarar 250 000 USD, och ett redan befintligt enhetskonto som den 31 december 2015 inte överstiger detta belopp men vars sammanlagda saldo eller värde överstiger detta belopp den sista dagen något efterföljande kalenderår, måste granskas i enlighet med de förfaranden som anges i punkt D.
- C. Rapporteringspliktiga enhetskonton.** Vad gäller de redan befintliga enhetskonton som beskrivs i punkt B ska bara konton som innehas av en eller flera enheter som är rapporteringsskyldiga personer eller av passiva icke-finansiella enheter med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer betraktas som rapporteringspliktiga konton.
- D. Granskningsförfaranden för att identifiera rapporteringspliktiga enhetskonton.** För sådana redan befintliga enhetskonton som beskrivs i punkt B ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa följande granskningsförfaranden för att fastställa om kontot innehas av en eller flera rapporteringsskyldiga personer eller av passiva icke-finansiella enheter med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer:

1. Fastställa huruvida enheten är en rapporteringsskyldig person.

- a) Granska upplysningar som innehas för regleringsändamål eller kundrelationsändamål (inklusive upplysningar som inhämtats i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC) för att fastställa om upplysningarna visar att Kontohavaren har sin hemvist i en rapporteringspliktig stat. Med upplysningar som tyder på att en kontohavare har sin hemvist i en rapporteringspliktig stat avses bland annat platsen för enhetens bildande eller organisation, eller en adress i staten.
- b) Om upplysningarna tyder på att kontohavaren har sin hemvist i en rapporteringspliktig stat ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto såvida inte institutet från kontohavaren inhämtar ett intygande eller, baserat på upplysningar som det förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, på ett tillförlitligt sätt fastställer att kontohavaren inte är en rapporteringsskyldig person.

2. Fastställa huruvida enheten är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer.

När det gäller en kontohavare av ett befintligt enhetskonto (inklusive en enhet som är en rapporteringsskyldig person) måste det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer. Om någon person med bestämmande inflytande över den passiva icke-finansiella enheten är en rapporteringsskyldig person ska kontot betraktas som ett rapporteringspliktigt konto. När det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer ovanstående ska den följa riktlinjerna i punkt A.2 a–c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast.

- a) **Fastställa huruvida Kontohavaren är en Passiv icke-finansiell enhet.** För att fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på ett intygande från kontohavaren för att fastställa dennes status, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, på ett tillförlitligt sätt kan fastställa att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller ett finansiellt institut som inte är en sådan Investeringsenhet som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b

som inte är ett finansiellt institut i en deltagande stat.

- b) **Identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren.** För att identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut förlita sig på upplysningar som inhämtas och bevaras i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC).
- c) **Fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person.** För att fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut förlita sig på
- i) upplysningar som inhämtats och bevaras i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC) när det är fråga om ett redan befintligt enhetskonto som innehas av en eller flera icke-finansiella enheter och vars sammanlagda saldo eller värde inte överstiger ett belopp som motsvarar 1 000 000 USD, eller
 - ii) ett intygande från kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande av vilket den skatterättsliga hemviststaten för personen med bestämmande inflytande framgår.

E. Tidsplan för granskning och ytterligare förfaranden som gäller för redan befintliga enhetskonton.

1. Granskning av redan befintliga enhetskonton med ett sammanlagt saldo eller värde som den 31 december 2015 överstiger 250 000 USD ska ha utförts senast den 31 december 2017.
2. Granskning av redan befintliga enhetskonton med ett sammanlagt saldo eller värde som den 31 december 2015 inte överstiger 250 000 USD, men som överstiger detta belopp den 31 december något efterföljande år, ska ha slutförts före utgången av det kalenderår som följer på det år då det sammanlagda saldot eller värdet överstiger detta belopp.
3. Om förhållandena ändras med avseende på ett redan befintligt enhetskonto på ett sätt som gör att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning till att känna till att intygandet eller annan dokumentation med avseende på ett konto är inkorrekt eller otillförlitlig ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ompröva sin bedömning av kontots status i enlighet med de förfaranden som anges i punkt D.

2.6 Avsnitt VI: Åtgärder för kundkännedom för nya enhetskonton

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka nya enhetskonton som är rapporteringspliktiga konton.

A. Granskningsförfaranden för att identifiera Rapporteringspliktiga enhetskonton. För nya enhetskonton ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa följande granskningsförfaranden för att fastställa huruvida kontot innehas av en eller flera rapporteringsskyldiga personer eller av passiva icke-finansiella enheter med en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer:

- 1. Fastställa huruvida enheten är en rapporteringsskyldig person.**

- a) Inhämta ett intygande från kontohavaren som kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande och som gör det möjligt för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist, samt bekräfta tillförlitligheten i detta intygande på grundval av de upplysningar som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC). Om enheten i sitt intygande anger att denne inte har någon skatterättslig hemvist får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på adressen till enhetens huvudkontor för att fastställa kontohavarens hemvist
 - b) Om det av intygandet framgår att kontohavaren har sin hemvist i en rapporteringspliktig stat ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto såvida den inte baserat på upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga med tillförlitlighet fastställer att kontohavaren inte är en rapporteringsskyldig person med avseende på den staten.
2. **Fastställa huruvida enheten är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer.** När det gäller en kontohavare av ett nytt enhetskonto (inklusive en enhet som är en rapporteringsskyldig person) måste det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer. Om någon person med bestämmande inflytande över den passiva icke-finansiella enheten är en rapporteringsskyldig person ska kontot betraktas som ett rapporteringspliktigt konto. När det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer ovanstående ska den följa riktlinjerna i punkt A.2 a–c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast.
- a) **Fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet.** För att fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på ett intygande från kontohavaren för att fastställa dennes status, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, tillförlitligt kan fastställa att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller ett finansiellt institut som inte är en sådan Investeringsenhet som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b som inte är ett finansiellt institut i en deltagande stat.
 - b) **Identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren.** För att identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut förlita sig på upplysningar som inhämtas och bevaras i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC).
 - c) **Fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person.** För att fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut förlita sig på ett intygande från kontohavaren eller från personen med bestämmande inflytande.

2.7 VII avsnittet: Särskilda regler om åtgärder för kundkännedom

Följande ytterligare regler gäller för genomförande av de åtgärder för kundkännedom som beskrivs ovan:

A. **Användning av intygande från kontohavaren och styrkande dokumentation.** Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får inte förlita sig på ett intygande från kontohavaren eller på styrkande dokumentation om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet känner till eller har anledning att känna till att intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen är inkorrekta eller otillförlitliga.

B. **Alternativa förfaranden för finansiella konton som innehas av fysiska personer som är förmånstagare till ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal samt för grupp-försäkringsavtal med kontantvärde eller grupplivränteavtal.** Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får anta att en fysisk person som är förmånstagare (och som inte är försäkringstagare) till ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal och som mottar en dödsfallsförmån, inte är en rapporteringsskyldig person och får betrakta ett sådant finansiellt konto som ett icke rapporteringspliktigt konto, såvida inte det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har faktisk kännedom om eller anledning att känna till att förmånstagaren är en rapporteringsskyldig person. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har anledning att känna till att en förmånstagare i ett försäkringsavtal med kontantvärde är en rapporteringsskyldig person om de upplysningar som inhämtats av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet med avseende på förmånstagaren innehåller sådana indicier som beskrivs i avsnitt III punkt B. Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har faktisk kännedom om eller har anledning att känna till att förmånstagaren är en rapporteringsskyldig person ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet följa förfarandena i avsnitt III punkt B.

C. **Regler för sammanläggning av kontosaldon samt valutaomvandling.**

1. **Sammanläggning av enskilda konton.** För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för de finansiella konton som innehas av en fysisk person ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut lägga samman samtliga finansiella konton som förvaltas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller av en närstående enhet, men endast om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets it-system kopplar de finansiella kontona till ett dataelement som exempelvis ett kundnummer eller skatteregistreringsnummer samt tillåter sammanläggning av kontosaldon och kontovärden. Varje innehavare av ett gemensamt ägt finansiellt konto ska påföras det totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda finansiella kontot vid tillämpningen av sammanläggningskraven.
2. **Sammanläggning av enhetskonton.** För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för de finansiella konton som innehas av en enhet ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut beakta samtliga finansiella konton som förvaltas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller av en närstående enhet, men endast om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets it-system kopplar de finansiella kontona till ett dataelement som exempelvis ett kundnummer eller skatteregistreringsnummer samt tillåter sammanläggning av kontosaldon och kontovärden. Varje innehavare av ett gemensamt ägt finansiellt konto ska påföras det totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda finansiella kontot vid tillämpningen av sammanläggningskraven.
3. **Särskild sammanläggningsregel för kundansvariga.** För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för ett finansiellt konto som innehas av en person i syfte att avgöra om ett finansiellt konto är ett högvärdekonto ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, i förekommande fall, även lägga samman samtliga finansiella konton som en kundansvarig känner till eller har anledning att känna till direkt eller indirekt ägs, kontrolleras eller har öppnats (förutom i egenskap av förvaltare) av en och samma person.
4. **Belopp ska förstås så att de omfattar motsvarande belopp i andra valutor.** Alla belopp som anges i dollar anmäls i US-dollar, och de förstås omfatta motsvarande belopp i euro.

2.8 Avsnitt VIII: Definierade begrepp

Följande begrepp ska ha den betydelse som anges nedan:

A. Rapporteringsskyldigt finansiellt institut

1. **Med rapporteringsskyldigt finansiellt institut** avses ett finansiellt institut i en deltagande stat som inte är ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut.
2. **Med finansiellt institut i en deltagande stat** avses (i) ett finansiellt institut som har sin hemvist i en deltagande stat, men inte filialer till det finansiella institutet som är belägna utanför den staten och (ii) en filial till ett finansiellt institut som inte har sin hemvist i en deltagande stat om filialen är belägen i den deltagande staten.
3. **Med finansiellt institut** avses depåinstitut, inlåningsinstitut, investeringsenhet eller specificerat försäkringsföretag.
4. **Med depåinstitut** avses en enhet som håller finansiella medel för andras räkning som en väsentlig del av sin affärsverksamhet. En enhet håller finansiella medel för andras räkning som en betydlig del av sin affärsverksamhet, om dess bruttoinkomst, som är hänförlig till hållande av finansiella medel och därmed förknippade finansiella tjänster, motsvarar minst 20 procent av dess bruttoinkomst under det kortare av följande tidsperioder: (i) treårsperiod som slutar 31.12 (eller den sista dagen i en räkenskapsperiod som avviker från kalenderåret) före det år då ärendet avgörs; eller (ii) den period då enheten har existerat.
5. **Med inlåningsinstitut** avses en enhet som mottar insättningar inom ramen för sin ordinarie bankverksamhet eller annan liknande verksamhet.
6. **Med investeringsenhet** avses en enhet:
 - a) vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva en eller flera av följande verksamheter för en kund eller för en kunds räkning:
 - i) handel med penningmarknadsinstrument (checkar, skuldebrev, depositionsbevis, derivat osv.), utländsk valuta, valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminer,
 - ii) individuell och kollektiv portföljförvaltning eller
 - iii) annan form av investering, administrering eller förvaltning av medel eller pengar på andra personers räkning eller
 - b) vars bruttointäkter främst kommer från investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar om enheten förvaltas av en annan enhet som är ett sådant depåinstitut, depositionsinstitut, specificerat försäkringsföretag eller en sådan Investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 a. En enhet ska anses ha som övervägande näringsverksamhet att bedriva en eller flera av de verksamheter som avses i punkt A.6 a, eller en enhets bruttointäkter ska anses främst komma från investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar i enlighet med punkt A.6 b, om de bruttointäkter inom enheten som härrör från verksamheten i fråga motsvarar eller överstiger 50 procent av enhetens bruttointäkter under den period som är kortast av antingen: (i) den treårsperiod som avslutas den 31 december det år som föregår det år då bedömningen görs, eller (ii) den period som enheten har existerat. Med Investeringsenhet avses inte en enhet som på grund av att den uppfyller något av villkoren i punkt D.9 d–g är en aktiv icke-finansiell enhet.

Tolkningen av denna punkt ska stämma överens med motsvarande formuleringar i definitionen av financial institution i rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF).

7. **Finansiella tillgångar** inbegriper värdepapper (till exempel aktier i företag, andelar i en delägarbeskattad juridisk person (partnership) eller förmånsintresse i ett bolag eller en trust med ett stort antal delägare eller ett börsnoterat bolag eller trust; skuldebrev, obligationer, lånebevis för en delägarbeskattad juridisk person, eller andra skuldbevis), delägarandelar, råvaror, swappar (till exempel ränteswappar, valutaswappar, basswappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal), försäkringsavtal eller livränteavtal eller en andel (inklusive ett termins- eller forwardkontrakt eller en option) i ett värdepapper, delägarandel, råvara, swap, försäkringsavtal eller livränteavtal. Med finansiella tillgångar avses inte icke belånade direkta fastighetsinnehav.
8. **Med specificerat försäkringsföretag** avses en enhet som är ett försäkringsföretag (eller ett försäkringsföretags holdingbolag) och som tecknar, eller är förpliktigt att verkställa utbetalningar i enlighet med, ett försäkringsavtal med kontantvärde (Cash Value Insurance Contract) eller livränteavtal (Annuity Contract).

B. Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut

1. **Med icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut** avses ett finansiellt institut som är:
 - a) en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank, förutom avseende en utbetalning som hänför sig till en skyldighet som uppstått i samband med sådan kommersiell finansiell verksamhet som ett specificerat försäkringsföretag, ett depåinstitut eller ett Inlåningsinstitut ägnar sig åt,
 - b) en bred pensionsfond, en smal pensionsfond, en pensionsfond hos ett statligt organ, Internationell organisation eller centralbank eller en kvalificerad kreditkortsutfärdare,
 - c) en annan enhet för vilken risken är låg att den används för skatteundandragande och som liknar någon av de enheter som anges i punkt B.1 a–b samt finns uppförd på den förteckning över icke rapporteringsskyldiga finansiella institut som avses i artikel 8.7a i direktivet, om det finansiella institutets status som en icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte äventyrar syftet med direktiv för gemensamt utbyte av upplysningar,
 - d) ett undantaget företag för kollektiva investeringar, eller
 - e) en trust om trustförvaltaren är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras i enlighet med avsnitt I avseende trustens samtliga rapporteringspliktiga konton.
2. **Med myndighetsenhet avses** en stats regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde (för att undvika oklarheter omfattar subnationellt politiskt förvaltningsområde stat, provinser, län och kommuner), eller ett av en stat helägt organ eller verk (var och en utgör en myndighetsenhet). Denna kategori omfattar integrerade delar, kontrollerade enheter och subnationella politiska förvaltningsområden i en stat.
 - a) **Med integrerad del av en stat** avses en person, organisation, förvaltning, byrå, fond, verk eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en styrande myndighet i en stat. Myndighetens nettoinkomster ska krediteras myndighetens eget konto eller annat konto som tillhör staten, och ingen del härav får utfalla till förmån för en privatperson. Med integrerad del avses inte en fysisk person som är statschef, tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som age-

rar i privat eller eget syfte.

- b) **Med kontrollerad enhet** avses en enhet som till sin form är skild från staten eller som på annat sätt utgör en separat juridisk person, under förutsättning att:
- i) enheten helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,
 - ii) enhetens nettoinkomster krediteras enhetens eget konto eller konton hos en eller flera myndighetsenheter, och ingen del av enhetens inkomster utfaller till förmån för någon privatperson, och
 - iii) enhetens tillgångar tillfaller en eller flera myndighetsenheter vid upplösning.
- c) Inkomster anses inte utfalla till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning. Utan hinder av det som anges ovan ska inkomsterna anses utfalla till förmån för privatpersoner om inkomsterna härrör från en myndighetsenhet som används för att bedriva kommersiell näringsverksamhet, t.ex. kommersiell bankverksamhet som tillhandahåller tjänster till privatpersoner.
3. **Med internationell organisation** avses en internationell organisation, eller organ eller verk som ägs helt av sådan organisation. Denna kategori omfattar mellanstatliga organisationer (inklusive överstatliga organisationer) som (1) huvudsakligen består av regeringar, (2) har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med medlemsstaten och (3) vars inkomster inte utfaller till förmån för privatpersoner.
4. **Med centralbank** avses en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom statens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan institution kan inbegripa ett organ som är skilt från statens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av staten.
5. **Med bred pensionsfond** avses en fond som bildats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall, eller någon kombination av dessa, till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att fonden:
- a) inte har någon enskild förmånstagare som har rätt till mer än fem procent av fondens tillgångar,
 - b) regleras av offentlig myndighet och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till skattemyndigheterna och
 - c) uppfyller minst ett av följande krav:
 - i) fonden är generellt undantagen från beskattning av investeringsinkomst, alternativt att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats, på grund av fondens status som ålderspensionssystem eller annat pensionssystem,
 - ii) minst 50 procent av inbetalningarna till fonden (med undantag för överföringar av tillgångar från sådana andra system som beskrivs i punkterna B.5–7 eller från sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17 a kommer från den finansierande arbetsgivaren.

- iii) utdelning eller uttag från fonden medges endast vid specificerade händelser i samband med ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall (förutom överföringar till sådana andra pensionsfonder som beskrivs i punkterna B.5–7 i detta avsnitt eller sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17.a, alternativt att utdelning eller uttag som görs före sådana specificerade händelser är förbundna med kostnader, eller
 - iv) Inbetalningar (med undantag för vissa tillåtna kompensationsinbetalningar) som arbetstagare gör till fonden ska begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomst alternativt får inte överstiga 50 000 USD per år, varvid de regler för sammanläggning av konton och valutaomvandling som anges i avsnitt VII punkt C ska tillämpas.
6. **Med smal pensionsfond** avses en fond som bildats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att:
- a) fonden har färre än 50 deltagare,
 - b) fonden finansieras av en eller flera arbetsgivare som inte är investeringsenheter eller passiva icke-finansiella enheter;
 - c) arbetstagarens och arbetsgivarens respektive inbetalningar till fonden (med undantag för överföringar av tillgångar från sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17 a) begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomster och ersättningar,
 - d) deltagare som inte har sin hemvist i Finland inte har rätt till mer än 20 procent av fondens tillgångar, och
 - e) fonden är offentligt reglerad och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till skattemyndigheterna.
7. **Med pensionsfond hos en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank** avses en fond som bildats av en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) eller som inte är eller tidigare varit anställda om förmånerna tillhandahållits förmånstagarna på grundval av personligen utförda tjänster åt myndighetsenheten, den internationella organisationen eller centralbanken.
8. **Med kvalificerad kreditkortsutfärdare** avses ett finansiellt institut som uppfyller följande krav:
- a) Det finansiella institutet är ett finansiellt institut endast på grundval av att den utfärdar kreditkort på vilka insättningar endast accepteras när en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på kortet och det överskjutande beloppet inte omedelbart återbetalas till kunden, och
 - b) det finansiella institutet inför riktlinjer och förfaranden senast den 1 januari 2016 antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än 50 000 USD, eller för att säkerställa att en kundbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än detta belopp återbetalas till kunden inom 60 dagar, varvid de regler för sammanläggning av konton och valutaomvandling som anges i avsnitt VII punkt C ska tillämpas i båda fallen. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse creditsaldon som

uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot kreditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.

9. **Med undantaget företag för kollektiva investeringar** avses en investeringsenhet som regleras som ett företag för kollektiva investeringar, under förutsättning att alla andelar i företaget för kollektiva investeringar ägs av eller genom enheter eller fysiska personer som inte är rapporteringsskyldiga personer, med undantag för passiva icke-finansiella enheter med personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer.

En Investeringsenhet som regleras som ett företag för kollektiva investeringar ska inte anses inte ha uppfyllt kraven för ett undantaget företag för kollektiva investeringar i punkt B.9 endast på grundval av att företaget för kollektiva investeringar har emitterat fysiska aktier ställda till innehavaren under förutsättning att:

- a) företaget för kollektiva investeringar inte har emitterat och inte emitterar några fysiska innehavaraktier efter den 31 december 2015,
- b) företaget för kollektiva investeringar drar in alla sådana aktier efter inlösen,
- c) företaget för kollektiva investeringar vidtar de åtgärder för kundkännedom som anges i avsnitten II–VII och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras med avseende på sådana aktier när sådana aktier blir föremål för inlösen eller annan utbetalning, och
- d) företaget för kollektiva investeringar har infört riktlinjer och förfaranden för att säkerställa att sådana aktier löses in eller spärras snarast möjligt och i alla händelser före den 1 januari 2018.

C. Finansiellt konto

1. **Med finansiellt konto** avses ett konto hos ett finansiellt institut, inklusive Inlåningskonton, depåkonton och
 - a) när det är fråga om en Investeringsenhet, andel i eget kapital eller skulder i det finansiella institutet. Trots vad som anges i det föregående omfattar begreppet finansiellt konto inte andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är en investeringsenhet enbart på grundval av att den (i) erbjuder investeringsrådgivning till kund och agerar på sådan kunds vägnar eller (ii) hanterar portföljer för kund och agerar på sådan kunds vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut än en sådan enhet.
 - b) när det är fråga om ett finansiellt institut som inte beskrivs i punkt C.1 a, andel i eget kapital eller skulder i det finansiella institutet om typen av andel har valts i syfte att undvika rapportering i enlighet med avsnitt I, och
 - c) försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut, dock inte icke-investeringsrelaterad, icke-överförbar och omedelbart utbetalbar livränteförsäkring (life annuity) som tecknats för en fysisk person och innebär penningutbetalning av ålders- eller invaliditetspensionsförmån på ett konto som är ett undantaget konto.

Med finansiellt konto avses inte ett sådant konto som är ett Undantaget konto.

2. **Inlåningskonto** omfattar ett företags-, löne-, spar-, termins- eller kapitalkonto eller ett konto som finns dokumenterat genom bankcertifikat, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt insti-

tut inom ramen för dess regelmässiga bankverksamhet eller liknande verksamhet. Ett inlåningskonto omfattar även belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller kreditering av ränta.

3. **Depåkonto** åsyftar ett konto (dock inte ett försäkrings- eller livränteavtal) som innehåller finansiella tillgångar och förs till förmån för annan person.
4. **Med andel i eget kapital** avses, när det gäller en delägarbeskattad juridisk person som är ett finansiellt institut, en andel antingen i den juridiska personens kapital eller i dess avkastning. När det gäller en trust som är ett finansiellt institut ska andel i eget kapital anses innehas av en person som betraktas som stiftare eller förmånstagare för hela eller del av trusten eller annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten. En rapporteringsskyldig person ska betraktas som förmånstagare av en trust om den rapporteringsskyldiga personen har rätt att direkt eller indirekt (t.ex. genom ombud) erhålla en fixerad utdelning eller kan, direkt eller indirekt, erhålla en utdelning underkastad prövning från trusten.
5. **Med försäkringsavtal** avses ett avtal (dock inte livränteavtal) som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp i samband med en specificerad oförutsedd händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskaderisk.
6. **Med livränteavtal** avses ett avtal enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis fastställs med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera fysiska personer. Begreppet innefattar även avtal som betraktas som livränteavtal i enlighet med lagstiftning, föreskrifter eller praxis inom den stat inom vilken avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år.
7. **Med försäkringsavtal med kontantvärde** avses ett försäkringsavtal (som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag) med ett kontantvärde.
8. **Med kontantvärde** avses det belopp som är det högsta av: (i) det belopp som försäkringstagaren har att erhålla vid återköp eller uppsägning av avtalet (utan avdrag för avgifter för återköp eller pantsättning) och (ii) det belopp som försäkringstagaren kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet. Utan hinder av vad som sägs ovan innefattar begreppet kontantvärde inte ett belopp som ska betalas enligt ett försäkringsavtal
 - a) endast då en fysisk person som är försäkrad enligt ett livförsäkringsavtal avlider,
 - b) som en personskade- eller sjukdomsförmån eller annan försäkringsförmån som utgör ersättning för ekonomisk skada som uppkommit i samband med en sådan händelse som försäkringen gäller för,
 - c) som en återbetalning till försäkringstagaren av premie (exklusive försäkringsavgifter, oavsett om de faktiskt uppkommit) som tidigare erlagts i enlighet med ett försäkringsavtal (som inte är ett investeringsrelaterat livförsäkringsavtal eller livränteavtal) på grund av att avtalet hävts eller sagts upp, risken reducerats under avtalets löptid eller premien ändrats till följd av en korrigerigering av ett räknefel eller liknande fel,
 - d) som en återbäring till försäkringstagaren (utom utbetalning vid uppsägning) förutsatt att återbäringen avser ett försäkringsavtal enligt vilket de enda förmåner som ska betalas beskrivs i punkt C.8 b, eller
 - e) som avkastning på en förskottspremie eller en premieinbetalning för ett försäk-

ringsavtal för vilket premien ska betalas minst årligen, om beloppet av förskottspremien eller premieinbetalningen inte överstiger nästa årspremie som ska betalas enligt avtalet.

9. **Med redan befintligt konto** avses:

- a) ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den 31 december 2015,
- b) varje finansiellt konto tillhörande en kontohavare, oavsett vilket datum detta finansiella konto öppnades om:
 - i) kontohavaren även innehar ett finansiellt konto som är ett redan befintligt konto enligt punkt C.9 a hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet (eller hos en närstående enhet i Finland),
 - ii) det rapporteringsskyldiga finansiella institutet (och, i tillämpliga fall, den närstående enheten i Finland) behandlar de två ovannämnda finansiella kontona, samt kontohavarens eventuella andra finansiella konton som behandlas som redan befintliga konton enligt punkt b, som ett enda finansiellt konto i syfte att följa standarderna för kunskapskrav i avsnitt VII.A och i syfte att fastställa saldot eller värdet av något av de finansiella kontona vid tillämpning av något av tröskelvärdena för konton,
 - iii) det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, med avseende på ett finansiellt konto som omfattas av förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC), får uppfylla kraven för sådana förfaranden för det finansiella kontot genom att använda de AML/KYC-förfaranden som genomförs för det redan befintliga kontot enligt punkt C.9 a, och
 - iv) det för att öppna det finansiella kontot inte krävs att kontohavaren tillhandahåller nya, kompletterande eller ändrade kundupplysningar utöver dem som krävs för detta direktivs tillämpning.

10. **Med nytt konto** avses ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och som öppnas den 1 januari 2016 eller senare, såvida det inte behandlas som ett redan befintligt konto enligt punkt C.9 b.

11. **Med redan befintligt enskilt konto** avses ett redan befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer.

12. **Med nytt enskilt konto** avses ett nytt konto som innehas av en eller flera fysiska personer.

13. **Med redan befintligt enhetskonto** avses ett redan befintligt konto som innehas av en eller flera enheter.

14. **Med lågvärdekonto** avses ett redan befintligt enskilt konto med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2015 som inte överstiger 1 000 000 USD.

15. **Med högvärdekonto** avses ett redan befintligt enskilt konto med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2015 eller den 31 december något efterföljande år som överstiger 1 000 000 USD.

16. **Med nytt enhetskonto** avses ett nytt konto som innehas av en eller flera enheter.

17. **Med undantaget konto** avses något av följande konton:

- a) ett pensionskonto som uppfyller följande krav:
 - i) kontot regleras som ett individuellt pensionskonto eller ingår som en del i en registrerad eller reglerad pensionsordning vars syfte är att tillhandahålla pens-

ionsförmåner (inklusive förmåner vid invaliditet eller dödsfall).

- ii) kontot är förknippat med skattelättnader (t.ex. genom att insättningar på kontot som annars skulle beskattas är avdragsgilla eller inte räknas in i kontohavarens bruttoinkomster eller beskattas enligt lägre skattesats, eller genom att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats),
- iii) inrapportering av upplysningar till skattemyndigheterna krävs med avseende på kontot,
- iv) utbetalningar sker på villkor att en specificerad pensionsålder uppnåtts eller att invaliditet eller dödsfall inträffat, alternativt att utbetalningar som görs innan sådana specificerade händelser inträffat är förbundna med kostnader och
- v) antingen (i) är de årliga insättningarna begränsade till högst 50 000 USD eller (ii) får det totala belopp som sätts in på kontot under en livstid uppgå till högst 1 000 000 USD, och i båda fallen ska de regler för sammanläggning av konton och valutaomvandling som anges i avsnitt VII punkt C tillämpas.

Ett finansiellt konto som i övrigt uppfyller kravet i punkt C.17 a v fortsätter att uppfylla detta krav även om ett sådant finansiellt konto får erhålla tillgångar eller medel som överförs från ett eller flera finansiella konton som uppfyller kraven i punkt C.17 a–b eller från en eller flera pensionsfonder som uppfyller något av kraven i punkterna B.5–7.

b) ett konto som uppfyller följande krav:

- i) kontot regleras som ett investeringsinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension och är föremål för regelbunden handel på en etablerad värdepappersmarknad, alternativt regleras det som ett sparinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension,
- ii) kontot är förknippat med skattelättnader (t.ex. genom att insättningar på kontot som annars skulle beskattas är avdragsgilla eller inte räknas in i kontohavarens bruttoinkomster eller beskattas enligt lägre skattesats, eller genom att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats),
- iii) för uttag krävs uppfyllande av specifika kriterier i fråga om syftet med investerings- eller sparkontot (till exempel tillhandahållande av utbildningsförmåner eller sjukvårdsförmåner), och kostnader tillämpas om uttag görs utan att dessa kriterier är uppfyllda och
- iv) de årliga insättningarna är begränsade till högst 50 000 USD, med tillämpning av de bestämmelser som anges i avsnitt VII.C om sammanläggning av konton och valutaomvandling.

Ett finansiellt konto som i övrigt uppfyller kravet i punkt C.17 b iv fortsätter att uppfylla detta krav även om ett sådant finansiellt konto får erhålla tillgångar eller medel som överförs från ett eller flera finansiella konton som uppfyller kraven i punkt C.17 a–b eller från en eller flera pensionsfonder som uppfyller något av kraven i punkterna B.5–7.

c) ett livförsäkringsavtal med en löptid som löper ut innan den försäkrade personen når 90 års ålder, förutsatt att avtalet uppfyller följande krav:

- i) regelbundna premier som inte minskar över tid och som ska betalas minst år-

ligen under den tid som avtalet löper eller fram till dess att den försäkrade fyller 90 år, beroende på vilken period som är kortast,

- ii) avtalet har inget avtalsvärde som en person kan få tillgång till (genom uttag, lån eller på annat sätt) utan att avtalet sägs upp,
 - iii) det belopp (förutom dödsfallsförmån) som ska betalas ut vid avtalets annullering eller utgång får inte överstiga de sammanlagda premier som betalats in under avtalet, minus dödsfalls-, sjukdoms- och omkostnadsersättning (oavsett om sådan faktiskt uppkommit) för den period eller de perioder som avtalet löpt och eventuella belopp som betalats innan avtalet annullerats eller löpt ut.
 - iv) avtalet innehas inte av en person som förvärvat avtalet i värdeskapande syfte.
- d) ett konto som innehas uteslutande av dödsbo om kopia på den avlidnes testamente eller dödsattest finns med i dokumentationen för kontot.
- e) ett konto som upprättats i samband med något av följande:
- i) domstols beslut eller dom.
 - ii) försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:
 - i) kontomedlen utgörs uteslutande av förskottsbetalning, handpenning, deposition av ett lämpligt belopp som säkerhet med en direkt koppling till transaktionen i fråga, eller en liknande betalning, eller av Finansiella tillgångar som satts in på kontot i samband med försäljning, byte eller uthyrning av egendomen,
 - ii) kontot har öppnats och används uteslutande för att säkerställa fullgörandet av köparens skyldighet att betala köpeskilling för egendomen, säljarens skyldighet att stå för eventuella ansvarsförpliktelser eller uthyrarens eller hyrestagarens skyldighet att ersätta eventuella skador på den hyrda egendomen i enlighet med hyreskontraktet,
 - iii) tillgångarna på kontot, inklusive de inkomster som de genererar, kommer att utbetalas eller på annat sätt utfalla till förmån för köparen, säljaren, uthyraren eller hyrestagaren (inklusive för att någon av dessa ska kunna uppfylla sina skyldigheter) när egendomen säljs, byts eller överläts, eller när avtalet upphör att gälla,
 - iv) kontot är inte ett marginalkonto eller liknande konto som öppnats i samband med att en finansiell tillgång säljs eller byts,
 - v) kontot är inte knutet till ett konto som beskrivs i punkt C.17 f.
 - iii) skyldighet för ett finansiellt institut som betalar kostnader för ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen uteslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle.
 - iv) ett finansiellt instituts skyldighet enbart i syfte att underlätta betalning av skatter vid ett senare tillfälle.
- f) ett inlåningskonto som enbart uppfyller följande krav:

- i) kontot finns uteslutande på grund av att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på ett kreditkort eller annan revolverande kredit, och det överskjutande beloppet återbetalas inte omedelbart till kunden och
 - ii) det finansiella institutet inför riktlinjer och förfaranden senast den 1 januari 2016 antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än ett 50 000 USD, eller för att säkerställa att en kundbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än detta belopp återbetalas till kunden inom 60 dagar, varvid de regler för valutaomvandling som anges i avsnitt VII punkt C ska tillämpas i båda fallen. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse creditsaldon som uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot creditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.
- g) andra konton med låg risk för skatteundandragande och som liknar något av de konton som beskrivs i punkt C.17 a–f och finns uppförda på den förteckning över undantagna konton som avses i artikel 8.7a i direktivet, om kontots status som ett undantaget konto inte äventyrar syftet med den gemensamma standarden för utbyte av upplysningar.

D. Rapporteringspliktiga konton

1. **Med rapporteringspliktigt konto** avses ett konto som innehas av en eller flera rapporteringsskyldiga personer eller en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, förutsatt att det har identifierats som ett sådant i enlighet med de åtgärder för kundkännedom som beskrivs i avsnitten II–VII.
2. **Med rapporteringsskyldig person** avses en person i en rapporteringspliktig stat som inte är (i) ett bolag vars aktier det handlas regelmässigt med på en eller flera etablerade värdepappersmarknader, (ii) ett bolag som är en närstående enhet till ett bolag som beskrivs i led i, (iii) en myndighetsenhet, (iv) en Internationell organisation, (v) en centralbank eller (vi) ett finansiellt institut.
3. **Med en person i en rapporteringspliktig stat** avses en fysisk person eller enhet som har sin hemvist i en rapporteringspliktig medlemsstat i enlighet med den aktuella statens skattelagstiftning eller ett dödsbo efter en avliden som hade sin hemvist i den rapporteringspliktiga staten. I detta syfte ska en enhet såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist behandlas som om den hade sin hemvist i den stat där platsen för dess faktiska företagsledning finns.
4. **Med rapporteringspliktig stat** avses i denna anvisning andra stater än Finland (s.k. wider approach). I denna anvisning avses med stat alltid en stat och annan jurisdiktion. I standarden avses med rapporteringspliktig jurisdiktion en jurisdiktion, (i) med vilken det finns en överenskommelse enligt vilken den jurisdiktionen tillhandahåller de upplysningar som specificeras i avsnitt I och (ii) som identifieras i en offentliggjord förteckning.
5. **Med deltagande jurisdiktion** avses en jurisdiktion, (i) med vilken det finns en överenskommelse enligt vilken den jurisdiktionen tillhandahåller de upplysningar som specificeras i avsnitt I, och ii) som identifieras i en offentliggjord förteckning. I denna anvisning används begreppet deltagande stat om deltagande jurisdiktion.
6. **Med personer med bestämmande inflytande** avses de fysiska personer som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust avses stiftare, förvaltare, beskyd-

dare (i förekommande fall), förmånstagare eller förmånstagarkrets(ar) och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten, och när det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avser begreppet personer i motsvarande eller liknande ställning. Tolkningen av personer med bestämmande inflytande måste stämma överens med rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF).

7. **Med icke-finansiell enhet** avses en enhet som inte är ett finansiellt institut.
8. **Med passiv icke-finansiell enhet** avses: (i) en icke-finansiell enhet som inte är en aktiv icke-finansiell enhet, eller (ii) en investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 b som inte är ett finansiellt institut i en deltagande stat.
9. **Med aktiv icke-finansiell enhet** avses en icke-finansiell enhet som uppfyller något av följande krav:
 - a) Mindre än 50 procent av den icke-finansiella enhetens bruttointäkter under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av passiva intäkter, och mindre än 50 procent av de tillgångar som innehades av den icke-finansiella enheten under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva intäkter,
 - b) aktierna i den icke-finansiella enheten är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad, eller också är enheten en närstående enhet till en enhet vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,
 - c) den icke-finansiella enheten är en Myndighetsenhet, en internationell organisation, en centralbank eller en enhet som helt ägs av någon av dessa,
 - d) väsentligen all verksamhet i den icke-finansiella enheten består i att äga (hela eller delar av) det utestående aktieinnehavet i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en finansiell enhet, där dock en enhet inte ska anses ha denna status om enheten fungerar som (eller utger sig för att vara) en investeringsfond, såsom exempelvis en private equity-fond, riskkapitalfond, leveraged buy-out-fond eller någon form av investeringsinstrument vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan äga andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål,
 - e) den icke-finansiella enheten bedriver ännu inte någon affärsverksamhet och har inte tidigare bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i en finansiell enhet, under förutsättning att den icke-finansiella enheten inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då den icke-finansiella enheten först etablerades,
 - f) den icke-finansiella enheten har inte varit en finansiell enhet under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en finansiell enhet,
 - g) den icke-finansiella enheten ägnar sig huvudsakligen åt finansierings- och hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella enheter, och tillhandahåller inte några finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är en närstående enhet, förutsatt att den grupp som sådana närstående enheter ingår i huvudsakligen ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verk-

samhet i en finansiell enhet, eller

h) den icke-finansiella enheten uppfyller samtliga följande krav:

- i) den har etablerats och är verksam i den stat där den har sin hemvist uteslutande för religiösa, välgörenhetsmässiga, vetenskapliga, konstnärliga, kulturella, idrottsliga eller utbildningsmässiga ändamål, eller har etablerats och är verksam i den stat där den har sin hemvist och är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jordbruks- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd,
- ii) den är befriad från inkomstskatt i den stat där den har sin hemvist,
- iii) den har inga aktieägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller dess intäkter eller tillgångar,
- iv) gällande lagstiftning i den stat där den icke-finansiella enheten har sin hemvist eller enhetens stiftelseurkund tillåter inte att några av enhetens intäkter eller tillgångar utdelas till eller används till förmån för privatperson eller enhet som inte är en välgörenhetsenhet, förutom om detta sker som en följd av den icke-finansiella enhetens välgörenhetsverksamhet eller som betalning av rimlig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som den icke-finansiella enheten har förvärvat och
- v) gällande lagstiftning i den stat där den icke-finansiella enheten har sin hemvist eller den icke-finansiella enhetens stiftelseurkund föreskriver att alla tillgångar vid den icke-finansiella enhetens likvidation eller upplösning överförs till en myndighetsenhet eller annan organisation utan vinstsyfte eller tillfaller regeringen i den medlemsstat eller jurisdiktion där den icke-finansiella enheten har sin hemvist eller något politiskt förvaltningsområde under sådan regering.

E. Övrigt

1. **Med kontohavare** avses en person som den kontohållande finansiella enheten har registrerat eller identifierat som innehavare av ett finansiellt konto. En person som inte är ett finansiellt institut och som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, underteckningsbehörig, investeringsrådgivare eller förmedlare förvaltar ett finansiellt konto till förmån för annan person eller för annan persons räkning ska inte anses vara innehavare av kontot vid tillämpningen av BFL 17 b och c §, utan denna andra person ska anses vara innehavare av kontot. När det är fråga om ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal är kontohavaren varje person som har rättmätig tillgång till kontantvärdet eller rätt att ändra avtalets förmånstagare. Om det inte finns någon person som har tillgång till kontantvärdet eller rätt att ändra förmånstagare ska kontohavaren anses vara varje person som i avtalet anges som ägare och varje person med förvärvade rättigheter till utbetalning i enlighet med avtalet. När ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal faller ut anses varje person som i enlighet med avtalet har rätt till utbetalning som kontohavare.
2. **Med förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt (AML/KYC)** avses ett rapporteringsskyldigt finansiellt instituts åtgärder för kundkännedom i enlighet med kraven på bekämpning av penningtvätt eller liknande krav som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet omfattas av.
3. **Med enhet** avses en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.
4. En enhet är **närstående enhet till en annan enhet** om antingen den ena enhet kon-

trollerar den andra eller de två enheterna är under gemensam kontroll. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av över 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

5. **Med skatteregistreringsnummer** avses identifikationsnummer för skattebetalare (eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas).
6. **Styrkande dokumentation** innehåller något av följande:
 - a) ett hemvistsintyg utfärdat av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett regeringsorgan eller en kommun) i den stat där betalningsmottagaren uppger sig ha hemvist.
 - b) för fysiska personer, en giltig identitetshandling som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett regeringsorgan eller en kommun) och som innehåller personens namn och vanligtvis används för identifikationsändamål.
 - c) när det är fråga om en enhet, officiella handlingar som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett regeringsorgan eller en kommun) och som innehåller enhetens namn och adressen till dess huvudkontor antingen i den stat där enheten säger sig ha sin hemvist eller i den stat där enheten etablerades eller organiserades.
 - d) årsredovisningshandling, tredje parts kreditrapport, konkursansökan eller rapport från myndighet med ansvar för värdepapperstillsyn.

När det är fråga om ett redan befintligt enhetskonto får rapporteringsskyldiga finansiella institut som styrkande dokumentation använda varje klassificering i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv med avseende på kontohavaren och som fastställts på grundval av ett standardiserat system för branschkode, som registrerats av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i överensstämmelse med dess normala affärsmetoder för åtgärder för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt (AML/KYC) eller för andra regleringsändamål (utom beskattningsändamål) och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet genomförde före dagen för klassificeringen av det finansiella kontot som ett redan befintligt konto, förutsatt att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte känner till eller inte har anledning att känna till att en sådan klassificering är felaktig eller otillförlitlig. Ett standardiserat system för branschkode är ett kodsysteem som används för att klassificera verksamheter efter verksamhetstyp för andra ändamål än skatteändamål.

2.9 Avsnitt IX Faktiskt genomförande

Direktivet, standarden och de internationella skatteavtal som Finland ingått förpliktar Finland att effektivt genomföra kraven i direktivet och standarden. Kraven på faktiskt genomförande har beaktats i de nationella genomförandelagarna. Kraven på faktiskt genomförande behandlas närmare i kapitel 4 i denna anvisning.

3 DETALJERADE TILLÄMPNINGSANVISNINGAR FÖR ATT UPPFYLLA KRAVEN PÅ KUNDKÄNNEDOM OCH RAPPORTERING I 17 B OCH C § I LAGEN OM BESKATTNINGSFÖRFARANDE

- (2) totalt bruttobelopp för utdelning som har betalats eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår,
- (3) totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår och
- (4) total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av finansiella tillgångar som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren.
- b) när det gäller inlåningskonton, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår.
- c) när det gäller konton som inte är depåkonton eller inlåningskonton: totalt bruttobelopp som under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod betalats ut till eller krediterats kontohavaren med avseende på kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet står som garant för (skyldig att ge förmåner eller utföra betalningar till kontohavaren baserat på avtal, i praktiken till exempel kapitalandelar och specificerade försäkringar) eller är gäldenär för (i praktiken till exempel skuldandelar), inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till kontohavaren under ett kalenderår.

Punkt A.1 – Adress

Med avseende på kontot är den adress som ska rapporteras den adress som det finansiella institutet har registrerat för kontohavaren i enlighet med de åtgärder för kundkännedom som beskrivs i avsnitten II–VII. Således, när kontohavaren är en person som är en rapporteringsskyldig person, är den adress som ska rapporteras personens gällande adress i hemviststaten. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har denna adress, ska det rapportera den postadress som den har i sitt arkiv. Om kontohavaren är en enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, är den adress som ska rapporteras enhetens adress samt adressen för varje rapporteringsskyldig person med bestämmande inflytande över den enheten.

Punkt A.1 – Hemviststat

Med avseende på konto är den hemviststat som ska rapporteras den rapporteringsskyldiga personens hemviststat som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har identifierat under det aktuella kalenderåret i enlighet med åtgärderna för kundkännedom i avsnitt II–VII. Med hemviststat avses kontohavarens skatterättsliga hemviststat eller jurisdiktion. Om den rapporteringsskyldiga personen har flera hemviststater, är alla identifierade hemviststater under kalenderåret hemviststater som ska rapporteras. Hemviststaten (hemviststaterna) identifieras utifrån de åtgärder för kundkännedom som beskrivs i avsnitt II–VII.

De nya aktsamhetskyldigheterna i 17 b och c § i lagen om beskattningsförfarande begränsar inte övriga identifieringsskyldigheterna i Finlands skattelagstiftning. I Finland ska man alltså även i fortsättningen undersöka och identifiera den skatterättsliga hemviststaten för mottagare av till exempel källskatt, källskatt på ränteinkomst och förskotts innehållning i enlighet med kraven i den aktuella lagstiftningen. Finansiella institut förutsätts utnyttja identifieringsskyldigheterna i denna lag vid identifiering i enlighet med kraven i övrig skattelagstiftning och i övrigt utnyttja de uppgifter om kontohavaren i en aktsamhetsprocedur i enlighet med 17 b och c § i lagen om beskattningsförfarande.

Punkt A.1 – Skatteregistreringsnummer

Skatteregistreringsnumret som ska rapporteras för konton är en identifikation som hemviststaten (dvs. inte utgångslandet) har gett kontohavaren. Till exempel i Finland utgör FO-nummer och personbeteckning skatteregistreringsnummer. Om den rapporteringsskyldiga personen konstateras ha flera hemviststater, är det skatteregistreringsnummer som ska rapporteras kontohavarens skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig stat (i enlighet med punkt C och D). I enlighet med avsnitt VIII punkt E.5 innehåller skatteregistreringsnumret en funktionell motsvarighet om den skattskyldiges identifikationsnummer saknas.

Punkt A.1 – Kontonummer

När det gäller konto är kontonumret som ska rapporteras det nummer som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har gett kontot för att specificera kontot. Om kontot inte har ett sådant nummer, en funktionellt motsvarande uppgift (t.ex. ett specificerande serienummer eller annat nummer som det finansiella institutet ger det finansiella kontot och som skiljer kontot från andra konton som samma institut förvaltar). Numret för avtalet eller försäkringen anses i allmänhet funktionellt motsvara ett kontonummer. Om kontot har flera kontonummer, ska kontot rapporteras med det kontonummer som det finansiella institutet rapporterar kontot till kontohavaren.

Punkt A.3 – Skatteregistreringsnummer för rapporteringsskyldigt finansiellt institut

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska rapportera sitt namn och skatteregistreringsnummer. Syftet med det rapporteringsskyldiga finansiella institutets identifikationsuppgifter är att deltagande stater enkelt ska kunna identifiera källan till de rapporterade och senare utbytta upplysningarna och till exempel kunna spåra ett fel som kan ha lett till felaktig eller ofullständig rapportering av upplysningar. I Finland är skatteregistreringsnumren för rapporteringsskyldiga finansiella institut i detta sammanhang GIIN-nummer och FO-nummer. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har dessa skatteregistreringsnummer, ska det kontakta Skatteförvaltningen för att få ett FO-nummer.

Punkt A.4 – Kontots saldo eller värde

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska rapportera kontots saldo eller värde vid utgången vid utgången av kalenderåret, eller att kontot avslutats, om kontot avslutats under ett sådant år eller period. För sådana konton vars saldo eller värde är negativt, uppges noll som saldo eller värde. Om kontot är ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapportera kontots kontantvärde eller återköpsvärde.

I allmänhet är det finansiella kontots värde det värde eller saldo på ett finansiellt konto, som det finansiella institutet har beräknat för den rapportering som görs för kontohavaren. I fråga om den kapital- eller skuldandel som är i det finansiella institutet är kapitalandelens saldo eller värde det värde som det finansiella institutet har beräknat för ett sådant syfte som förutsätter oftast upprepad värdebestämning. Beroende på förhållandena kan värdet vara till exempel andelens värde vid förvärv, om det finansiella institutet inte i övrigt har beräknat saldot eller värdet på nytt av andra orsaker. Det finansiella institutet kan även vid bestämning av kapitalandelens eller kontots övriga värde använda ett värde som bestäms årligen och som avviker från kalenderårets utgång, om det i sin ordinarie verksamhet inte bestämmer kontots värde vid kalenderårets utgång. En förutsättning är dock alltid att det värde som används beskriver värdet på kontohavarens konto vid kalenderårets utgång. Till exempel en personalfond kan använda värdet på den årliga värdebestämningdagen justerat med de ändringar som påverkat kontots värde före kalenderårets utgång (såsom uttag som medlemmar gjort).

En skuldandels värde eller saldo är den aktuella andelens lånekapital. Ett försäkrings- eller livränteavtals saldo eller värde är saldot eller värdet vid kalenderårets utgång. Kontots saldo eller värde

ska inte minskas med räkenskapsförarens skulder eller förpliktelser med avseende på de medel som förvaras på kontot.

Varje innehavare av ett gemensamt ägt konto ska påföras det totala saldot eller värdet för det gemensamma kontot, liksom även totala belopp som betalats till eller krediterats det gemensamma kontot (eller med avseende på det gemensamma kontot). Det samma gäller följande fall:

- ett sådant konto som innehas av en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, då hela saldot eller värdet för det konto som innehas av den passiva icke-finansiella enheten samt de belopp som betalats till eller krediterats påförs varje person med bestämmande inflytande,
- ett konto som innehas av en sådan kontohavare som är en rapporteringsskyldig person och som har flera än en hemviststat, varvid kontots hela saldo eller värde liksom även de belopp som betalats eller krediterats kontot ska rapporteras för den kontohavarens alla hemviststater,
- ett sådant konto som innehas passiv icke-finansiell enhet med en person med bestämmande inflytande som har flera hemviststater, varvid hela saldot eller värdet för det konto som innehas av den passiva icke-finansiella enheten samt de belopp som betalats till eller krediterats ska rapporteras för alla hemviststater för personen med bestämmande inflytande, eller
- ett konto som innehas av en sådan passiv icke-finansiell enhet som är en rapporteringsskyldig person, med en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringsskyldig person, ska rapportera både den med avseende på den icke-finansiella enhetens och den rapporteringsskyldiga personen (kontots hela saldo eller värde samt de belopp som betalats till eller krediterats kontot i sin helhet).

Om kontot avslutas, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapportera att kontot har avslutats. Kontots slutsaldo eller -värde behöver inte rapporteras. Kontot anses vara avslutat när det på basis av de bestämmelser som gäller finansiella institut har stängts eller i övrigt avslutats. Om det gällande regelverket inte tar ställning till avslutande av konton, anses kontot vara avslutat i enlighet med det rapporteringsskyldiga finansiella institutets de normala förfaringssätt, vilka tillämpas konsekvent på alla konton som det finansiella institutet har. Till exempel anses en kapital- eller skuldandel i ett finansiellt institut i allmänhet vara avslutat i samband med att den sägs upp, förflyttas, inlöses, återkallas eller likvideras. Ett konto vars saldo är noll eller negativt anses inte vara avslutat enbart på grund av detta saldo eller värde.

Punkt A.4 – Lämplig rapporteringsperiod

I Finland är rapporteringsperioden ett kalenderår.

Punkt A.5 a – Annan inkomst

När det gäller depåkonto inkluderar de uppgifter som ska rapporteras totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot och som betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår. Begreppet annan inkomst betyder alla belopp som enligt Finlands skattelagstiftning anses vara annat än ränta, dividend eller bruttoinkomst av försäljning eller inlösen av finansiella medel. I årsanmälan kan kapital- och skuldandelar samt inkomster som erhållits från ett försäkringsavtal med kontantvärde kan, om det finansiella institutet så väljer, anmälas som annan inkomst. Alternativt kan inkomster från dessa anmälas enligt sin karaktär som ränta, dividend eller inkomster som erhållits från inlösen.

Punkt A.5 b – Bruttoinkomst

Uppgifter som ska rapporteras för depåkonton är total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av finansiella tillgångar som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren. Begreppet försäljning eller inlösen avser försäljning eller inlösen av finansiella tillgångar, oavsett om ägaren av dessa finansiella tillgångar är skattskyldig för denna försäljning eller inlösen eller om inkomsten utgör beskattningsbar inkomst.

En clearingorganisation som har konton som ska rapporteras och som utför nettobaserad clearing av köp och försäljning av värdepapper mellan medlemmar inom den aktuella organisationen är inte nödvändigtvis på det klara med bruttoinkomsterna av försäljningar och överlåtelser. Om clearingorganisationen inte är på det klara med bruttoinkomsterna, begränsas bruttoinkomsterna till det nettobelopp som anknyter till försäljning eller överlåtelse av finansiella tillgångar och som betalats till eller krediterats medlemmens konto vid den tidpunkt då den aktuella transaktionen klareras. Med begreppet clearingorganisation avses en enhet vars bransch är klarering av värdepappersaffärer för sina medlemsorganisationer och överföring av värdepapper eller utfärdande av anvisningar om överföring av dessa genom debitering eller kreditering av medlemmens konto, vilket inte nödvändigtvis omfattar fysisk sändning av värdepapper.

När försäljning som leder till bruttoinkomst som sköts av en börsmäklare är betalningsdagen för bruttoinkomsten den dag då inkomsten från försäljningen krediteras kontot eller i övrigt är tillgänglig för den person som är berättigad till betalningen.

Total bruttoinkomst från försäljning eller inlösen avser det totala belopp som erhållits som resultat av försäljning eller inlösen av finansiella tillgångar. Om försäljningen görs av en börsmäklare, betyder den totala inkomsten från försäljning eller inlösen det totala beloppet som betalats till eller krediterats kontot för den person som är berättigad till betalningen, vilket ökas med ett belopp som inte betalas eftersom det uppbärs som återbetalning av kreditlimit. Mäklaren kan (men är inte skyldig att) beakta försäljningsrelaterade provisioner vid bestämningen av den totala bruttoinkomsten. Vid försäljning av räntebärande skuldförbindelser inkluderar bruttoinkomsten den ränta som samlats mellan eventuella räntebetalningsdagar.

Punkt A.7 – Bruttobelopp

När det gäller andra konton än depåkonton och inlåningskonton är uppgifter som ska rapporteras till kontohavaren med avseende på kontot det totala bruttobelopp som har betalats eller krediterats under ett kalenderår, för vilket det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är förpliktat eller gäldenär. Ett sådant totalbelopp inkluderar till exempel följande totalbelopp:

- det totala beloppet av betalningar av inlösen som gjorts till kontohavaren under ett kalenderår och
- Betalningar som under ett kalenderår betalats till kontohavaren i enlighet med ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal, trots att dessa betalningar inte skulle anses ha kontantvärde i enlighet med avsnitt III punkt C.8.

3.2.2 Punkt B – Valuta

Uppgifterna ska rapporteras i kontovalutan och inte räknas om till exempelvis euro eller US-dollar för rapportering. Valutan för varje belopp ska anges i de uppgifter som ska rapporteras. Om kontots värde anges i flera olika valutor, kan det rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapportera uppgifterna i den valuta som kontot noteras i.

Om det finansiella institutet använder de tröskelvärden som tillåts i lagstiftningen och kontots värden för detta syfte ska räknas om till euro eller US-dollar, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet beräkna saldot eller värdet med hjälp av avistakurs. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska använda avistakursen på den sista dagen på det kalenderår som rapporteras.

3.2.3 Punkt C–E – Undantag

Skatteregistreringsnummer och födelsedatum

Punkt C innehåller ett undantag rörande redan befintliga konton: skatteregistreringsnummer eller födelsedatum behöver inte rapporteras om det inte finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv och Finlands lagstiftning inte i övrigt kräver att det finansiella institutet insamlar skatteregistreringsnummer. Således ska skatteregistreringsnummer eller födelsedatum rapporteras om antingen:

- skatteregistreringsnumret eller födelsedatumet finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv (oavsett om de finansiella instituten är skyldiga att bevara denna information) eller
- skatteregistreringsnumret eller födelsedatumet inte finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv, men finansiella institut enligt Finlands lagstiftning är skyldiga att insamla denna information (till exempel i åtgärder för kundkännedom och bekämpning av penningtvätt (AML/KYC) eller i skattelagstiftningen).

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv innehåller ett huvudkundregister och elektroniskt sökbara uppgifter. Huvudkundregistret innehåller en primär datafil, där det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förvaltar information om kontohavaren, till exempel kontohavarens kontaktuppgifter och uppgifter som förutsätts för åtgärder för kundkännedom och bekämpning av penningtvätt (AML/KYC). Rapporteringsskyldiga finansiella institut har i allmänhet två år på sig att slutföra granskningsförfarandena, med vilka konton som ska rapporteras identifieras bland lågvärdekonton, och de finansiella instituten kan således först granska sina elektroniska arkiv (eller inhämta kontohavarens skatteregistreringsnummer eller födelsedatum) och därefter granska sina pappersarkiv.

Dessutom då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har ett skatteregistreringsnummer eller födelsedatum för redan befintliga konton bland sina uppgifter och i övrigt inte enligt Finlands lagstiftning är skyldig att inhämta dessa upplysningar, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet dock göra rimliga ansträngningar för att inhämta skatteregistreringsnummer och födelsedatum för redan befintliga konton före utgången av det kalenderår som följer på det år då redan befintliga konton identifierats som rapporteringspliktiga konton, om inte skatteregistreringsnumret omfattas av ett av undantagen i punkt D, varvid det inte behöver rapporteras.

Begreppet rimliga ansträngningar avser ett genuint försök att inhämta skatteregistreringsnummer och födelsedatum för det rapporteringspliktiga kontots kontohavare. Dessa upplysningar ska försöka inhämtas minst en gång om året, det år då det rapporteringspliktiga redan befintliga kontot identifieras samt under två påföljande kalenderår. Exempel på rimliga ansträngningar är försök att kontakta kontohavaren (t.ex. per post, personligen eller per telefon), inklusive en begäran som inkluderas i andra handlingar eller som sänds på elektronisk väg (t.ex. per fax eller e-post), och granskning av elektroniskt sökbar information hos en närstående enhet till ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med sammanläggningsprinciperna i avsnitt VII punkt C. Rimliga ansträngningar förutsätter dock inte nödvändigtvis att kontot stängs, att användningen av kontot hindras eller att kontot flyttas, att villkor ställs på användningen eller att användningen av kontot begränsas på annat sätt. Trots det ovan nämnda kan rimliga ansträngningar fortsättas även efter den nämnda tidsperioden.

Punkt D innehåller ett undantag som gäller både redan befintliga och nya konton. Rapportering av skatteregistreringsnummer krävs inte om antingen

- den aktuella rapporteringspliktiga staten inte ger skatteregistreringsnummer eller
- den aktuella rapporteringspliktiga statens nationella lagstiftning inte kräver att skatteregistreringsnummer givna av denna rapporteringspliktiga stat samlas.

Den rapporteringspliktiga staten anses inte ge skatteregistreringsnummer då staten inte ger identifikationsnummer för skattskyldiga, eller en funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas, eller då staten inte har gett skatteregistreringsnummer till en viss fysisk person eller enhet. I detta fall krävs inte att skatteregistreringsnummer rapporteras för ett konto som en rapporteringsskyldig person innehar i en rapporteringspliktig stat eller ett konto som inte har gett sett skatteregistreringsnummer. Om och när den rapporteringspliktiga staten dock börjar ge skatteregistreringsnummer och ger ett skatteregistreringsnummer till en viss rapporteringsskyldig person, gäller inte undantaget i punkt D, och den rapporteringspliktiga personens skatteregistreringsnummer ska rapporteras, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar ett intygande från kontohavaren som innehåller dennes skatteregistreringsnummer eller i övrigt inhämtar det aktuella skatteregistreringsnumret.

Undantaget som beskrivs punkt D klausul (ii) är beroende på den nationella lagstiftningen i kontohavarens stat. När den rapporteringspliktiga staten har gett ett skattenummer åt en rapporteringsskyldig person som har ett rapporteringspliktigt konto och inhämtande av skatteregistreringsnummer inte kan krävas med stöd av den aktuella statens nationella lagstiftning (t.ex. eftersom det är frivilligt för skattebetalare att anmäla detta skatteregistreringsnummer), förutsätts det inte att det rapporteringsskyldiga finansiella institut som förvaltar kontot inhämtar och rapporterar skatteregistreringsnumret. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan dock be om kontohavarens skatteregistreringsnummer och inhämta det för rapportering, om kontohavaren går med på att ge det. I detta fall ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapportera skatteregistreringsnumret. I praktiken gäller detta endast några stater (t.ex. Australien).

Mer information om olika staters skatteregistreringsnummer finns i OECD:s portal om automatiskt utbyte av upplysningar, <http://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/>.

Födelseort

Punkt E innehåller ett undantag som gäller både redan befintliga och nya konton: födelseorten behöver inte rapporteras ifall Finlands lagstiftning inte i övrigt kräver att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar och anmäler det, och uppgifterna är tillgängliga i elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Rapportering av denna kontohavares födelseort krävs alltså både:

- när det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i övrigt måste inhämta information om födelseort och rapportera den i enlighet med Finlands lagstiftning och
- när födelseorten är tillgänglig i elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

Begreppet elektroniskt sökbara uppgifter betyder uppgifter som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innehar för beskattning, i sina huvudkundregister eller motsvarande filer och som bevaras som en elektronisk databas. Uppgifter, data eller filer är inte elektroniskt sökbara bara i det fall att de förvaras i ett bildsökningssystem (t.ex. som PDF-filer eller skannade dokument). Rapporteringen innehåller i detta fall inte uppgifter som uppges endast på begäran.

3.3 Tillämpningsanvisning om avsnitt II rörande allmänna krav avseende åtgärder för kundkännedom

Avsnittet innehåller allmänna krav på åtgärder för kundkännedom. Det behandlar även användning av tjänsteleverantörer och alternativa krav på åtgärder för kundkännedom.

3.3.1 Punkt A–C – Allmänna åtgärder för kundkännedom

Enligt punkt A ska ett konto betraktas som ett rapporteringspliktigt konto från och med den dag det identifierats som ett sådant i enlighet med de åtgärder för kundkännedom som ingår i avsnitt II–VII. Om kontot är ett rapporteringspliktigt konto, ändras kontots status inte före den dag som det upphör att vara ett rapporteringspliktigt konto (t.ex. för att kontohavaren inte längre är en rapporteringsskyldig person eller kontot blir ett annat konto än ett finansiellt konto, det avslutas eller överförs i sin helhet), även om kontots saldo eller värde vore noll eller negativt eller att inga betalningar eller krediteringar har gjorts till kontot (eller med avseende på det). Om kontot bestäms vara ett rapporteringspliktigt konto på grund av dess status vid kalenderårets utgång, ska de uppgifter med avseende på kontot rapporteras som om det var ett rapporteringspliktigt konto under hela det kalenderår då det bestämdes vara rapporteringspliktigt. Om ett rapporteringspliktigt konto avslutas, ska uppgifterna om kontot rapporteras fram till den dag då det avslutades. Om inte annat bestäms, ska uppgifter om ett rapporteringspliktigt konto rapporteras årligen under det kalenderår som följer det år för vilket uppgifterna gäller.

I följande exempel beskrivs tillämpningen av punkt A på ett allmänt plan:

- Exempel 1 (ett konto som blir ett rapporteringspliktigt konto): Kontot öppnades 28.05.2000 och blir ett rapporteringspliktigt konto 3.12.2016. Eftersom kontot identifierades som ett rapporteringspliktigt konto kalenderåret 2016, ska uppgifterna om kontot för det hela kalenderåret 2016 rapporteras kalenderåret 2017 och därefter årligen.
- Exempel 2 (konto som upphör att vara rapporteringspliktigt konto): Samma situation som i exempel 1. Kontohavaren upphör dock 24.3.2017 att vara en rapporteringsskyldig person, och till följd av detta är kontot inte längre ett rapporteringspliktigt konto. Eftersom kontot upphörde att vara ett rapporteringspliktigt konto 24.3.2017, behöver uppgifter om kontot inte rapporteras kalenderåret 2018 eller senare, om inte kontot blir ett rapporteringspliktigt konto kalenderåret 2018 eller senare.
- Exempel 3 (kontot avslutas): Kontot öppnas 9.9.2016 och blir ett rapporteringspliktigt konto 8.2.2018. Kontoinnehavaren avslutar dock kontot 27.9.2018. Eftersom kontot var rapporteringspliktigt 8.2–27.9.2018 och det avslutades kalenderåret 2018, ska uppgifterna om kontot (inklusive uppgift om att kontot avslutats) för år 2018 rapporteras under kalenderåret 2019 för tiden 1.1–27.9.
- Exempel 4 (konto som upphör att vara ett rapporteringspliktigt konto och som avslutas): Samma situation som i exempel 2, förutom att kontohavaren avslutar kontot 4.7.2017. Eftersom kontot upphörde att vara ett rapporteringspliktigt konto 24.3.2017, behöver uppgifter om kontot inte rapporteras kalenderåret 2018.

Kontots saldo eller värde har även annan betydelse utöver rapportering, till exempel när det gäller åtgärder för kundkännedom för tidigare enhetskonton (se avsnitt V punkt A och B samt E.1–2) och regler för sammanläggning av kontosaldo (se avsnitt VII punkt C.1–2).

Ett kontos saldo eller värdegräns ska fastställas per den sista dagen under ett kalenderår.

3.3.2 Punkt D – Användning av tjänsteleverantörer

Finansiella institut kan använda sig av inhemska eller utländska tjänsteleverantörer (underleverantörer) för att uppfylla de för dem i Finland föreskrivna skyldigheter för utbyte av upplysningar och för kundkännedom. De finansiella instituten ansvarar dock alltid själva för att skyldigheterna för rapportering och åtgärder för kundkännedom uppfylls. Att en tjänsteleverantör anlitas påverkar inte heller rapporteringens tidpunkt eller sätt eller skyldigheterna för kundkännedom, vilka är de samma som om det finansiella institutet själv skulle sköta dem.

Till exempel en fond kan alltså komma överens om att fondbolaget eller ett annat ombud granskar och identifierar kunderna i enlighet med skyldigheterna för fondens räkning och lämnar in årsanmälningar enligt kraven. Fonden ansvarar dock alltid själv för att skyldigheterna fullgörs.

3.3.3 Punkt E – Alternativa åtgärder för kundkännedom för redan befintliga konton

Ett finansiellt institut kan tillämpa de åtgärder för kundkännedom som gäller för nya konton och högvärdekonton på lågvärdekonton. Det finansiella institutet kan, om så önskas, tillämpa dessa förfaranden på alla befintliga konton eller någon tydligt fastställd grupp av redan befintliga konton (som till exempel bestäms utifrån bransch eller den plats där kontot förvaltas).

Om det finansiella institutet använder åtgärder för kundkännedom som gäller nya konton för befintliga konton, kan det om så önskas tillämpa lindrigare föreskrifter på redan befintliga konton (avsnitt I punkt C, avsnitt III punkt A och avsnitt V punkt A samt avsnitt III punkt B.1).

3.4 Tillämpningsanvisning om avsnitt III rörande åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enskilda konton

Detta avsnitt innehåller de åtgärder för kundkännedom som ska tillämpas för att identifiera rapporteringspliktiga konton bland redan befintliga enskilda konton. Med hjälp av det kan lågvärdekonton och högvärdekonton separeras från varandra.

3.4.1 Punkt A – Konton som inte behöver granskas, identifieras eller rapporteras

I Finland finns inga enligt punkt C.1 a i standarden undantagna gruppöförsäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal (jfr direktivet).

3.4.2 Punkt B – Åtgärder för kundkännedom som ska tillämpas på lågvärdekonton

Punkt B innehåller de förfaranden som ska tillämpas på lågvärdekonton. Dessa förfaranden är s.k. bostadsadresstest (Residence Address Test) och elektronisk sökning.

Det finansiella institutet kan antingen använda i det i punkt B.2–6 beskrivna bostadsadresstestet eller elektronisk sökning i arkiv. Det finansiella institutet kan tillämpa bostadsadresstestet antingen på samtliga lågvärdekonton eller separat på en tydligt fastställd grupp av konton och granska övriga konton genom elektronisk sökning i arkiv.

Om det finansiella institutet inte kan utföra ett bostadsadresstest antingen för samtliga lågvärdekonton eller en tydligt fastställd grupp av sådana konton, måste det finansiella institutet utföra en elektronisk sökning i arkiv för lågvärdekonton eller tillämpa förfaranden för identifiering av nya konton på dem.

Punkt B.1 – Bostadsadresstest

Punkt B.1 gäller bostadsadresstest. När testet används behöver det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte ha verksamhetsprinciper och rutiner för att granska hemviststaten utifrån styrkande dokumentation. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan behandla innehavaren av det aktuella enskilda kontot som boende i den stat där adressen finns för att fastställa huruvida personen är en rapporteringsskyldig person om:

- det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i sitt arkiv har det enskilda kontots adress i hemviststaten,
- adressen är giltig och
- adressen baserar sig på styrkande dokumentation.

I allmänhet kan en c/o-adress eller postbox inte anses vara en adress i hemviststaten. En postbox kan dock anses vara en del av en adress i hemviststaten om den samtidigt till exempel anknyter till en gatuadress, bostads- eller lägenhetsnummer och det tydligt går att identifiera kontohavarens faktiska bostadsort.

Adressen anses vara giltig då det är den senaste adressen som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har registrerat för en kontohavare. Adressen anses dock inte vara giltig om post som skickas till adressen returneras till det finansiella institutet.

Kravet på styrkande dokumentation uppfylls om det genom det rapporteringsskyldiga finansiella institutets verksamhetsprinciper och förfaranden säkerställs att den giltiga adressen i institutets arkiv är samma adress eller ligger i samma stat som adressen i den styrkande dokumentationen (t.ex. identitetskort, körkort eller hemvistsintyg). Separat sökning i pappersarkiv förutsätts inte. Kravet uppfylls också om det finansiella institutet har ett giltigt intyg om hemviststat utfärdat av skattemyndigheten. En adress som fått från befolkningsdatasystemet uppfyller kravet på dokumentbevis, om inte det finansiella institutet känner till eller har orsak att känna till att befolkningsdatasystemets adressuppgifter inte är pålitliga.

I följande exempel beskrivs tillämpningen av det rapporteringsskyldiga finansiella institutets verksamhetsprinciper och förfaranden rörande punkt B.1:

- Exempel 1 (identitetskort): Bank M, som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, använder sig av verksamhetsprinciper och förfaranden, enligt vilka det har samlat kopior av identitetskort i anslutning till samtliga redan befintliga konton och säkerställer att gällande adresser till dessa konton i dess arkiv är i samma stat som adresserna på identitetskorten. M behandlar dessa kontohavare som boende i den stat där adressen är lokaliserad.
- Exempel 2 (pass och hemvistsintyg utfärdat av skattemyndighet): Bank M har ett förfarande relaterat till öppnande av konto, enligt vilket det bekräftar kontohavarens identitet i kontohavarens pass och verifierar adressen som registrerats i bankens system med hjälp av ett hemvistsintyg utfärdat av skattemyndigheten. M kan behandla innehavarna av redan befintliga enskilda konton som boende i den stat som har registrerats i M:s system.

Som ett resultat av bostadsadresstestet kan kontohavaren i vissa situationer ha en hemvist i två stater. Till exempel kan ett finansiellt institut för ett konto som förvaltas i stat A ha två olika adresser som uppfyller kraven för kontohavaren, då kontohavaren arbetar och bor halva tiden i land B och halva tiden i land C. I sådana situationer kan det finansiella institutet begära ett intygande från kontohavaren där kontohavaren meddelar sin hemviststat. Alternativt kan det finansiella institutet påvisa den rapporteringspliktiga staten genom övrig styrkande dokumentation (sökning i elektroniska och pappersarkiv). I övrigt anses alla stater som påvisas av bostadsadresstestet vara stater som ska rapporteras.

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har använt det bostadsadresstestet som beskrivs i punkt B.1 och förhållandena ändras så att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning till att känna till att den ursprungliga styrkande dokumentationen (eller

annan ovan beskriven dokumentation) är inkorrekt eller otillförlitlig, kan den inte längre lita på det bostadsadressstest som utförts. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet måste senast den sista dagen på kalenderåret i fråga eller 90 kalenderdagar efter anmälan eller upptäckten av sådana ändrade förhållanden, beroende på vilken av tidpunkterna är senare, inhämta ett intygande från kontohavaren och ny styrkande dokumentation för att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist(er). Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta intyganden och den styrkande dokumentationen till denna dag måste det rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa det förfarande för sökning i elektroniska arkiv som beskrivs i punkt B.2–6. Följande exempel beskriver de förfaranden som ska följas vid ändrade förhållanden:

- Exempel 1: Bank I, som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, har använt sig av ett bostadsadressstest och utifrån det betraktat personkontohavare P har skatterättslig hemvist i stat X. Fem år senare meddelar P till I att P har flyttat till stat Y, som också är en rapporteringspliktig stat, och uppger sin nya adress. I inhämtar ett intygande från P och ny styrkande dokumentation som bestyrker att P har skatterättslig hemvist i stat Y. I ska betrakta att P har hemvist i den rapporteringspliktiga staten Y.
- Exempel 2: Situationen är den samma som i exempel 1, förutom att I inte får ett intygande från P. I ska tillämpa förfarandet för sökning i elektroniska arkiv, och som ett resultat av sökningen ska I betrakta att P har hemvist i åtminstone stat Y (utifrån den nya adress som kontohavaren meddelat).

Punkt B.2–6 – Sökning i elektroniska arkiv

Vid sökning i elektroniska arkiv ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet vad gäller högvärdekonton söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som innehålls av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter de indicier som beskrivs i punkt B.2.

Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot eller kontot blir ett högvärdekonto.

Om något av de indicier som anges i punkt B.2 a–e upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven eller om förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet enligt punkt B.4 betrakta kontohavaren som en person som har sin skatterättsliga hemvist i varje stat för vilken ett indicium identifierats, om den inte väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot. Vid ändrade förhållanden kan det finansiella institutet dock besluta att betrakta personen enligt den status som personen hade innan förhållandena ändrades, fram till den sista dagen på kalenderåret eller tills 90 kalenderdagar har gått från att indiciet upptäcktes, beroende på vilkendera tidpunkten är senare.

Ändrade förhållanden är varje förändring som leder till tillägg av upplysningar som är relevanta för en persons skatterättsliga status eller som på annat sätt står i strid med uppgifterna om personens hemvist, Förändringar eller tillägg av upplysningar avseende kontohavaren och kontot (inbegripet tillägg, ersättning eller annan förändring avseende en kontohavare) ska beaktas även i övriga förpliktelser om åtgärder för kundkänedom.

Utifrån sökning i elektroniska arkiv kan indicier om flera hemviststater uppkomma. Det rekommenderade förfarandet är i detta fall att det finansiella institutet kontaktar kontohavaren för att utreda den korrekta hemviststaten eller de korrekta hemviststaterna. Samtidigt kan det finansiella institutet berätta för kontohavaren att upplysningarna kommer att rapporteras till flera stater om inte det finansiella institutet får kompletterande upplysningar av kontohavaren. Om det finansiella institutet inte får kompletterande upplysningar, ska kontot anses rapporteringspliktigt till alla stater för vilka indicier upptäckts.

Punkt B.5 i standarden behandlar särskilda förfaranden i situationer där en poste restante- eller c/o-adress hittas för kontohavaren, men inga andra indicier som anges i punkt B.2 a–e eller (inom dessa indicier) någon annan adress.

Punkt B.2 – Indicier

Punkt B.2 i standarden behandlar sökning i elektroniska arkiv. I detta förfarande ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifterna med avseende på följande indicier och tillämpa punkt B.3–6:

- a) identifiering av att kontohavaren har hemvist i en rapporteringspliktig stat
- b) aktuell postadress eller bostadsadress (inklusive postbox) i en rapporteringspliktig stat
- c) ett eller flera telefonnummer i en rapporteringspliktig stat och inget telefonnummer i Finland,
- d) stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel till ett konto i en rapporteringspliktig stat,
- e) gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med en adress i en annan stat än Finland, eller
- f) en c/o- eller poste restante-adress på annat håll än i Finland, som är den enda adress som det rapporteringsskyldiga finska finansiella institutet har i sitt arkiv för kontohavaren.

Indiciet i punkt B.2 gäller identifiering av att kontohavaren har hemvist någon annan stans än i Finland. Detta indicium föreligger, om det i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara uppgifter finns en uppgift enligt vilken kontohavarens skatterättsliga hemvist är någon annan stans än i Finland.

Indiciet i punkt B.2 b är en aktuell postadress eller bostadsadress (inklusive postbox) någon annan stans än i Finland. Postadressen eller bostadsadressen anses vara aktuell då det är den senaste post- eller bostadsadress som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har registrerat för innehavaren av ett enskilt konto. En post- eller bostadsadress med avseende på ett oanvänt konto anses vara aktuell under den tid som kontot är oanvänt. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har registrerat två eller flera post- eller bostadsadresser för kontohavaren och en av dessa är en adress för kontohavarens tjänsteleverantör (t.ex. kapitalförvaltare, investeringsrådgivare eller advokat), fordras det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte att betrakta tjänsteleverantörens adress som indicium för kontohavarens hemvist.

Indiciet i punkt B.2 c är ett eller flera gällande telefonnummer någon annan stans än i Finland och inget telefonnummer i Finland. Telefonnummer annan stans än i Finland ska betraktas som indicium för kontohavarens hemvist endast då det är frågan om ett gällande telefonnummer i den aktuella staten. I detta avseende anses telefonnumret (telefonnumren) vara gällande när det är det nyaste telefonnumret som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har registrerat för innehavaren av ett enskilt konto. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har registrerat två eller flera telefonnummer för kontohavaren och ett av dessa är ett nummer till kontohavarens tjänsteleverantör (t.ex. kapitalförvaltare, investeringsrådgivare eller advokat), fordras det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte att betrakta tjänsteleverantörens telefonnummer som indicium för kontohavarens hemvist.

Enligt punkt B.2 d är ett indicium en stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel till ett konto i en rapporteringspliktig stat. Begreppet stående order om överföring av medel innebär en gällande betalningsorder av kontohavaren eller kontohavarens representant, som görs upprepade gånger utan tilläggsanvisningar givna av kontohavaren. Således är en order om överföring av medel rörande enskild betalning inte en stående order om upprepade överföringar av medel, även om ordern skulle ges på förhand. Ordern anses dock vara en stående order, även om ordern skulle ändras till exempel redan efter den första betalningen.

Följande exempel beskriver tillämpningen av punkt B.2 d: Person K har ett depåkonto i E, vars hemvist är i den rapporteringspliktiga staten R. K har även ett inlåningskonto i affärsbank F, vars

hemort är i den rapporteringspliktiga staten S. K har gett E en stående order att överföra alla inkomster som uppstår av de värdepapper som förvaltas på depåkontot till inlåningskontot. Eftersom den stående order gäller depåkontot och medlen överförs till ett konto som förvaltas i en rapporteringspliktig stat, är denna stående order ett indicium på att K har hemvist i den rapporteringspliktiga staten S.

Indicierna i punkt B.2 f inbegriper poste restante- och c/o -adress i en rapporteringspliktig stat, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har en annan adress för kontohavaren i sina arkiv. En poste restante -adress är en gällande anvisning av kontohavaren eller kontohavarens representant att förvara kontohavarens post tills anvisningen ändras. Indiciet föreligger om en sådan anvisning används och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har kontohavarens adress i sina arkiv. En anvisning att skicka all korrespondens på elektronisk väg utgör inte en poste restante -adress. Indiciet föreligger också om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i sina uppgifter har en c/o- adress i en rapporteringspliktig stat och ingen annan adress för kontohavaren.

Punkt B.5 – Särskilt förfarande

Punkt B.5 behandlar särskilda förfaranden i situationer där en poste restante- eller c/o- adress hittas för kontohavaren, men inga andra indicier som anges i punkt B.2 a–e eller (inom dessa indicier) någon annan adress.

Om det särskilda förfarandet lämpar sig för ett fall, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkt C.2 eller från kontohavaren försöka inhämta ett intygande eller styrkande dokumentation för att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist i den ordning som är lämpligast i fallet. Om man efter sökningen i pappersarkiv inte lyckas fastställa något indicium och om försöket att inhämta ett intygande från kontoinnehavaren eller styrkande dokumentation misslyckas, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet anmäla kontot som ett konto utan dokumentation.

När det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer ett lågvärdekonto som ett icke dokumenterat konto, behöver det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte tillämpa det förfarande som anges i punkt B.5 på nytt för samma lågvärdekonto under påföljande år innan förhållandena ändras så att ett eller flera indicier förknippas med kontot eller att kontot blir ett högvärdekonto. Det rapporteringspliktiga finansiella institutet ska dock rapportera lågvärdekontot som ett icke dokumenterat konto tills det aktuella kontot upphör att vara icke dokumenterat.

Punkt B.6 – Förfarande för korrigerig av fel

Punkt B.6 inbegriper ett förfarande för korrigerig av fel vid sökning av indicier, som beskrivs i punkt B.2. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut behöver inte anse att en kontohavare har hemvist i en rapporteringspliktig stat såvida:

- a) upplysningarna om kontohavaren inbegriper en aktuell postadress eller bostadsadress i den aktuella staten, eller ett eller flera telefonnummer i den aktuella staten (och inget telefonnummer i Finland) eller stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel till ett konto i som förvaltas i någon stat och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar, eller tidigare har granskat och innehar, dokumentation i form av:
 - i) ett intygande där kontohavaren intygar att denne har hemvist i en eller flera andra stater som staten enligt indiciet och
 - ii) styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens status som icke rapporteringspliktig.
- b) upplysningarna om kontoinnehavaren inbegriper en gällande fullmakt eller un-

derteckningsrätt som tilldelats en person med adress i den aktuella staten, och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller tidigare har granskat och innehar dokumentation i form av

- i) ett intygande där kontohavaren intygar att denne har hemvist i en eller flera andra stater som staten enligt indiciet eller
- ii) styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens status som icke rapporteringspliktig.

Vid korrigerande av fel kan man förlita sig på ett tidigare granskat intygande från kontohavaren eller på styrkande dokumentation, utom om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet känner till eller har anledning att känna till att intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen är inkorrekta eller otillförlitliga.

Som en del av förfarandet för korrigerande av fel behöver intygandet av kontohavaren inte innehålla en uttrycklig bekräftelse om att kontohavaren inte bor i en viss stat, om kontohavaren bekräftar att alla dess hemviststater (dvs. att uppgifterna om kontohavarens hemviststat(er) är korrekta och fullständiga). Styrkande dokumentation räcker till att utreda kontohavarens status som icke rapporteringspliktig om den styrkande dokumentationen (i) bestyrker att kontohavaren är bosatt i någon annan stat än den aktuella rapporteringspliktiga staten (ii) innehåller en gällande hemvistadress utanför den aktuella staten eller (iii) den som utfärdat dokumentationen är någon annan än en myndighet som berättigats till det i den aktuella rapporteringspliktiga staten.

3.4.3 Punkt C – Regler för kundkännedom rörande högvärdekonton

Punkt C i standarden innehåller förstärkta granskningsförfaranden som tillämpas på högvärdekonton. Dessa är sökning i elektroniska arkiv, sökning i pappersarkiv och förfrågan hos kundansvarig.

Punkt C.1 – Sökning i elektroniska arkiv

Sökning i elektroniska arkiv förutsätts för alla högvärdekonton. Enligt punkt C.1 i standarden ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet vad gäller högvärdekonton söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som det innehar efter de indicier som beskrivs i punkt B.2.

Punkt C.2–3 – Sökning i pappersarkiv

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara arkiv innehåller fält för och omfattar alla de upplysningar som beskrivs i punkt C.3 krävs ingen ytterligare sökning i pappersarkiv. Detta betyder att de elektroniskt sökbara databaserna hos ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut innehåller fält för upplysningar som beskrivs i punkt C.3 och det med hjälp av elektronisk sökning kan utredas om dessa fält innehåller information. Undantaget rörande sökning i pappersarkiv kan således inte tillämpas i fall där fältet har lämnats tomt, om inte ett tomt fält alltid betyder att det finansiella institutet inte har dessa uppgifter (fältet är tomt t.ex. eftersom telefonnummer inte har getts eller fullmakt inte har beviljats).

Det finansiella institutet behöver inte göra en sökning i pappersarkiv, om de uppgifter som beskrivs i punkt C.3 ingår i de elektroniskt sökbara uppgifterna. Om det finansiella institutets elektroniskt sökbara uppgifter således inte innehåller alla dessa uppgifter, ska det finansiella institutet söka efter saknade uppgifter genom sökning i pappersarkiv. Om till exempel det finansiella institutets elektroniskt sökbara databas, som innehåller alla erforderliga uppgifter förutom de som beskrivs i punkt C.3 d (t.ex. stående order för överföring av medel), ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet göra en sökning i pappersarkiv endast med avseende på de uppgifter som beskrivs i punkt C.3 d. På motsvarande sätt om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databas som inte innehåller alla erforderliga uppgifter för en tydligt definierad grupp av

högvärdekonton, kan det finansiella institutet göra sökningen i pappersarkiv endast för den aktuella gruppen av konton.

Om de elektroniska arkiven inte omfattar alla dessa upplysningar ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet när det är fråga om högvärdekonton även söka igenom gällande huvudkundregister och, om upplysningarna inte finns i gällande huvudkundregister, de dokument som anges i punkt C.2 som rör kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat under de senaste fem åren.

Punkt C.4 – Förfrågan hos kundansvarig

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska betrakta ett högvärdekonto som ett rapporteringspliktigt konto om den kundansvarige har faktisk kännedom om att kontohavaren är en rapporteringsskyldig person.

En kundansvarig är en tjänsteman eller annan anställd hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, som har anvisats kontinuerligt ansvar för vissa kontohavare (inklusive en tjänsteman eller anställd som är personalmedlem i en privatbanktjänstavdelning vid ett finansiellt institut). En kundansvarig ger vanligtvis råd till kontohavarna i deras behov av banktjänster, investeringar, truster, kapitalförvaltning, fastighetsplanering eller välgörenhet och rekommenderar, anhängiggör eller arrangerar tillhandahållandet av finansieringsprodukter, service eller andra tjänster av interna eller externa tjänsteleverantörer för att tillgodose kontohavarens behov.

För att en person ska anses vara kundansvarig, ska arbetet som kundansvarig vara mer än en assisterande eller tillfällig arbetsuppgift för personen. En person, vars uppgifter inte omfattar direkt kontakt med kunder och som sköter bakgrundsfunktioner eller administrativa eller tjänstemannauppgifter anses inte vara kundansvarig. En anställd på ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut är inte nödvändigtvis en kundansvarig, även om kontohavaren och den anställda har regelbunden kontakt med varandra. Till exempel en personalmedlem i ett finansiellt institut, som till övervägande del ansvarar för handläggningen av transaktioner/uppdrag eller tillfällig begäran, anses inte vara kundansvarig om personen inte i sista hand är ansvarig för skötseln av kontohavarens ärenden på det finansiella institutet.

Trots det ovan nämnda är en person en i punkt C.4 avsedd kundansvarig endast för sådana konton vars totala saldo eller värde överstiger 1 000 000 USD med beaktande av de regler för sammanläggning av konton och valutaomvandling som beskrivs i avsnitt VII punkt C. Vid bestämningen av huruvida en tjänsteman eller anställd på ett finansiellt institut är kundansvarig, ska den anställda uppfylla definitionen på kundansvarig och det totala saldot eller värdet för kontohavarens konton ska överstiga 1 000 000 USD.

Med hjälp av följande exempel kan man fastställa om en anställd på ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut är kundansvarig:

- Exempel 1: Person P har ett depåkonto i bank R, som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Saldot på P:s konto är 1 200 000 USD vid årets utgång. Anställd O på avdelningen för privatbanktjänster i R sköter kontinuerligt P:s konto. Eftersom O uppfyller definitionen av kundansvarig och värdet på P:s konto överstiger 1 000 000 USD, är O kundansvarig för P:s konto.
- Exempel 2: Situationen är den samma som i exempel 1, förutom att saldot på P:s depåkonto är 800 000 USD vid årets utgång. Dessutom har P i bank R ett inlåningskonto, vars saldo vid årets utgång är 400 000 USD. Båda kontona har kopplats till P och till varandra med hjälp av ett internt referensnummer i bank R. Eftersom O uppfyller definitionen av kundansvarig och det totala saldot eller värdet för P:s konton överstiger 1 000 000 USD vid tillämpning av reglerna för sammanläggning av konton, är O kundansvarig för P:s konton.

- Exempel 3: Samma situation som i fall 2, förutom att O:s uppgifter inte omfattar direkt kontakt med P. Eftersom O inte uppfyller definitionen av kundansvarig, är O inte kundansvarig för P:s konton.

Punkt C.5 – Konsekvenser av att indicier upptäcks

Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för högvärdekonton som beskrivs i punkt C och om kontot inte har identifierats som ett konto som innehas av en rapporteringsskyldig person på basis av en förfrågan som görs hos den kundansvarige, behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot.

Om något av de indicier som anges i punkt B.2 a–e upptäcks under det förstärkta granskningsförfarandet för högvärdekonton om förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto för en sådan rapporteringspliktig stat för vilken ett indicium identifierats. Trots indiciet måste kontot inte betraktas som ett rapporteringspliktigt konto, om det finansiella institutet tillämpar förfarandet i punkt B.6 och något av undantagen som nämns i punkten kan tillämpas på kontot. Ett indicium som hittas i ett granskningsförfarande, såsom sökning i pappersarkiv eller förfrågan hos kundansvarig, kan inte användas för att korrigera ett indicium som upptäcks i ett annat granskningsförfarande, som sökning i elektroniska arkiv. Till exempel kan en aktuell adress i en stat, som den kundansvariga är medveten om, inte användas för att korrigera en annan hemvistadress som hittats vid sökning i pappersarkiv och som vid denna tidpunkt finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv.

Om en c/o- eller poste restante-adress upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för högvärdekonton som beskrivs ovan och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkt B.2 a–e identifieras för kontohavaren ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet från kontohavaren inhämta ett intygande eller styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens skatterättsliga hemvist eller hemvister. Om det finansiella institutet inte kan inhämta ett sådant intygande eller sådan styrkande dokumentation måste det anmäla kontot som ett konto utan dokumentation tills kontot upphör att vara ett konto utan dokumentation.

Punkt C 6–9 – Ytterligare förfaranden

Enligt punkt C.6 om ett redan befintligt enskilt konto inte är ett högvärdekonto per den 31 december 2015 (dvs. det är ett lågvärdekonto), men övergår till att bli ett högvärdekonto per den sista dagen ett senare kalenderår ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet senast inom det kalenderår som närmast följer på det kalenderår då kontot övergår till att bli ett högvärdekonto slutföra det förstärkta granskningsförfarande som gäller högvärdekonto med avseende på detta konto. Om kontot baserat på denna granskning identifieras som ett rapporteringspliktigt konto ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapportera de föreskrivna upplysningarna om detta konto med avseende på det år då det identifierades som ett rapporteringspliktigt konto och därefter årligen, såvida inte kontoinnehavaren upphör att vara en rapporteringsskyldig person.

I Finland är det år som nämns i punkt C.6 samma år som tidpunkten efter vilken de konton som öppnas är nya konton.

Efter att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillämpat det förstärkta granskningsförfarandet för högvärdekonton är det inte skyldigt att tillämpa detta förfarande på nytt på samma högvärdekonto under senare år, om inte kontot är utan dokumentation. I detta fall ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa förfarandet årligen tills kontot inte längre är utan dokumentation. Undantaget är förfrågan hos kundansvarig. Den kundansvarige ska årligen bekräfta att han eller hon inte är medveten om sådana ändrade förhållanden enligt vilka den kontohavare som anvisats den kundansvarig är en rapporteringsskyldig person. Den kundansvarige behöver dock inte ge denna bekräftelse separat för varje konto.

Enligt punkt C.8 om förhållandena ändras med avseende på ett högvärdekonto på ett sådant sätt att ett eller flera av indicier kan kopplas till kontot ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto i förhållande till var och en av de rapporteringspliktiga stater för vilka indicierna identifierats, såvida inte det väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan dock, om så önskas, behandla personen enligt den status som föregick ändringen i högst 90 kalenderdagar från den tidpunkt då indiciet upptäcktes.

Enligt punkt C.9 ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ha lämpliga förfaranden för att säkerställa att den kundansvarige på behörigt sätt identifierar och anmäler ändringar i förhållandena. Om den kundansvarige till exempel underrättas om att kontohavaren har en ny postadress i en rapporteringspliktig stat, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta den nya adressen som en ändring i förhållandena. Om det finansiella institutet beslutar att tillämpa punkt B.6, ska det inhämta behörig dokumentation av kontohavaren.

3.4.4 Punkt D och E – Tidpunkt för granskning och ytterligare förfaranden

Punkt D innehåller regler för tidpunkten för de granskningsförfaranden med vilka rapporteringspliktiga konton identifieras bland redan befintliga enskilda konton. Granskningen ska slutföras för högvärdekonton senast den 31 december 2016 och för lågvärdekonton senast den 31 december 2017.

Redan befintliga enskilda konton som med stöd av avsnitt III är rapporteringspliktiga ska betraktas som rapporteringspliktiga konton under alla senare år, såvida kontohavaren inte upphör att vara en rapporteringspliktig person (punkt E).

3.5 Tillämpningsanvisning om avsnitt IV rörande åtgärder för kundkännedom för nya enskilda konton

I detta avsnitt behandlas åtgärder för kundkännedom för nya enskilda konton och inhämtande av intygande från kontohavare (och bekräftande av tillförlitligheten i det).

Enligt punkt A ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i samband med öppnande av konto:

- inhämta ett intygande från kontohavaren som kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande och som gör det möjligt för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist (hemvister)
- samt bekräfta tillförlitligheten i detta intygande på grundval av de upplysningar som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC).

Om det av intygandet från kontohavaren framgår att kontohavaren har sin skatterättsliga hemvist i en rapporteringspliktig stat ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet enligt punkt B betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto.

Intygandet från kontohavaren ska möjliggöra fastställandet av kontohavarens skatterättsliga hemvist (hemvister). I allmänhet har en person endast en hemviststat. En person kan ha skatterättslig hemvist i två eller flera stater. I den nationella lagstiftningen i olika stater bekräftas de villkor enligt vilka staten fastställs som skatterättslig hemvist för en person. Villkoren täcker olika bindningar till

jurisdiktionen, vilka enligt de nationella skattelagarna bildar en heltäckande grund för beskattning (allmän skattskyldighet). Villkoren täcker även de fall där personens hemvist i enlighet med statens skattelagar anses vara den aktuella staten (till exempel diplomater och andra personer som arbetar inom den offentliga förvaltningen). För att avgöra fall med dubbel hemvist innehåller skatteavtalen särskilda bestämmelser, enligt vilka en bindning som hänför sig till en jurisdiktion vara mer betydande för ifrågavarande praxis än en bindning till en annan stat. I allmänhet är en persons skatterättsliga hemvist i en stat där personen enligt statens lagar (inklusive skatteavtal) betalar eller ska betala skatt på grund av hemort, bostadsort eller något annat liknande kriterium, inte enbart på grund av källorna i staten. Den skatterättsliga hemvisten för personer som bor i två stater kan bestämmas enligt reglerna om dubbelboende i skatteavtalet mellan dessa stater.

I följande exempel beskrivs hur en persons skatterättsliga hemvist kan bestämmas:

- Exempel 1: Personens bestående hem är i stat A och personen beskattas som boende i stat A. Personen vistades över sex månader i stat B, och enligt denna stats lagstiftning beskattas personen som boende i denna stat på grund av vistelsens längd. Personens anses således ha hemvist i båda staterna.
- Exempel 2: I övrigt en motsvarande situation som i exempel 1, men personen vistades endast åtta veckor i stat B. Enligt lagstiftningen i denna stat beskattas inte personen som boende i stat B på grund av vistelsens längd. Personens anses således ha hemvist i stat A.

Mer information om bestämning av hemvist i olika stater finns i OECD:s portal om automatiskt utbyte av upplysningar, <http://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/>.

Giltighetskrav för intyganden från kontohavare

Ett intygande från kontohavaren är ett intygande av vilket framgår kontohavarens skatterättsliga status och andra uppgifter, vilka det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska kräva för att fullgöra sina skyldigheter avseende utbyte av upplysningar och åtgärder för kundkännedom. Ett exempel på en sådan upplysning är huruvida kontohavarens skatterättsliga hemvist är i en rapporteringspliktig stat. I fråga om nya enskilda konton är ett intygande från kontohavaren giltigt endast om kontohavaren har undertecknat eller på något annat sätt själv bestyrkt att intygandet är korrekt, intygandet är daterat senast på mottagningsdagen och det innehåller kontohavarens:

- namn,
- hemortsadress,
- hemviststat(er),
- skattenummer för varje rapporteringspliktig stat och
- födelsedatum.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan på förhand ifylla kontohavarens uppgifter i intygandet från kontohavaren. Kontohavaren ska dock alltid själv lämna upplysningar om sin hemviststat eller sina hemviststater. En tredje part kan för kontohavarens räkning lämna intygandet, om kontohavaren har gett fullmakt för detta.

I Finland finns det inga exakta formkrav på intygandet av kontohavaren. Det viktigaste är att intygandet innehåller de uppgifter som behövs för att fastställa kontohavarens status, vilka kontohavaren själv på dokumenterat sätt styrkt (förutom traditionell underskrift är en elektronisk underskrift eller annan motsvarande certifiering av kontohavaren acceptabel i detta sammanhang). Ett finansiellt institut kan använda officiella blanketter som skattemyndigheter i olika stater gett ut, andra liknande blanketter, egna blanketter som utarbetats för detta eller andra ändamål eller ett annat dokumenterat förfarande, med vilket kontohavarens status kan fastställas på behörigt sätt. För att ett finansiellt institut ska kunna anse att de uppgifter som kontohavaren lämnat är tillförlitliga ska det finansiella institutet också säkerställa att kontoinnehavaren förstår de uppgifter som lämnas

och i vilket syfte dessa uppgifter lämnas. Kontohavaren måste alltså veta att skattelagstiftningen förutsätter att uppgifter med riktigt innehåll lämnas. Det är särskilt viktigt att säkerställa detta i situationer där en finländsk kund måste fylla i en blankett på främmande språk eller där en utländsk kund måste fylla i en finländsk blankett. Det finansiella institutet får ge råd till kontohavaren när det gäller ifyllandet av ett eget intygande. Det finansiella institutet får också ge råd i beskattningsfrågor, till exempel vad som avses med skatterättslig hemviststat. Det finansiella institutet får dock inte ge sådana råd till kunden genom vilka man strävar efter att undvika eller kringgå rapporteringen. Intygandet från kontohavaren bör också innehålla ett krav på att kontohavaren underrättar det finansiella institutet om sådana ändrade förhållanden som inverkar på fastställandet av kontohavarens skatterättsliga hemviststat.

Om kontohavarens hemviststat är i en rapporteringspliktig stat, ska kontohavarens skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig stat anges i intygandet från kontohavaren, om inte annat följer av avsnitt I punkt D, och kontohavarens födelsedatum. Kontohavarens födelseort behöver inte anges i intygandet från kontohavaren, eftersom födelseorten inte enligt avsnitt I punkt E behöver anges, förutom när det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i övrigt med stöd av Finlands lagstiftning förutsätts inhämta och rapportera dessa uppgifter och när uppgifterna är tillgängliga i elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

Ett intygande från kontohavaren kan lämnas på vilket sätt och i vilken form som helst. Om intygandet av kontohavaren lämnas på elektronisk väg, ska det elektroniska systemet säkerställa att de mottagna uppgifterna motsvarar de uppgifter som sänts. Dessutom ska systemet dokumentera alla användningsgångar som leder till sändning, förnyande eller redigering av intygandet från kontohavaren. Det elektroniska systemets visuella yttre och funktion, inklusive behörighetsförfaranden, ska säkerställa att den person som använder systemet och lämnar intygandet från kontohavaren är den person som namnges i intygandet. Systemet ska på begäran kunna leverera en pappersversion av alla intyganden från kontohavaren, vilka lämnats på elektronisk väg. Om uppgifterna har lämnats som en del av dokumentationen för öppnande av konto, förutsätts de inte finnas på en bestämd sida eller bestämd form i dokumentationen, så länge som alla erforderliga uppgifter har lämnats.

I följande exempel beskrivs hur intygandet från kontohavaren kan ges:

- Exempel 1: Den fysiska personen A fyller på nätet i en ansökan om öppnande av konto i det rapporteringsskyldiga finansiella institutet K. Person A fyller i de uppgifter som behövs för intygandet från kontohavaren i en elektronisk blankett (inklusive intygande om person A:s hemviststat (hemviststater). K:s tjänsteleverantör styrker utifrån de uppgifter som den insamlat för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC) att uppgifterna i det intygande som A lämnat på elektronisk väg är tillförlitliga. Intygandet från person A är giltigt.
- Exempel 2: Den fysiska personen B fyller personligen i ansökan om öppnande av konto i bank L. B styrker sin identitet med sitt identitetskort och ger alla uppgifter som behövs för intygandet från kontohavare till en anställd på L, om registrerar uppgifterna i L:s system. Slutligen undertecknar B ansökan. Intygandet från person B är giltigt.
- Exempel 3: Den fysiska personen C lämnar ett intyg utfärdat av skattemyndigheten om sin hemviststat eller hemviststater (t.ex. för skatteinnehållning i skattekort) till det finansiella institutet M eller dess ombud N, och M har förhandsfyllt andra uppgifter som krävs. Intygandet från person C är giltigt.
- Exempel 4: Samma som exempel 3, men Finlands skatteförvaltning har skickat skattekortet direkt till M eller N. Intygandet som C själv har gett är giltigt, ifall det genom förfarandet har säkerställts att C inte har andra skatterättsliga hemvister.

Intyget från kontohavaren kan undertecknas (eller i övrigt styrkas) av vilken person som helst som enligt lagstiftningen är berättigad att underteckna intygandet för kontohavarens räkning. I allmänhet är testamentsexekutorer, motsvarande personer eller en annan person som kontohavaren har gett

en skriftlig fullmakt att underteckna dokument för den berörda personens räkning berättigade att underteckna ett intygande från kontohavaren.

Ett intygande från kontohavaren är giltigt fram till att förhållandena ändras på ett sätt som gör att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning till att känna till att det ursprungliga intygandet från kontohavaren är inkorrekt eller otillförlitligt. Det finansiella institutet kan inte i ett sådant fall använda det ursprungliga intygandet från kontohavaren, utan det måste inhämta ett giltigt intygande från kontohavaren, som utreder kontohavarens skatterättsliga hemvist (hemvister), eller en tillförlitlig utredning och behövlig dokumentation som stödjer giltigheten i det ursprungliga intygandet från kontohavaren (och spara en kopia eller anteckningar om det). Det finansiella institutet ska ha förfaranden för att säkerställa att de ändringar i förhållandena som påverkar rapporteringen identifieras.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan, om så önskas, betrakta personen i enlighet med den status som föregår ändringen i förhållanden under högst 90 kalenderdagar från den tidpunkt då intygandet från kontohavaren inte längre är giltigt eller då det finansiella institutet får ett nytt intygande från kontohavaren.

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta ett styrkande för det ursprungliga intygandet från kontohavaren eller ett giltigt intygande från kontohavaren under den ovan nämnda perioden på 90 kalenderdagar, ska den betrakta kontohavaren som bosatt i den stat som kontohavaren uppger vara sin hemviststat i det ursprungliga intygandet från kontohavaren och där kontohavarens eventuellt har sin hemvist till följd av ändrade förhållanden. Därtill måste det finansiella institutet som kontoinnehavarens hemviststat också betrakta den stat som möjligen är kontoinnehavarens hemviststat till följd av de förändrade omständigheterna.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska bevara intygandet från kontohavaren. Det finansiella institutet kan själv välja i vilken form och hur intygandet sparas (t.ex. ursprunglig, bestyrkt kopia eller elektronisk lagring). Den sparade dokumentationen ska på begäran av Skatteförvaltningen vara tillgänglig som pappersversion.

Korrigerig av fel i intyganden från kontohavare

Ett obetydligt fel i intygandet från kontohavaren, som det finansiella institutet på basis av den dokumentation som institutet innehar kan korrigerig, gör inte intygandet ogiltigt. Den dokumentation som används för att korrigerig ett obetydligt fel ska vara tillförlitligt. Om hemviststaten inte uppges, är det inte fråga om ett obetydligt fel. Om uppgifter i intygandet från kontohavaren dessutom står i strid med de övriga uppgifterna i intygandet från kontohavaren eller de uppgifter som finns i huvudkundregistret, är det inte fråga om ett obetydligt fel.

Intyganden från kontohavare som lämnas in per konto

Det finansiella institutet ska inhämta intyganden från kontohavare per konto. Det finansiella institutet kan emellertid använda ett intygande från en kontohavare som en kund har lämnat för ett annat konto som innehas av kunden, om kontona betraktas som ett konto på det sätt som beskrivs i punkt 2.7 C i denna anvisning gällande det sammanlagda saldot på kontohavarens konton. Det finansiella institutet kan inte lita på intyg från kontohavaren om det känner till eller har orsak att känna till att det inte är tillförlitligt.

Dokumentation insamlad av andra personer

Det finansiella institutet kan använda sig av tjänsteleverantörer för att fullgöra sina skyldigheter för utbyte av upplysningar och för kundkännedom, inklusive inhämtande av intygande från kontohavaren. Det finansiella institutet är dock alltid själv ansvarigt för att skyldigheterna fullgörs.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan använda dokumentation (såsom intygande från kontohavaren) som insamlats av ombud (t.ex. investeringsfonder, hedgefonder och investeringsrådgivare på privata kapitalinvesteringsfonder). Ombudet kan förvara dokumentationen i ett it-

system som det upprätthåller för ett eller flera rapporteringsskyldiga finansiella institut, under förutsättning att det rapporteringsskyldiga finansiella institut för vars räkning ombudet förvarar dokumentationen enkelt kan ta del av de uppgifter som ingår i dokumentationen (såsom en kopia av själva dokumentationen) samt information rörande uppgifternas karaktär och giltighet. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska även enkelt kunna överföra uppgifter som det underrättats om och som kan påverka dokumentationens tillförlitlighet. Detta ska kunna göras antingen direkt i det elektroniska systemet eller genom att skicka uppgifterna till ombudet. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska till tillämpliga delar kunna bevisa när och hur det har överfört uppgifter som det underrättats om och som kan påverka dokumentationens tillförlitlighet. Det ska även kunna bevisa att dokumentationens giltighet har beaktats vid behandlingen av de uppgifter som överförts och vid åtgärderna för kundkännedom. Ombudet ska använda ett system för att säkerställa att uppgifter som påverkar dokumentationens tillförlitlighet eller kundens status sänds till samtliga rapporteringsskyldiga finansiella institut vars dokumentation ombudet förvarar.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, som får ett konto på grund av dess värde av en föregångare eller en överförande part vid en fusion eller gruppförvärv, har i allmänhet rätt att använda föregångarens eller den överförande partens dokumentation (såsom giltigt intygande från kontohavare) eller en kopia av den giltiga dokumentationen. Dessutom tillåts i allmänhet ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, som vid en fusion eller gruppförvärv får ett konto på grund av dess värde av ett annat rapporteringsskyldigt finansiellt institut som har fullgjort samtliga skyldigheter avseende förfaranden för kundkännedom för de överförda kontona, att använda den bestämning av kontohavarens status som utförts av föregångaren eller den överförande parten fram tills att kontohavaren får kännedom om eller ges anledning till att känna till att statusen är inkorrekt eller att förhållandena har ändrats.

Tillförlitligheten hos intyganden från kontohavare

Såsom ovan konstateras, ska det finansiella institutet styrka tillförlitligheten hos intygandet från kontohavaren utifrån de uppgifter som det erhållit i samband med öppnande av konto, inklusive all den dokumentation som insamlats i enlighet med förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC), dvs. ett tillförlitlighetstest.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet anses ha styrkt tillförlitligheten hos intygandet från kontohavaren om det vid granskningen av de uppgifter som erhållits i samband med öppnandet av kontot (inklusive den dokumentation som insamlats i enlighet med förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom) inte får kännedom om eller ges anledning till att känna till att intygandet från kontohavaren är inkorrekt eller otillförlitligt. Rapporteringsskyldiga finansiella institut förutsätts inte granska riktigheten hos intygandet från kontohavaren som getts utifrån skattelagstiftningen i kontohavarens hemviststat. Intygandet kan dock inte anses vara tillförlitligt, om det finansiella institutet med stöd av Finlands skattelagstiftning (t.ex. vid källbeskattning av vinstutdelning) betraktar kontohavaren som bosatt i någon annan stat än den som uppgetts i intygandet från kontohavaren.

I följande exempel beskrivs tillämpningen av tillförlitlighetstestet på ett allmänt plan:

- Exempel 1: Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får ett intygande från kontohavaren i samband med att ett konto öppnas. Staten som uppges i intygandet från kontohavaren står i strid med den stat som nämns i dokumentationen som insamlats i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller förfarandet för kundkännedom (AML/KYC). På grund av de motstridiga uppgifterna är intygandet från kontohavaren felaktigt eller otillförlitligt, och följaktligen klarar intygandet inte riktighetstestet.
- Exempel 2: Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får ett intygande från kontohavaren i samband med att ett konto öppnas. Hemvistadressen som nämns i intygandet från kontohavaren hör inte till den stat som kontohavaren uppgett som sin hemviststat. På grund av de motstridiga uppgifterna klarar intygandet inte tillförlitlighetstestet.

- Exempel 3: Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får ett intygande från kontohavaren i samband med att ett konto öppnas. Hemvistadressen som nämns i intygandet från kontohavaren är i stat X och enligt de uppgifter som erhållits för källbeskattningen är stat Y kontohavarens skatterättsliga hemviststat. På grund av de motstridiga uppgifterna klarar intygandet inte tillförlitlighetstestet.

Om intygandet från kontohavaren inte annars skulle klara tillförlitlighetstestet, väntas det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under förfarandet för att öppna kontot inhämta antingen ett tillförlitligt intygande från kontohavaren eller en tillförlitlig utredning och behövlig dokumentation, vilka stödjer tillförlitligheten hos intygandet från kontohavaren (och spara en kopia eller anteckningar om utredningen och dokumentationen). Exempel på sådan tillförlitlig utredning är personens anmälan om att han eller hon är (1) studerande vid en läroanstalt i den berörda staten och har ett behörigt visum, (2) lärare eller praktikant vid en läroanstalt i den berörda staten eller deltar i ett utbildnings- eller kulturutbytesprogram och har ett behörigt visum, (3) en utländsk person som har utnämnts till diplomattjänst eller uppgift i den berörda statens konsulat eller ambassad eller (4) gränsarbetare eller en arbetstagare som arbetar på en långtradare eller ett tåg som trafikerar mellan stater.

Exempel 1: Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får ett intygande från kontohavaren i samband med att ett konto öppnas. Hemviststaten som uppges i intygandet från kontohavaren står i strid med den stat som nämns i dokumentationen som insamlats i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller förfarandet för kundkännedom (AML/KYC). Kontohavaren förklarar att han är en diplomat för en viss stat och således är denna stat hans hemviststat. Han visar även upp sitt diplomatpass. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får en tillförlitlig förklaring och dokumentation som stödjer tillförlitligheten i intygandet från kontohavaren, vilket betyder att intygandet från kontohavaren klarar tillförlitlighetstestet.

3.6 Tillämpningsanvisning om avsnitt V rörande åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enhetskonton

Detta avsnitt beskriver åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enhetskonton.

3.6.1 Punkt A – Konton som inte behöver granskas, identifieras eller rapporteras

Huvudregeln är att det finansiella institutet ska granska, identifiera och vid behov rapportera alla enhetskonton. Det finansiella institutet kan dock välja att inte granska sådana redan befintliga enhetskonton vilkas totala saldo eller värde inte överstiger 250 000 USD 31.12.2015, fram till att det totala saldot eller värdet överstiger 250 000 USD vid utgången av ett senare kalenderår.

Det finansiella institutet kan tillämpa detta undantag rörande 250 000 USD på antingen alla redan befintliga enhetskonton eller en grupp av sådana konton som kan identifieras tydligt.

Redan befintliga enhetskonton ska granskas och identifieras senast 31.12.2017 och rapporteras första gången år 2018.

3.6.2 Punkt B och C – Konton som ska granskas och rapporteras

Redan befintliga enhetskonton vilkas totala saldo eller värde överstiger 250 000 USD den 31 december under vilket som helst kalenderår, ska granskas i enlighet med förfarandena i punkt D. Ett redan befintligt enhetskonto ska alltså alltid granskas i följande fall:

- kontots totala saldo eller värde överstiger 250 000 USD 31.12.2015, eller
- kontots totala saldo eller värde överstiger inte 250 000 USD 31.12.2015, men överstiger 250 000 USD den sista dagen på något senare kalenderår.

Ett redan befintligt enhetskonto, som inte beskrivs i punkt A, ska enligt punkt C betraktas som ett rapporteringspliktigt konto endast om det innehas av en eller flera enheter som är antingen:

- rapporteringspliktiga personer eller
- passiva icke-finansiella enheter som har en eller flera rapporteringspliktiga personer med bestämmande inflytande.

Ett redan befintligt enhetskonto som innehas av en passiv icke-finansiell enhet som har en eller flera rapporteringspliktiga personer med bestämmande inflytande är i enlighet med punkt C ett rapporteringspliktigt konto, även om enheten i sig inte skulle vara en rapporteringsskyldig person eller om hemviststaten för någon person med bestämmande inflytande över den passiva icke-finansiella enheten skulle vara den samma som för den passiva icke-finansiella enheten.

3.6.3 Punkt D – Granskningsförfaranden

Punkt D innehåller förfaranden för att identifiera vilka redan befintliga enhetskonton som är rapporteringspliktiga konton. Dessa förfaranden förutsätter att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer

- huruvida det redan befintliga enhetskontot innehas av en eller flera enheter som är rapporteringspliktiga personer, och
- huruvida det redan befintliga enhetskontot innehas av en eller flera enheter som är passiva icke-finansiella enheter som har en eller flera rapporteringspliktiga personer med bestämmande inflytande.

Punkt D.1 – Förfarande för granskning kontohavare

Punkt D.1 innehåller ett granskningsförfarande för att utreda om ett redan befintligt enhetskonto innehas av en eller flera enheter som är rapporteringspliktiga personer. Om någon av enheterna är en rapporteringsskyldig person, ska kontot betraktas som ett rapporteringspliktigt konto.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska undersöka de uppgifter som förvaras med tanke på reglering och kundrelationer (inklusive uppgifter som inhämtats enligt förfarandet för förhindrande av penningtvätt eller kundkännedom (AML/KYC)) för att fastställa om dessa uppgifter visar att kontohavaren har hemvist i en rapporteringspliktig stat. Vid tillämpningen av detta är de uppgifter som visar att kontohavarens hemviststat är i en rapporteringspliktig stat följande:

- platsen för enhetens bildande eller organisation är i en rapporteringspliktig stat,
- adress i en rapporteringspliktig stat (gäller till exempel enheter som förbigåtts i beskattningen och betyder till exempel registrerad adress, huvudverksamhetsställe eller platsen för den faktiska företagsledningen) eller
- trustförvaltare i en eller flera truster (eller i motsvarande roll i en likadan rättslig konstruktion) i en rapporteringspliktig stat.

Det finansiella institutets fasta driftställe i en rapporteringspliktig stat är inte en indikation på hemviststaten, om inte kontot är detta driftställes konto. Till exempel om ett finländskt bolag är kontohavare i ett finskt finansiellt institut och det finansiella institutet vet om att bolaget har utländska filialer, betyder detta inte automatiskt att kontohavarens hemviststat är i en rapporteringspliktig stat (dvs. utanför Finland).

Om upplysningarna tyder på att kontohavaren har sin hemvist i en rapporteringspliktig stat ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto såvida

inte institutet från kontohavaren inhämtar ett intygande eller, baserat på upplysningar som det förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, tillförlitligt fastställer att kontohavaren inte är en rapporteringsskyldig person i en sådan rapporteringspliktig stat.

Allmänt tillgängliga upplysningar betyder upplysningar som publicerats av ett myndighetsorgan (till exempel en stat, en statlig organisation eller kommun) som befullmäktigats av staten. Sådana upplysningar är till exempel upplysningar i en av skattemyndigheterna utgiven publikation med namn och identifikationsnummer på finansiella institut, upplysningar i register som förs av ett statligt myndighetsorgan och som är allmänt tillgängligt och upplysningar publicerade på en etablerad värdepappersmarknad. Sådana upplysningar är till exempel FFI-förteckningen som förs av Förenta staternas skatteförvaltning (s.k. GIIN-register över finansiella institut som har ett GIIN-nummer), värdepappersbörsens bolagslista över bolag som är föremål för offentlig handel och allmänt tillgängliga upplysningar om offentliga enheter och internationella organisationer.

Dessutom anses som allmänt tillgängliga upplysningar den offentligt tillgängliga klassificering som rör kontohavaren. Klassificeringen fastställs utifrån ett standardiserat branschkodsystem av till exempel en handelsorganisation eller handelskammare med iakttagande av sedvanlig affärspraxis. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet väntas förvara anteckningar om typen av upplysningar som granskats samt om granskningsdatumet.

Det finansiella institutet kan iakttä anvisningarna i punkt D.1 a och b i den mest ändamålsenliga ordningen efter situationen då det avgör huruvida ett redan befintligt enhetskonto innehas av en eller flera enheter som är rapporteringspliktiga personer. Ett finansiellt institut som rapporterar på detta sätt kan till exempel i enlighet med punkt D.1 b fastställa att ett redan befintligt enhetskonto innehas av en enhet som inte är en rapporteringsskyldig person (till exempel ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, en myndighetsenhet, en internationell ett företag som är föremål för offentlig handel) och således inte är ett rapporteringspliktigt konto.

Ett intygande från kontohavaren är ett intygande som kontohavaren skaffat, av vilket framgår kontohavarens skatterättsliga status och alla andra upplysningar som det finansiella institutet ska insamla för att fullgöra sina skyldigheter avseende utbyte av upplysningar och åtgärder för kundkännedom. I fråga om redan befintliga enhetskonton är ett intygande från kontohavaren giltigt endast om det är undertecknat (eller på något annat sätt styrkt) av en person som är befullmäktigad att göra detta för kontohavarens räkning, intygandet är daterat senast på mottagningsdagen och det innehåller kontohavarens:

- namn,
- adress,
- hemviststat (hemviststater) och
- skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig stat.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan på förhand ifylla kontohavarens uppgifter i intygandet från kontohavaren. Kontohavaren ska dock alltid själv lämna upplysningar om sin hemviststat eller sina hemviststater.

En person som är berättigad att underteckna ett intygande från kontohavaren är i allmänhet bolagets tjänsteman eller direktör, delägare i ett personbolag, förvaltare för trust, en person som motsvarar dessa eller en annan person till vilken kontohavaren har gett en skriftlig fullmakt att underteckna dokumentationen för den berörda personens räkning.

Ett intygande från kontohavaren rörande redan befintliga enhetskonton kan även innehålla kontohavarens status. Kontohavarens status kan vara vilket som helst av följande:

a) Finansiellt institut:

- (1) en i avsnitt VII punkt A.6 b beskriven investeringsenhet.
- (2) Annat finansiellt institut.

b) Icke-finansiell enhet:

- (1) Ett bolag som är föremål för offentlig handel eller ett dotterbolag till ett bolag som är föremål för offentlig handel.
- (2) Myndighetsenhet.
- (3) Internationell organisation.
- (4) Aktiv icke-finansiell enhet (annan än 1–3).
- (5) Passiv icke-finansiell enhet (med undantag för en investeringsenhet som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b).

När finansiella institut begär intyganden av kontohavare, väntas de ge kontohavarna behörig information för att fastställa sin egen situation (t.ex. definitionen för aktiv icke-finansiell enhet i avsnitt VII punkt D.9).

Kraven och förfarandena för intyganden av kontohavare rörande nya enskilda konton tillämpas också på intyganden av kontohavare rörande redan befintliga enhetskonton.

Punkt D.2 – Förfarande för granskning av personer med bestämmande inflytande

Punkt D.2 innehåller ett granskningsförfarande för att fastställa huruvida det redan befintliga enhetskontot innehas av en eller flera enheter som är passiva icke-finansiella enheter som har en eller flera rapporteringspliktiga personer med bestämmande inflytande. Om en av personerna med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person, ska kontot betraktas som ett rapporteringspliktigt konto (även om personen med bestämmande inflytande skulle ha sin hemvist i samma stat som den passiva icke-finansiella enheten).

När det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer ovanstående ska det följa riktlinjerna i punkt A.2 a–c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast. Syftet med dessa punkter är att fastställa

- huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet,
- personerna med bestämmande inflytande över dessa passiva icke-finansiella enheter och
- huruvida någon av dessa personer med bestämmande inflytande är en rapporteringsskyldig person.

I Finland kan ett finansiellt institut visa att det inte handlar om ett rapporteringspliktigt konto genom att lägga fram bevis om att en av följande förutsättningar uppfylls:

- enheten är en aktiv finsk (hemviststat endast Finland) icke-finansiell enhet,
- enheten har inte kontrollerande personer eller
- personerna med bestämmande inflytande har hemvist (endast) i Finland

Det finansiella institutet behöver således inte granska andra indicier om det visar att åtminstone en av ovan nämnda förutsättningar uppfylls.

För att fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren för att utreda kontohavarens status. Ett intygande från kontohavaren behöver dock inte inhämtas, om det finansiella institutet innehar eller om det finns allmänt tillgängliga upplysningar utifrån vilka det finansiella institutet tillförlitligt kan fastställa att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller en finansiell enhet som inte är en icke-deltagande yrkesmässigt ledd investeringsenhet (dvs. en investeringsenhet som inte är ett finansiellt institut i en deltagande stat enligt beskrivningen i avsnitt VIII punkt A.6 b). Det intyg från kontohavaren som behövs för att utreda kontohavarens status ska följa giltighetskraven för intyg från kontohavare för redan befintliga enhetskonton. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte kan fastställa kontohavarens status som aktiv icke-finansiell enhet eller finansiellt

institut som inte är en icke-deltagande yrkesmässigt ledd investeringsenhet, ska anta att den kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet.

För att identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren får ett finansiellt institut förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC-förfaranden).

Vid bestämning av huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person, kan det rapporteringsskyldiga finansiella institutet också använda upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom. Om det sammanräknade saldot eller värdet för ett redan befintligt enhetskonto överstiger 1 000 000 USD, ska intyget inhämtas antingen från kontohavaren eller från personen med bestämmande inflytande (punkt D.2 c ii). I fråga om personer med bestämmande inflytande är ett intygande giltigt endast om det är undertecknat (eller på något annat sätt styrkt) av personen med bestämmande inflytande eller av en person som är befullmäktigad att göra detta för kontohavarens eller personens räkning, intygandet är daterat senast på mottagningdagen och det innehåller följande upplysningar om personen med bestämmande inflytande:

- namn,
- adress,
- hemviststat (hemviststater),
- skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig stat och
- födelsedatum.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan på förhand ifylla uppgifter om en person med bestämmande inflytande i intygandet från kontohavaren. Personen med bestämmande inflytande ska dock alltid själv lämna upplysningar om sin hemviststat eller sina hemviststater.

Exempel 1: Granskning av personer med bestämmande inflytande över redan befintliga enhetskonton i en situation där kontonas sammanräknade saldo understiger 1 000 000 USD och det finansiella institutet enligt gällande lagar endast har kännedom om namnen på och krävda specificerande uppgifter om personerna med bestämmande inflytande (ingen uppgift om skatterättslig hemviststat).

För sådana konton vars saldo eller värde uppgår till högst 1 000 000 USD (efter att reglerna för sammanläggning av konton har tillämpats), kan det finansiella institutet använda upplysningar som inhämtas och förvaras för reglerings- eller kundrelationsändamål (inklusive förfaranden för att hindra penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC)) för att fastställa huruvida personen med bestämmande inflytande är en rapporteringsskyldig person. Eftersom det finansiella institutet i exemplet inte har sådana arkivuppgifter som skulle påvisa att personen eventuellt är en rapporteringsskyldig person och inga sådana uppgifter krävs av det, kan det inte lägga fram dokumentation som gäller hemviststaten för personer med bestämmande inflytande och behöver inte rapportera denna person är en person med bestämmande inflytande. Det finansiella institutet kan iaktta åtgärderna för kundkännedom avseende nya konton.

Exempel 2: I övrigt samma som exempel 1, men kontohavaren öppnar ett nytt konto i det finansiella institutet. Det finansiella institutet ska i detta fall granska och identifiera personer med bestämmande inflytande genom att iaktta åtgärder för kundkännedom avseende nya konton.

Kraven och förfaranden gällande nya enskilda konton och intyganden från kontohavare tillämpas också på redan befintliga konton för att fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person.

Om det finansiella institutet ska inhämta ett intygande från kontohavaren, men inte har fått det avseende en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet, ska det finansiella institutet använda sig av de indicier som det förfogar över i sina arkiv om de berörda personerna med bestämmande inflytande så som de beskrivs i punkt B.2 för att fastställa huruvida det

är frågan om en person med bestämmande inflytande. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har dessa indicier i sina arkiv, behövs inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras, till följd av vilket ett eller flera indicier rörande personen med bestämmande inflytande förknippas med kontot.

3.6.4 Punkt E – Tidpunkt för granskning och ytterligare förfaranden

Punkt E.1 och 2 innehåller regler för att fastställa tidpunkten för granskningsförfaranden för att identifiera rapporteringspliktiga konton bland redan befintliga enhetskonton. Dessa regler förutsätter att granskning alltid ska utföras för

- a) konton vars sammanräknade saldo eller värde överstiger 250 000 USD 31.12.2015, senast 31.12.2017 och
- b) konton vars sammanräknade saldo eller värde inte överstiger 250 000 USD 31.12.2015, men överstiger 250 000 USD 31.12 något efterföljande år, senast vid utgången av påföljande kalenderår. Om saldot exempelvis överstiger 250 000 USD 31.12.2016, ska kontot granskas senast 31.12.2017.

Om förhållandena ändras med avseende på ett redan befintligt enhetskonto på ett sätt som gör att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning till att känna till att intygandet eller annan dokumentation med avseende på ett konto är inkorrekt eller otillförlitlig, är intygandet från kontohavaren inte längre tillförlitligt. I detta fall ska det finansiella institutet granska kontots status på nytt. I sådana fall ska rapporteringsskyldiga finansiella institut iaktta följande förfaranden senast den sista dagen på det aktuella kalenderåret eller inom 90 dagar efter anmälan om eller upptäckt av ändrade förhållanden:

- Vid bestämningen av huruvida kontohavaren är en rapporteringsskyldig person: det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska inhämta antingen ett intygande från kontohavaren eller en tillförlitlig utredning och behövlig dokumentation som stödjer tillförlitligheten i det ursprungliga intygandet från kontohavaren eller dokumentationen (och spara en kopia av eller anteckningar om utredningen och dokumentationen). Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan vare sig inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrka tillförlitligheten hos det ursprungliga intygandet från kontohavaren, ska det betrakta kontohavaren som en rapporteringsskyldig person i båda staterna.
- Vid bestämningen av huruvida kontohavaren är ett finansiellt institut, en aktiv icke-finansiell enhet eller en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet skaffa ytterligare dokumentation eller ett intygande från kontohavaren för att visa att kontohavarens status är aktiv icke-finansiell enhet eller finansiellt institut. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan göra detta, ska det betrakta kontohavaren som en passiv icke-finansiell enhet.
- Vid bestämningen av huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta antingen ett intygande från kontohavaren eller en tillförlitlig utredning och behövlig dokumentation som stödjer tillförlitligheten hos det tidigare inhämtade intygandet från kontohavaren eller dokumentationen (och spara en kopia av eller anteckningar om utredningen och dokumentationen). Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta antingen ett intygande eller bekräfta tillförlitligheten hos ett tidigare inhämtat intygande eller dokumentation, ska det använda de indicier som det har i sina arkiv om de berörda personerna med bestämmande inflytande för att fastställa huruvida det är fråga om en rapporteringsskyldig person.

3.7 Tillämpningsanvisning om avsnitt III rörande åtgärder för kundkännedom för nya enhetskonton

Detta avsnitt beskriver åtgärder för kundkännedom för nya enhetskonton. Förfarandena motsvarar i stort förfarandena för redan befintliga enhetskonton. När det gäller nya enhetskonton bör det observeras att tröskelbeloppet på 250 000 USD inte tillämpas.

Punkt A innehåller förfaranden för att identifiera vilka nya enhetskonton som är rapporteringspliktiga konton. Dessa förfaranden förutsätter att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer

- huruvida det nya enhetskontot innehas av en eller flera enheter som är rapporteringsskyldiga personer, och
- huruvida det nya enhetskontot innehas av en eller flera enheter som är passiva icke-finansiella enheter som har en eller flera rapporteringsskyldiga personer med bestämmande inflytande.

Punkt A.1 – Förfarande för granskning av kontohavare

Punkt A.1 innehåller ett granskningsförfarande för att utreda om ett nytt enhetskonto innehas av en eller flera enheter som är rapporteringsskyldiga personer. Om någon av enheterna är en rapporteringsskyldig person, ska kontot betraktas som ett rapporteringspliktigt konto.

För att fastställa huruvida enheten är en rapporteringsskyldig person: i punkt A.1 a förutsätts att det finansiella institutet i samband med öppnande av kontot:

- inhämtar ett intygande från kontohavaren, vilket tillåter det finansiella institutet att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist (hemvister)
- bekräftar tillförlitligheten hos detta intygande på grundval av de upplysningar som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med AML/KYC-förfaranden.

Om det av intygandet framgår att kontohavaren har sin hemvist i en rapporteringspliktig stat ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto såvida det inte baserat på upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga med tillförlitlighet kan fastställa att kontohavaren inte är en rapporteringsskyldig person med avseende på den staten (till exempel ett företag som är föremål för offentlig handel eller en myndighetsenhet).

Det finansiella institutet kan iakttä anvisningarna i punkt A.1 a och b i den mest ändamålsenliga ordningen efter situationen då det avgör huruvida ett nytt enhetskonto innehas av en eller flera enheter som är rapporteringspliktiga personer. Ett finansiellt institut som rapporterar på detta sätt kan till exempel i enlighet med punkt A.1 b fastställa att ett nytt enhetskonto innehas av en enhet som inte är en rapporteringsskyldig person (till exempel ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, en myndighetsenhet, en internationell ett företag som är föremål för offentlig handel) och således inte är ett rapporteringspliktigt konto.

Kontohavarens skatterättsliga hemvist (hemvister) ska framgå av intygandet från kontohavaren. I allmänhet har en enhet endast en hemviststat. En enhet kan dock ha skatterättslig hemvist i två eller flera stater. I den nationella lagstiftningen i olika stater föreskrivs de villkor enligt vilka staten fastställs som skatterättslig hemvist för en enhet. Villkoren täcker olika bindningar till staten, vilka enligt de nationella skattelagarna bildar en heltäckande grund för beskattning (allmän skattskyldighet). För att avgöra fall med dubbel hemvist innehåller skatteavtalen särskilda bestämmelser, enligt

vilka en bindning som hänför sig till en stat vara mer betydande för ifrågavarande praxis än en bindning till en annan stat. I allmänhet är en enhets skatterättsliga hemvist i en stat där enheten enligt den berörda statens lagar (inklusive skatteavtal) betalar eller ska betala skatt på grund av hemort, bostadsort, ledningsplats, etableringsplats eller något annat liknande kriterium, inte enbart på grund av källorna i staten. Den skatterättsliga hemvisten för enheter som har hemvist i två stater kan bestämmas enligt reglerna om dubbelboende i skatteavtalet mellan dessa stater.

I följande exempel beskrivs hur en enhets hemviststat kan bestämmas:

- Exempel 1: Företaget etablerades i stat A och dess faktiska företagsledning är belägen i stat B. Enligt lagarna i stat A bestäms hemviststaten utifrån etableringsplatsen. Det samma gäller lagarna i stat B, vilket betyder att endast A är företagets hemviststat.
- Exempel 2: Situationen motsvarar i övrigt exempel 1, men enligt lagarna i stat B bestäms hemviststaten utifrån var den faktiska företagsledningen är belägen. Således är både A och B företagets hemviststat.
- Exempel 3: Situationen motsvarar i övrigt exempel 1, men enligt lagarna i stat A och B bestäms hemviststaten utifrån var den faktiska företagsledningen är belägen. Således är endast B företagets hemviststat.
- Exempel 4: Situationen motsvarar i övrigt exempel 1, men enligt lagarna i stat A bestäms hemviststaten utifrån var den faktiska företagsledningen är belägen och enligt lagarna i stat B bestäms hemviststaten utifrån etableringsplatsen. Således är varken A eller B företagets hemviststat. I Finland ska även andra bolag och rättsliga konstruktioner än de som är skattskyldiga i Finland anmälas (om de inte är s.k. undantagna). I situationen i exemplet har bolaget ingen hemviststat, och därför görs anmälan på basis av den plats där bolagets ledning är belägen (se nedan) eller enligt anvisningen om årsanmälan, där "FI" anmäls i hemviststat-elementet (ResCountryCode).

Mer information om bestämning av hemvist i olika stater finns i OECD:s portal om automatiskt utbyte av upplysningar, <http://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/>.

Som det framgår av definitionen av rapporteringsskyldig person inom jurisdiktionen, anses en sådan enhet, till exempel personbolag, kommanditbolag eller liknande juridisk konstruktion som inte har en skatterättslig hemviststat ha sin hemvist i den stat där dess faktiska företagsledning finns. Om en sådan enhet bevisar att den inte har en skatterättslig hemvist, är det enligt punkt A.1 b tillåtet att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan förlita sig på adressen till enhetens huvudkontor för att fastställa kontohavarens hemvist. Exempel på enheter som inte är hemviststater är enheter som förbigås i beskattningen och enheter som motsvarar de enheter som behandlas ovan i exempel 4.

Giltighet hos intyganden från kontohavare

Ett intyg från kontohavaren är ett intyg som kontohavaren lämnar, av vilket framgår kontohavarens status och övriga upplysningar som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet behöver för att fullgöra sina skyldigheter avseende utbyte av upplysningar och kundkännedom, till exempel om kontohavaren har hemvist i en rapporteringspliktig stat eller om kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet. När det gäller nya enhetskonton är ett intygande från kontohavaren giltigt endast om det följer giltighetskraven för intyganden från kontohavare avseende redan befintliga enhetskonton. Samma gäller utredning av fel i intyganden från kontohavare, kravet att inhämta intyganden från kontohavare per konto och dokumentation insamlad av andra personer.

Tillförlitligheten hos intyganden från kontohavare

Såsom ovan konstateras, ska det finansiella institutet styrka tillförlitligheten hos intygandet från kontohavaren utifrån de uppgifter som det erhållit i samband med öppnande av konto, inklusive all den dokumentation som insamlats i enlighet med förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC), dvs. ett riktighetstest.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet anses ha styrkt tillförlitligheten hos intygandet från kontohavaren om det vid granskningen av de uppgifter som erhållits i samband med öppnandet av kontot (inklusive den dokumentation som insamlats i enlighet med förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom) inte får kännedom om eller ges anledning till att känna till att intygandet från kontohavaren är inkorrekt eller otillförlitligt. Rapporteringsskyldiga finansiella institut förutsätts inte granska tillförlitligheten hos intygandet från kontohavaren som getts utifrån skattelagstiftningen i kontohavarens hemviststat. Intygandet kan dock inte anses vara giltigt, om det finansiella institutet med stöd av Finlands skattelagstiftning (t.ex. vid källbeskattning av vinstutdelning) betraktar kontohavaren som bosatt i någon annan stat än den som uppgetts i intygandet från kontohavaren.

I följande exempel beskrivs tillämpningen av tillförlitlighetstestet på ett allmänt plan:

- Exempel 1: Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får ett intygande från kontohavaren i samband med att ett konto öppnas. Adressen som uppges i intygandet från kontohavaren står i strid med den adress som nämns i dokumentationen som insamlats i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller förfarandet för kundkännedom (AML/KYC). På grund av de motstridiga uppgifterna är intygandet från kontohavaren felaktigt eller otillförlitligt, och följaktligen klarar intygandet inte tillförlitlighetstestet.
- Exempel 2: Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får ett intygande från kontohavaren i samband med att ett konto öppnas. Dokumentation som insamlats i enlighet med förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller kundkännedom visar endast etableringsplatsen. Kontohavaren uppger själv i intygandet att hemviststaten är en annan stat än staten för etableringsplatsen. Kontohavaren förklarar för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet att dess hemviststat med stöd av tillbörliga lagar bestäms enligt platsen för den faktiska företagsledningen och att staten för den faktiska företagsledningen är en annan stat än den där företaget bildades. Eftersom det finns en tillförlitlig förklaring till de motstridiga uppgifterna, är intygandet från kontohavaren inte inkorrekt eller otillförlitligt, och det klarar därför tillförlitlighetstestet.
- Exempel 3: Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får ett intygande från kontohavaren i samband med att ett konto öppnas. Den hemvistadress som anges i intygandet från kontohavaren är belägen i stat X, där företaget har ett fast driftställe. Enligt de uppgifter som fåtts för källbeskattningen är kontohavarens skatterättsliga hemviststat stat Y, där företaget etablerades. På grund av de motstridiga uppgifterna klarar intygandet inte tillförlitlighetstestet.

Om intygandet från kontohavaren inte klarar tillförlitlighetstestet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet skaffa ett giltigt intygande från kontohavaren under kontoöppningsförfarandet.

Punkt A.2 – Förfarande för granskning av personer med bestämmande inflytande

Punkt A.2 innehåller ett granskningsförfarande för att fastställa huruvida ett nytt enhetskonto innehas av en eller flera enheter som är passiva icke-finansiella enheter som har en eller flera rapporteringspliktiga personer med bestämmande inflytande. Om en av personerna med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person, ska kontot betraktas som ett rapporteringspliktigt konto (även om personen med bestämmande inflytande skulle ha sin hemvist i samma stat som den passiva icke-finansiella enheten).

När det finansiella institutet fastställer ovanstående ska det följa riktlinjerna i punkt A.2 a–c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast. Syftet med punkterna är att fastställa:

- huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet,
- personerna med bestämmande inflytande över dessa passiva icke-finansiella enheter och
- huruvida någon av dessa personer med bestämmande inflytande är en rapporteringskyldig person.

I Finland kan ett finansinstitut visa att det inte handlar om ett rapporteringspliktigt konto genom att lägga fram bevis om att en av följande förutsättningar uppfylls:

- enheten är en aktiv finsk (hemviststat endast Finland) icke-finansiell enhet,
- enheten har inte kontrollerande personer eller
- personerna med bestämmande inflytande har hemvist (endast) i Finland

Ett finansinstitut behöver inte undersöka andra kännetecken om det visas att åtminstone en av ovan nämnda förutsättningar uppfylls.

För att fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren för att utreda kontohavarens status. Ett intygande från kontohavaren behöver dock inte inhämtas, om det finansiella institutet innehar eller om det finns allmänt tillgängliga upplysningar utifrån vilka det finansiella institutet tillförlitligt kan fastställa att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller en finansiell enhet som inte är en icke-deltagande yrkesmässigt ledd investeringsenhet (dvs. en investeringsenhet som inte är ett finansiellt institut i en deltagande stat enligt beskrivningen i avsnitt VIII punkt A.6 b). Det intyg från kontohavaren som behövs för att utreda kontohavarens status ska följa giltighetskraven för intyg från kontohavare för redan befintliga enhetskonton. Ett rapporteringskyldigt finansiellt institut som inte kan fastställa kontohavarens status som aktiv icke-finansiell enhet eller finansiellt institut som inte är en icke-deltagande yrkesmässigt ledd investeringsenhet, ska anta att den kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet.

För att identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren får ett rapporteringskyldigt finansiellt institut enligt punkt A.2 b förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC).

För att fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringskyldig person får ett rapporteringskyldigt finansiellt institut förlita sig på ett intygande från kontohavaren eller från personen med bestämmande inflytande.

Om förhållandena ändras med avseende på ett nytt enhetskonto på ett sätt som gör att det rapporteringskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning till att känna till att intygandet eller annan dokumentation med avseende på ett konto är inkorrekt eller otillförlitlig, är intygandet från kontohavaren inte längre giltigt. I detta fall ska det finansiella institutet granska kontots status på nytt.

Bestämning av enhetens status i enlighet med den gemensamma standarden för utbyte av upplysningar

Vid fastställandet av huruvida en enhet är ett finansiellt institut eller inte, iakttas lagstiftningen i den stat där enheten är belägen. Ett undantag utgörs av stater i en icke-deltagande stat. För deras del beslutas enhetens status antingen som finansiell enhet eller icke-finansiell enhet enligt bestämmelserna i den stat där kontot förvaltas.

När det finansiella institutet granskar och identifierar om en enhet som är kontohavare i ett finskt finansiellt institut är en aktiv eller passiv icke-finansiell enhet, görs tolkningen i regel med stöd av Finlands lagstiftning. Alternativt kan det finansiella institutet dock godkänna ett intygande från kon-

tohavaren, där enheten har fastställt sin status som aktiv eller passiv icke-finansiell enhet enligt bestämmelserna i den stat där enheten är belägen. En förutsättning är dock att denna stat är en deltagande stat och att syftet inte är att kringgå rapporteringen.

3.8 Tillämpningsanvisning om avsnitt VII rörande särskilda krav avseende åtgärder för kundkännedom

Detta avsnitt innehåller särskilda krav avseende åtgärder för kundkännedom, vilka rapporterings-skyldiga finansiella institut förutsätts tillämpa utöver de allmänna kraven avseende åtgärder för kundkännedom i avsnitt II och övriga åtgärder för kundkännedom rörande konton som de förvaltar. Särskilda krav avseende åtgärder för kundkännedom är de principer som tillämpas på intygande från kontohavare och styrkande dokumentation, alternativa åtgärder för kundkännedom rörande fysiska personers försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal samt regler rörande sammanläggning av konton och valutaomvandling.

Punkt A – Användning av intygande från kontohavare och styrkande dokumentation

Punkt A innehåller de principer som ska tillämpas på intygande från kontohavare och styrkande dokumentation. Enligt punkten får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte förlita sig på ett intygande från kontohavaren eller på styrkande dokumentation om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet känner till (dvs. har faktisk information om) eller har anledning att känna till att intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen är inkorrekta eller otillförlitliga.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har anledning att känna till att intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen är inkorrekta eller otillförlitliga, om det på grund av innehållet i intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen eller anmälningar, inklusive upplysningar rörande kundansvariga, känner till att en person som är anställd av det finansiella institutet borde ifrågasätta de upplysningar som lämnats. Det finansiella institutet har även anledning att känna till att intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen är inkorrekta eller otillförlitliga, om det i intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen finns upplysningar som står i strid med upplysningarna i intygandet från kontohavaren. Det finansiella institutet har anledning att känna till att intygandet från kontohavaren är inkorrekt eller otillförlitligt, om intygandet från kontohavaren inte innehåller ett skatteregistreringsnummer och det av uppgifterna i OECD:s portal för automatiskt utbyte av upplysningar (<http://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/>) framgår att den rapporteringspliktiga staten ger skatteregistreringsnummer till alla personer som har skatterättslig hemvist i den berörda staten. Ett intygande från kontohavaren ska inte heller anses vara tillförlitligt i en situation där det finansiella institutet känner till eller har anledning att känna till att det givna skatteregistreringsnumret är felaktigt.

Principer som ska tillämpas vid intyganden från kontohavare

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har anledning att känna till att intygandet från kontohavaren är inkorrekt eller otillförlitligt, om intygandet från kontohavaren är bristfälligt när det gäller sådana upplysningar som gäller anmälningar som personen lämnat, eller om intygandet innehåller upplysningar som står i strid med personens anmälan, eller om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har andra kontoupplysningar som står i strid med personens anmälan. Ett finansiellt institut som använder en tjänsteleverantör för att granska och upprätthålla intyganden från kontohavare anses känna till eller ha anledning att känna till samma upplysningar som tjänsteleverantören.

Principer som ska tillämpas på styrkande dokumentation

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan inte använda styrkande dokumentation inlämnad av en person, om den styrkande dokumentationen inte styrker identiteten hos den person som

uppvisar den styrkande dokumentationen. Styrkande dokumentation är inte tillförlitlig till exempel när den lämnas in av en fysisk person vars utseende eller underteckning inte motsvarar fotografiet eller underteckningen på den styrkande dokumentationen. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan inte använda styrkande dokumentation, om det innehåller upplysningar som står i strid med anmälan om personens status, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har andra upplysningar om personens konto som står i strid med personens status eller om behövliga upplysningar för att styrka personens status saknas i den styrkande dokumentationen.

Det finansiella institutet är inte skyldigt att granska kontohavarens reviderade bokslut för att säkerställa riktigheten i kontohavarens status (t.ex. aktiv eller passiv icke-finansiell enhet). Om det finansiella institutet granskar bokslutet, har det anledning att känna till att den status som anmäls är otillförlitlig eller inkorrekt endast om de upplysningar om kontohavaren som finns i det reviderade bokslutet inte motsvarar de upplysningar som lämnats. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet beslutar att använda ett reviderat bokslut för att säkerställa att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet, förutsätts det också granska balansräkningen och resultaträkningen för att fastställa huruvida kontohavarens tillgångar och inkomster motsvarar kriterierna för en aktiv icke-finansiell enhet samt att granska eventuella omnämmanden i anmärkningarna och noterna till bokslutet om huruvida kontohavaren är ett finansiellt institut.

Det finansiella institutet kan, om så önskas, använda etableringshandlingar för att säkerställa enhetens status.

Begränsningar rörande kunskapskrav

För att fastställa huruvida ett finansiellt institut som förvaltar ett redan befintligt enhetskonto har anledning att känna till att den status som tillämpas på enheten är otillförlitlig eller inkorrekt, förutsätts det rapporteringsskyldiga finansiella institutet endast granska sådana upplysningar som står i strid med den status som anmäls, om den aktuella upplysningen ingår i personens nuvarande huvudkundregister, det senaste intygandet från kontohavaren och styrkande dokumentation, det senaste kontoöppningsavtalet och den senaste dokumentationen som det finansiella institutet inhämtat i enlighet med förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller kundkännedom (AML/KYC).

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som förvaltar flera konton för en person har anledning att känna till att personens status är inkorrekt utifrån uppgifter om ett annat konto som innehas av personen endast, om sammanläggning av konton förutsätts enligt reglerna för sammanläggning av konton eller om kontona betraktas som ett konto för att uppfylla de kunskapskrav som anges i avsnitt VII punkt A.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet känner inte till eller har inte anledning att känna till att intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen är inkorrekt eller otillförlitlig endast för att en adressändring har gjorts i samma stat som den tidigare adressen. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet känner inte heller till eller har inte anledning att känna till att intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen är inkorrekt eller otillförlitlig endast om det upptäcker att något av de indicier som anges i avsnitt III punkt B.2 c–e, och detta indicium står i strid med intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen. I följande exempel beskrivs tillämpningen av begränsningarna av kunskapskrav:

- Exempel 1: Bank A är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som förvaltar ett inlåningskonto för kontohavare P, som är en fysisk person. Inlåningskontot är ett redan befintligt konto, och A fastställer stat X som skatterättslig hemvist för P (tillämpning av testet för hemvistadress) genom att använda den adress för P som A har i sina arkiv. Adressen stöds av passet och övrig styrkande dokumentation som inhämtats vid öppnande av kontot. Fem år senare ger P en fullmakt att använda kontot till sin syster som bor i stat Y. Det att P har gett fullmakten, är inte tillräckligt för att ge A en anledning att känna till att den styrkande dokumentation enligt vilken stat X anses vara P:s hemvist är inkorrekt eller otillförlitlig.

- Exempel 2: Försäkringsbolag B, som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, har ingått ett försäkringsavtal med kontantvärde med Q år 2016. Det är frågan om ett nytt enskilt konto. B har inhämtat ett intygande av Q och fastställt dess tillförlitlighet med hjälp av dokumentation i enlighet med åtgärder för kundkännedom och bekämpning av penningtvätt som insamlats från Q. Intygandet av bekräftar att Q:s skatterättsliga hemvist är i stat V. År 2018 ger Q ett telefonnummer i stat w till B. Trots att B inte tidigare har haft Q:s telefonnummer i sitt arkiv, ger inte enbart mottagandet av ett telefonnummer i stat y anledning till att känna till att det ursprungliga intygandet av Q skulle vara inkorrekt eller otillförlitligt.

Punkt B – Alternativa förfaranden för försäkringsavtal med kontantvärde och livränteavtal

Punkt B innehåller alternativa förfaranden för försäkringsavtal med kontantvärde och livränteavtal som ingåtts av enskilda förmånstagare och som förenklar de åtgärder för kundkännedom som i övrigt ska tillämpas. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan anta att en enskild förmånstagare (annan än ägaren) i ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal, som får ersättning vid dödsfall, inte är en rapporteringsskyldig person. Det finansiella institutet kan betrakta ett sådant finansiellt konto som ett annat än rapporteringsskyldigt konto, om det inte känner till eller har anledning att känna till att förmånstagaren är en rapporteringsskyldig person.

Det finansiella institutet har anledning att känna till att en förmånstagare i ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal är en rapporteringsskyldig person om de upplysningar som inhämtats av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet med avseende på förmånstagaren innehåller sådana indicier som beskrivs i avsnitt III punkt B. Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har faktisk kännedom om eller har anledning att känna till att förmånstagaren är en rapporteringsskyldig person ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet följa förfarandena i avsnitt III punkt B.

Ett finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en medlems andel i ett grupp-försäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal som ett finansiellt konto som inte är rapporteringspliktigt konto fram till den dag då en summa ska utbetalas till den anställda/försäkringstagaren eller förmånstagaren, om det finansiella kontot som är en medlems andel i ett grupp-försäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal uppfyller följande krav:

- Ett grupp-försäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal är ställt till en arbetsgivare och täcker 25 eller fler anställda eller försäkringstagare,
- de anställda/försäkringstagarna har rätt att erhålla det kontraktsvärde som är kopplat till deras andel och namnge förmånstagare för den förmån som ska utbetalas vid den anställdes död, och
- det sammanlagda belopp som ska utbetalas till en anställd/försäkringstagare eller förmånstagare överstiger inte 1 000 000 USD.

Med grupp-försäkringsavtal med kontantvärde avses ett försäkringsavtal med kontantvärde som täcker fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, en branschorganisation, en fackförening eller annan förening eller grupp, och som tar ut en premie för varje medlem i gruppen (eller medlemmar av en kategori inom gruppen) som fastställs utan att ta hänsyn till medlemmarnas (eller medlemskategoriernas) personliga hälsoförhållanden förutom ålder, kön och rökvanor. Med grupplivränteavtal avses ett livränteavtal i vilket rättighetsinnehavarna är fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, en branschorganisation, en fackförening eller annan förening eller grupp.

Punkt C – Regler för sammanläggning av kontosaldon samt valutaomvandling

Punkt C.1–3 – Regler för sammanläggning av konton

Punkterna C.1–3 innehåller regler för sammanläggning av konton, vilka rapporteringsskyldiga finansiella institut ska iaktta för att bestämma det totala saldot eller värdet för finansiella konton.

Den första och andra regeln för sammanläggning av konton är likadana, men den första regeln tillämpas på finansiella konton som innehas av fysiska personer och den andra regeln tillämpas på finansiella konton som innehas av enheter. Enligt reglerna:

- förutsätts att ett finansiellt institut sammanlägger alla de konton som det själv eller en närstående enhet förvaltar till den del som finansinstitutets it-system kopplar ihop kontona med varandra utifrån ett dataelement, såsom ett kundnummer eller ett skattenummer. Om kontona kan kopplas ihop med ett dataelement eller om detaljerade saldouppgifter är tillgängliga, men systemet inte anger det sammanräknade saldot för kontona, ska det finansiella institutet sammanlägga kontona. Ett finansiellt institut ska dock endast sammanlägga konton som innehas av samma kontohavare. Alla konton som innehas av en fysisk person eller en enhet ska sammanläggas. Om en fysisk person har ett eget konto i sitt namn och samtidigt är kontrollerande person för en enhet, ska kontot för den fysiska personen och kontot för enheten i fråga inte sammanläggas. Om kontot är undantaget och följaktligen inte ses som ett finansiellt konto, är det inte möjligt att inkludera kontot i sammanläggningsförfarandet.
- Varje innehavare av ett gemensamt ägt finansiellt konto ska påföras det totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda finansiella kontot vid tillämpningen av sammanläggningskraven.

Den tredje regeln som gäller sammanläggning av konton är en specialregel för att fastställa om det finansiella kontot är ett högvärdekonto. Enligt denna regel förutsätts det finansiella institutet att, utöver reglerna för sammanläggning av andra konton, även lägga samman samtliga finansiella konton som en kundansvarig känner till eller har anledning att känna till direkt eller indirekt ägs, kontrolleras eller har öppnats (förutom i egenskap av förvaltare) av en och samma person. Detta krav inkluderar samtliga konton som den kundansvarige har lagt samman baserat på namn, identifikation som beskriver förhållandet, skatteregistreringsnummer eller motsvarande identifikation eller som den kundansvarige vanligtvis skulle lägga samman på basis av förfarandena i det finansiella institutet (eller avdelningen, affärsenheten eller den enhet som den kundansvarige hör till).

Sammanläggning av konton behöver dock inte göras till den del som lagstiftningen hindrar det finansiella institutet att lägga samman konton.

I följande exempel beskrivs tillämpningen av regler för sammanläggning av konton:

- Exempel 1 (det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förutsätts inte lägga samman konton): Enhet U innehar ett inlåningskonto i affärsbank AP, som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Saldot på U:s konto är 160 000 USD vid utgången av år 1. Enhet U har även ett annat inlåningskonto i bank AP. Saldot på detta konto är 165 000 USD vid utgången av år 1. De enheter som ansvarar för AP:s konsumentbankverksamhet har gemensamma datoriserade informationssystem, men U:s konton har inte kopplats till varandra i dessa system. Eftersom kontona inte har kopplats till varandra i AP:s system, förutsätts AP inte att lägga samman kontona enligt punkt C.2–3, och på båda kontona kan tillämpas det undantag som beskrivs i avsnitt V punkt A, eftersom ingetdera kontot överstiger tröskelvärdet på 250 000 USD.

- Exempel 2 (det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förutsätts lägga samman konton): Situationen motsvarar i övrigt exempel 1, men enhet U:s båda inlåningskonton har kopplats till U och till varandra med hjälp av ett internt referensnummer i affärsbank AP. Systemet visar saldot för båda kontona, och saldouppgifterna kan kopplas samman elektroniskt, trots att systemet inte visar kontonas sammanräknade saldo. Vid bestämning av huruvida undantaget i avsnitt V punkt A rörande konton vars totala saldo eller värde är 250 000 USD eller mindre kan tillämpas på dessa konton, förutsätts AP lägga samman saldot för samtliga inlåningskonton i enlighet med reglerna för sammanläggning av konton. Enligt dessa anses det totala saldot för U:s konton i AP vara 325 000 USD. På grund av detta kan undantaget inte tillämpas på någotdera kontot, eftersom saldot för de sammanlagda kontona överstiger 250 000 USD.
- Exempel 3 (regler för sammanläggning av gemensamma konton som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut): År 1 innehar person U ett depåkonto som är ett redan befintligt konto i depåinstitut SH, som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Saldot på U:s depåkonto i SH är 700 000 USD vid utgången av år 1. U har även ett gemensamt depåkonto, som är ett redan befintligt konto, tillsammans med sin syster A i ett annat depåinstitut, SH2. Saldot på det gemensamma kontot är 700 000 USD vid utgången av år 1. SH och SH2 är närstående enheter och de har gemensamma datoriserade informationssystem. Både U:s depåkonto i SH och U:s och A:s depåkonto i SH2 har kopplats till U och till varandra med hjälp av ett internt referensnummer i SH och kontona kan läggas samman med hjälp av systemet. Vid bestämningen av huruvida dessa konton motsvarar definitionen av högvärdekonto förutsätts SH i enlighet med sammanläggning av konton lägga samman saldot för de konton som har innehafts av helt eller delvis samma kontohavare. Enligt reglerna anses U ha finansiella konton med ett totalt saldo på 1 400 000 USD i SH och SH2. Enligt detta är U:s båda konton högvärdekonton. A anses ha ett finansiellt konto med ett saldo på 700 000 USD i SH2, eftersom hon inte är kontohavare för U:s depåkonto i SH. Enligt detta är A:s konto ett lågvärdekonto.

I följande exempel beskrivs tillämpningen av den sammanläggningsregel som ska tillämpas på kundansvariga:

- Exempel 1 (konton som innehas av en passiv icke-finansiell enhet och en av dess personer med bestämmande inflytande): Den passiva icke-finansiella enheten T innehar ett inlåningskonto i affärsbank AP, som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. N, en person med bestämmande inflytande över T har även ett inlåningskonto i A. Båda kontona kopplas till person N och varandra med hjälp av ett internt referensnummer i A. A har även utsett en kundansvarig för N. Kontona är kopplade till varandra i A:s system och via en kundansvarig, vilket innebär att A förutsätts lägga kontona samman enligt punkt C.1–3.
- Exempel 2 (konton som innehas av olika passiva icke-finansiella enheter som har en gemensam person med bestämmande inflytande): Samma situation som i exempel 1. Dessutom har en annan passiv icke-finansiell enhet ett inlåningskonto i A. N är också en av personerna med bestämmande inflytande över I. I:s konto har inte kopplats till person N eller T:s och N:s konton med hjälp av ett internt referensnummer i A. Eftersom kontona är kopplade till varandra via en kundansvarig, förutsätts A lägga kontona samman enligt punkt C.1–3.

Punkt C.4 – Regel för valutaomvandling

Punkt C.4 innehåller en regel för valutaomvandling, enligt vilken alla belopp som uttrycks i dollar är i US-dollar. Det finansiella institutet kan använda euro vid beräkning av beloppen och behöver inte räkna om kontosalдона till dollar (t.ex. vid beräkning av gränsen på 250 000 USD). Det finansiella institutet kan omvandla gränserna som anges i dollar till euro med hjälp av avistakursen som publicerats den 31 december under det berörda året.

3.9 Tillämpningsanvisning om avsnitt VII rörande definierande begrepp

Detta avsnitt innehåller definitioner som är indelade i fem temaområden: A) Rapporteringsskyldigt finansiellt institut, B) Icke-rapporteringsskyldigt finansiellt institut, C) Finansiellt konto, D) Rapporteringspliktigt konto, E) Övrigt.

Punkt A – Rapporteringsskyldigt finansiellt institut

Punkt A.1–2 – Rapporteringsskyldigt finansiellt institut

Enligt punkt A.1 är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i en deltagande stat som inte är ett icke-rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Således kan ett finansiellt institut vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut endast om de är ett finansiellt institut i en deltagande stat och inte är ett icke-rapporteringsskyldigt finansiellt institut. I punkt B beskrivs innebörden i icke-rapporteringsskyldigt finansiellt institut med hjälp av flera olika definitioner. I anvisningen avses med finansiellt institut ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om inte annat konstateras.

Finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion

I punkt A.2 definieras finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion enligt följande:

- ett finansiellt institut som har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion, men inte filialer till det finansiella institutet som är belägna utanför en sådan deltagande jurisdiktion och
- en filial till ett finansiellt institut som inte har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion om filialen är belägen i en sådan deltagande jurisdiktion.

I anvisningen används i regel begreppet stat, som avser stat och övrig jurisdiktion.

Vid tillämpningen av detta har ett finansiellt institut sin hemvist i en deltagande stat om det omfattas av medlemsstatens jurisdiktion (den deltagande staten kan ålägga det rapporteringsskyldiga finansiella institutet en rapporteringsskyldighet). Om ett finansiellt institut har sin skatterättsliga hemvist i en deltagande stat omfattas den i allmänhet av den deltagande statens jurisdiktion och är således ett finansiellt institut i den deltagande staten. När det är fråga om en trust som är ett finansiellt institut (oavsett om den har sin skatterättsliga hemvist i en deltagande stat) anses trusten omfattas av en deltagande stats jurisdiktion om en eller flera av dess förvaltare har sin hemvist i denna stat, utom om trusten rapporterar samtliga upplysningar som krävs i enlighet med detta direktiv med avseende på rapporteringspliktiga konton som förvaltas av trusten till en annan deltagande stat eftersom den har sin skatterättsliga hemvist i denna andra deltagande stat. Om ett finansiellt institut (med undantag för truster) inte har någon skatterättslig hemvist (t.ex. eftersom det förbigås i beskattningen eller är beläget i en stat som inte har någon inkomstskatt) anses det lyda under en deltagande stats jurisdiktion och är således ett finansiellt institut i en deltagande stat om

- den är registrerad i enlighet med den deltagande statens lagstiftning
- den har sin företagsledning (inbegripet faktisk företagsledning) i den deltagande staten
- den omfattas av finansiell tillsyn i den deltagande staten.

I detta sammanhang avses med deltagande stat en stat som har infört den gemensamma standarden för utbyte av upplysningar enligt definitionerna i punkt D.4-5 i detta kapitel.

Om ett finansiellt institut (med undantag för trustar) har sin hemvist i två eller flera deltagande stater kommer detta finansiella institut att omfattas av skyldigheterna avseende rapportering och åtgärder för kundkännedom i den deltagande stat där den förvaltar det eller de finansiella kontona.

Med filial avses ett finansiellt instituts enhet, företag eller verksamhetsställe som enligt statens regleringssystem anses vara en filial eller som i övrigt enligt statens lagar regleras som separat från det finansiella institutets övriga enheter, företag eller verksamhetsställen. En filial omfattar det finansiella institutets enhet, företag eller verksamhetsställe som är beläget i den stat som anses vara det finansiella institutets hemviststat, och det finansiella institutets enhet, företag eller verksamhetsställe som är beläget i den stat där det finansiella institutet har etablerats eller organiserats. Samtliga enheter, företag eller verksamhetsställen i det finansiella institutet som är belägna i en och samma stat anses vara en filial.

Punkt A.3–8 – Finansiellt institut

I Finland gäller CRS- och DAC2-skyldigheterna dem som är i lagstiftningen avsedda finska finansiella institut. Med andra ord är förutsättningen för att skyldigheter ska uppkomma att det handlar om en enhet, att enheten är finsk och att enhetens verksamhet uppfyller kännetecknen för ett finansiellt institut.

I Finland kan en enhet fastställa om den är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut med till exempel följande frågor:

- Är det fråga om en enhet enligt avtalet?
- Är enheten belägen i Finland?
- Är enheten ett finansiellt institut?
- Är det frågan om ett icke-rapporteringsskyldigt finansiellt institut (Non-Reporting Financial Institution)?

Med enhet avses en juridisk person eller rättslig konstruktion. Definitionen är bred. I praktiken faller endast fysiska personer utanför definitionen. Som finskt betraktas ett finskt finansiellt institut eller annan enhet som har hemvist i Finland.

Finska enheter anses vara finansiella institut om de hör till en eller flera av följande kategorier:

- Depåinstitut
- Inlåningsinstitut
- Investeringsenhet.
- Specificerat försäkringsföretag

Finska finansiella institut

I allmänhet är ett finansiellt institut beläget i den stat vars finansiella lagar och bestämmelser institutet ska iaktta och vars tillsynsmyndighet övervakar det. Detta avgör dock inte ensamt i vilken stat det finansiella institutets är beläget.

I regel är det problemfritt att definiera den stat där ett finansiellt institut har sin hemvist och är beläget och fastställa att ett finansiellt institut är finskt. I vissa fall är detta dock inte en självklarhet. I så fall fastställer Skatteförvaltningen det finansiella institutets status utifrån avtalet med den stat där det finansiella institutets skatterättsliga hemvist finns. Om det finansiella institutets skatterättsliga hemvist är Finland, anser Skatteförvaltningen att det finansiella institutet är finskt.

I detta sammanhang avses med skatterättslig hemvist i Finland följande:

- Ett bolag som grundats i Finland.
- Ett utländskt bolag som bedriver verksamhet i Finland via ett fast driftställe i Finland
- En enhet som leds eller övervakas i Finland till exempel i följande situationer:
 - i detta sammanhang ses truster och andra motsvarande konstruktioner som finska, om en trustförvaltare eller stiftare eller annan person i motsvarande ställning är bosatt i Finland
 - sammanslutningar som leds eller övervakas av en person som är bosatt i Finland

Om en enhet är här hemvist också i en annan stat än Finland, ska finsk lagstiftning tillämpas på rapporteringspliktiga konton som förvaltas i Finland.

Dotterbolag och filialer

Som rapporteringsskyldiga finska finansiella institut betraktas dotterbolag eller filialer till utländska enheter, vilka bedriver affärsverksamhet i Finland som depåinstitut, inlåningsinstitut, investeringsenheter eller specificerade försäkringsföretag.

Dotterbolag och filialer som är belägna utanför Finland till finansiella institut som har hemvist i Finland är inte i lagen avsedda finska finansiella institut. Dessa enheter omfattas av reglerna i den stat där enheterna är belägna. Om kontot för en kund hos ett dotterbolag eller filial innehåller och upprätthålls av ett finländskt finansiellt institut, anses kontot vara ett konto i det finländska finansiella institutet.

Exempel 1 – Dotterbolag och filialer till en finsk bank

Bank A som är belägen i Helsingfors har följande finansiella institut i sin grupp:

- Dotterbolag B som är beläget i Uleåborg,
- det utländska dotterbolaget C, som är beläget i deltagande stat 1
- den utländska filialen D, som är belägen i deltagande stat 2

Rapporteringen sker på följande sätt:

- A och dess dotterbolag är finska finansiella institut som rapporterar till Skatteförvaltningen.
- C och D är utländska finansiella institut och rapporterar till skatteförvaltningen i den stat de är belägna.

Exempel 2 – En utländsk bank har en filial i Finland.

Den tyska banken G har filialen H som är belägen i Finland och som betraktas som ett fast driftställe i beskattningen.

- H är ett finländskt finansiellt institut och ska iaktta Finlands lagstiftning och lämna uppgifter om konton som ska rapporteras till Skatteförvaltningen.

Depåinstitut

Enligt punkt A.4 avses med depåinstitut en enhet där innehav av finansiella tillgångar för andras räkning utgör en väsentlig del av verksamheten.

Dessutom innehåller punkt A.4 ett "väsentlighetstest". En enhets innehav av finansiella tillgångar för andras räkning ska anses utgöra en väsentlig del av verksamheten om de bruttointäkter inom enheten som härrör från innehav av finansiella tillgångar och därtill knutna finansiella tjänster motsvarar eller överstiger 20 % av enhetens bruttointäkter under den period som är kortast av antingen

- den treårsperiod som avslutas den 31 december (eller det slutdatum som gäller för räkenskapsår som inte är kalenderår) det år som föregår det år då bedömningen görs, eller
- den period som enheten har existerat

Bruttointäkter som härrör från innehav av finansiella tillgångar och därtill knutna finansiella tjänster avser depåkonton, kontoskötsel och överföringsavgifter, provisioner och avgifter för genomförande och prissättning av värdepappershandel rörande förvarade finansiella tillgångar, inkomster från beviljande av krediter relaterade till förvarade finansiella tillgångar (eller inkomster från beviljande av sådana krediter), inkomster som influtit utifrån differensen mellan förvärvs- och försäljningspriset för finansiella tillgångar och avgifter för tillhandahållande av finansieringsrådgivning relaterad till tillgångarna samt klarerings- och expeditonsavgifter.

Enheter som innehar finansiella tillgångar för andras räkning, som depåbanker, mäklare och värdepapperscentraler, anses i allmänhet vara depåinstitut. Enheter som inte innehar finansiella tillgångar för andras räkning, som försäkringsmäklare, är inte depåinstitut.

Inlåningsinstitut

Enligt punkt A.5 avses med inlåningsinstitut en enhet som mottar insättningar inom ramen för sin ordinarie bankverksamhet eller annan liknande verksamhet.

Enheten anses bedriva bankverksamhet eller annan liknande verksamhet, om den enheten inom ramen för sin ordinarie kundaffärsverksamhet tar emot insättningar eller andra liknande placeringar av tillgångar och regelmässigt bedriver en eller flera av följande verksamheter:

- beviljar personliga lån, lån mot inteckning, företagslån eller andra lån eller beviljar andra krediter,
- köper, säljer eller diskonterar följande eller förhandlar om dem: fordringar, avbetalningsförpliktelser, dragna växlar, checker, växlar, accept eller övriga skuldhandlingar,
- öppnar rembursar och förhandlar om dragna växlar,
- tillhandahåller trust- eller kapitalförvaltningstjänster,
- finansierar valutaväxling, eller
- är delaktig i finansiell leasing eller behandling av leasade medel, eller köper eller säljer dem.

Enheten anses inte bedriva bankverksamhet eller annan liknande verksamhet, om enheten enbart accepterar insättningar av personer som säkerhet eller garanti i samband med försäljning eller hyrning av fastighet eller motsvarande finansieringsarrangemang mellan enheten och en person som överlämnat säkerheten åt enheten.

Som inlåningsinstitut anses i allmänhet sparbanker, affärsbanker, bostadssparfonder och kreditandelslag. Huruvida enheten bedriver bankverksamhet eller liknande verksamhet fastställs utifrån karaktären för de faktiska verksamheter som den bedriver. Utöver banker är vilken som helst annan enhet som mottar depositioner i Finland som affärs- eller yrkesverksamhet på det sätt som beskrivs i lagstiftningen ett i lagen avsett inlåningsinstitut oberoende av om det är ett kreditinstitut enligt lagen om kreditinstitutsverksamhet. Till exempel en enhet som utfärdar betalkort som kan laddas på förhand eller så kallade elektroniska pengar är ofta ett inlåningsinstitut.

Enligt avsnitt VII punkt D.9 g räknas som en aktiv icke-finansiell enhet en enhet som huvudsakligen ägnar sig åt finansierings- och hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella enheter, och inte tillhandahåller några finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är en närstående enhet, förutsatt att den grupp som sådana närstående enheter ingår i huvudsakligen ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en finansiell enhet. Eftersom syftet med likviditetsförvaltning i allmänhet är att minska den externa skulden och öka den

tillgängliga likviditeten för närstående enheters räkning, anses likviditetsförvaltning vara en finansieringstransaktion vid bestämningen av en aktiv icke-finansiell enhet. Som aktiv icke-finansiell enhet räknas därför en enhet som utövar likviditetsförvaltning för en eller flera närstående enheters räkning som inte är finansiella institut och inte tillhandahåller likviditetsförvaltningstjänster för någon enhet som inte är en närstående enhet, under förutsättning att en grupp av alla sådana närstående enheter i huvudsak utövar någon annan affärsverksamhet än finansverksamhet.

Investeringsenhet

Med investeringsenhet avses två typer av enheter: enheter vars näringsverksamhet till övervägande del består i investeringsverksamhet eller investeringsåtgärder för andra personers räkning och enheter som förvaltas av ovan nämnda enheter eller andra finansiella institut.

I punkt A.6 a definieras som den första typen av investeringsenhet vilken som helst enhet vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva en eller flera av följande verksamheter för en kund eller för en kunds räkning:

- handel med penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, inlåningsbevis, derivatinstrument etc.), valuta, valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminer,
- individuell och kollektiv portföljförvaltning; eller
- annan investering, administration eller förvaltning av finansiella tillgångar för andra personers räkning.

De ovan nämnda verksamheterna och åtgärderna omfattar inte tillhandahållande av icke-bindande investeringsråd till kunder.

I punkt A.6 b fastställs som den andra typen av investeringsenheter vilken som helst enhet vars bruttointäkter främst kommer från investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar om enheten förvaltas av en annan enhet som är ett sådant inlåningsinstitut, depåinstitut, specificerat försäkringsföretag eller en sådan investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 a.

Enheten förvaltas av en annan enhet, om den förvaltande enheten antingen direkt eller via en annan tjänsteleverantör utför de verksamheter och åtgärder som beskrivs i punkt A.6 a för den förvaltade enhetens räkning. En enhet förvaltar dock inte en annan enhet, om den inte har möjlighet att fatta beslut underkastade prövning för att förvalta enhetens tillgångar (samtliga tillgångar eller en del av tillgångarna). Om enheten förvaltas av en kombination av finansiella enheter, icke-finansiella enheter eller fysiska personer, anses det att enheten förvaltas av en annan enhet, som är ett inlåningsinstitut, depåinstitut, specificerat försäkringsföretag eller investeringsenhet i enlighet med punkt A.6 a, om någon av de förvaltande enheterna är en sådan enhet.

Enheten förvaltas av en annan enhet, om den förvaltande enheten antingen direkt eller via en tjänsteleverantör utför något som helst av de verksamheter eller åtgärder som beskrivs i punkt A.6 a för den förvaltade enhetens räkning. Dessa verksamheter och åtgärder inkluderar handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminer, individuell och kollektiv portföljförvaltning eller annan investering, administration eller förvaltning av finansiella tillgångar eller pengar för andra personers räkning. Dessutom ska den förvaltande enheten ha möjlighet att fatta beslut underkastade prövning för förvaltning av enhetens tillgångar (samtliga tillgångar eller en del av tillgångarna). Om den förvaltande enheten har en sådan möjlighet att fatta beslut underkastade prövning för att förvalta enhetens tillgångar, anses den förvalta den andra enheten ("managed by"), även om den inte i övrigt skulle förvalta enheten. Med andra ord uppfyller inte enbart rätten att förvalta tillgångar (eller en del av tillgångarna) den förvaltning som avses i definitionen av investeringsenhet.

En enhet som till exempel investerar alla sina tillgångar eller en del av dessa i en investeringsfond, en börsnoterad fond eller motsvarande investeringsinstrument, anses inte vara förvaltat av investeringsfonden, den börsnoterade fonden eller motsvarande investeringsfond, om den inte i övrigt förvaltas av ett annat finansiellt institut.

En enhet ska anses ha som övervägande näringsverksamhet att bedriva en eller flera av de verksamheter som avses i punkt A.6 a, eller en enhets bruttointäkter ska anses främst komma från investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar i enlighet med punkt A.6 b, om de bruttointäkter inom enheten som härrör från verksamheten i fråga motsvarar eller överstiger 50 procent av enhetens bruttointäkter under den period som är kortast av antingen:

- den treårsperiod som avslutas den 31 december det år som föregår det år då bedömningen görs eller
- den period som enheten har existerat.

En investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 avser inte en enhet som är en aktiv icke-finansiell enhet, eftersom enheten i fråga uppfyller något av de kriterier som nämns i punkt D.9 d–g (dvs. icke-finansiella enheter som hör till andra än finansiella grupper och finansieringscenter som är holdingbolag, icke-finansiella enheter som är uppstarts företag och icke-finansiella enheter som håller på att realisera sina tillgångar eller som håller på att genomgå en konkurs).

En enhet anses i allmänhet vara en investeringsenhet om den fungerar som (eller utger sig för att vara) ett företag för kollektiva investeringar, en investeringsfond, börsnoterad fond, privat kapitalfond, hedgefond, riskkapitalfond eller någon form av investeringsinstrument vars investeringsstrategi är att investera, återinvestera och bedriva handel med finansiella tillgångar. En enhet som till övervägande del bedriver affärsverksamhet som består i investering, administration eller förvaltning av direkta andelar i fast egendom för andra personers räkning är inte en investeringsenhet. Till exempel finländska bostadsaktiebolag är vanligtvis inte investeringsenheter. Enhetens juridiska form saknar betydelse med tanke på avgörandet av frågan, och en fond som uppfyller förutsättningarna och som investerar i till exempel fast egendom är inte en investeringsenhet. En fysisk person är inte en investeringsenhet, även om personen har en ovan beskriven investeringsenhet.

Direkta investeringar i aktier i finska bostadsaktiebolag och ömsesidiga fastighetsaktiebolag jämföras i allmänhet med direkta investeringar i fast egendom. Däremot är en investering i aktier i ett så kallat icke-ömsesidigt fastighetsaktiebolag eller i till exempel en fond som investerar i ett fastighetsaktiebolag inte en direkt investering i fast egendom.

I punkt A.6 konstateras även att definitionen investeringsenhet ska tolkas på ett sätt som stämmer överens med motsvarande formuleringar i definitionen av financial institution i rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF).

Följande exempel beskriver tillämpning av punkt A.6:

- Exempel 1 (investeringsrådgivare): Fondförvaltaren är en investeringsenhet i punkt A.6.a avsedd betydelse. Vid sidan av andra affärsverksamheter organiserar och förvaltar fondförvaltaren olika fonder, såsom fond A, som i huvudsak investerar i kapital. Fondförvaltaren anställer en investeringsrådgivare, som är en enhet, att ge råd och baserat på prövning förvalta en del av de finansiella tillgångar som fond A innehar. Mer än 50 procent av Investeringsrådgivarens bruttointkomster härrörde från tillhandahållandet av liknande tjänster under de tre föregående åren. Eftersom investeringsrådgivaren i huvudsak bedriver affärsverksamhet som består i att förvalta finansiella tillgångar för kundernas räkning, är investeringsrådgivaren enligt punkt A.6 a en investeringsenhet. Trots detta observeras att endast en investeringsenhet som förvaltar finansiella konton är ansvarig för rapportering och åtgärder för kundkännedom med avseende på dessa finansiella konton.
- Exempel 2 (enhet administreras av ett finansiellt institut): Samma situation som i exempel 1. Dessutom har fond A varje år sedan sin organisering tjänat över 50 procent av sina bruttointkomster genom att investera i finansiella tillgångar. Fond A är således en investeringsenhet enligt punkt A.6 b, eftersom den administreras av en fondförvaltare och investeringsrådgivare

och dess bruttoinkomst till övervägande del härrör från investering, återinvestering och handel med finansiella tillgångar.

- Exempel 3 (egendomsförvaltare): En egendomsförvaltare, som är en enhet i stat B, är en investeringsenhet i den betydelse som avses i punkt A.6 a. Egendomsförvaltaren organiserar och registrerar fond A i stat A. Egendomsförvaltaren är befullmäktigad att främja förvärv och försäljning av de finansiella tillgångar som fond A förvaltar i enlighet med fond A:s investeringsstrategi. Fond A har varje år sedan organiseringen förtjänat över 50 procent av sina bruttoinkomster genom investering, återinvestering och handel med finansiella tillgångar. Således är fond A en investeringsenhet enligt punkt A.6 b.
- Exempel 4 (fastighetsfond som administreras av ett finansiellt institut): Samma situation som i exempel 3, men fond A:s tillgångar består enbart av en icke belånad direkt andel i fastighetsinnehav som är beläget i stat B eller utanför det. Fond A är inte en investeringsenhet enligt punkt A.6 b, även den administreras av en egendomsförvaltare, eftersom mindre än 50 procent av dess bruttoinkomst härrör från investering, återinvestering och handel med finansiella tillgångar.
- Exempel 5 (trust administrerad av en fysisk person): Den fysiska personen X grundar den oåterkalleliga trusten A till förmån för sina barn Y och Z. X utser A, som är en fysisk person, till trustförvaltare. Tillgångarna i trust A består enbart av finansiella tillgångar och dess inkomster består enbart av inkomster från dessa finansiella tillgångar. Enligt villkoren i trustavtalet förvaltar och administrerar trustförvaltare A trustens tillgångar. Trustförvaltaren anställer inte en enhet för att utföra de verksamheter som beskrivs i punkt A.6 a. Trust A är inte en investeringsenhet enligt punkt A.6 b, eftersom den enbart förvaltas av trustförvaltare A, som är en fysisk person.
- Exempel 6 (en mäklare som är en fysisk person): Mäklare B, som är en fysisk person, bedriver i huvudsak affärsverksamhet som består i att ge råd till kunder, kan fatta prövningsbaserade beslut relaterade till förvaltning av kundernas tillgångar samt använder en enhets tjänster för handel för kundernas räkning. B erbjuder investeringsrådgivnings- och egendomsförvaltningstjänster till företag E. E har förtjänat minst 50 procent av sin bruttoinkomst under de tre föregående åren genom investering, återinvestering och handel med finansiella tillgångar. B är en fysisk person, vilket innebär att B inte enligt punkt A.6 a är en investeringsenhet, oberoende av att B i huvudsak bedriver verksamhet som är relaterad till investering. E är inte heller en investeringsenhet enligt punkt A.6 a, eftersom E förvaltas av den fysiska personen B.

Finansiella tillgångar

Med finansiella tillgångar avses alla tillgångar som kan has på konton som förvaltas av finansiella institut.

Enligt punkt A.7 ingår finansiella tillgångar i detta sammanhang värdepapper (till exempel aktier i företag, andelar i en delägarbeskattad juridisk person (partnership) eller förmånsintresse i ett bolag eller en trust med ett stort antal delägare eller ett börsnoterat bolag eller trust, skuldebrev, masskuldebrev, debenturer, eller andra skuldbevis), delägarandelar, råvaror, swappar (till exempel ränteswappar, valutaswappar, basswappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal), försäkringsavtal eller livränteavtal eller en andel (inklusive ett termins- eller forwardkontrakt eller en option) i ett värdepapper, delägarandel, råvara, swap, försäkringsavtal eller livränteavtal. Finansiella tillgångar omfattar dock inte icke belånade direkta fastighetsinnehav eller råvaror som är materiella produkter, såsom vete.

Som finansiella tillgångar anses i allmänhet överlåtbara skuldebrevslån med vilka handel bedrivs på en reglerad marknad eller OTC-marknad och vilka distribueras via finansiella institut och förvaras i dem, samt andelar eller aktier i fastighetsfonder. Som finansiella tillgångar anses däremot i allmänhet inte aktier i finska bostadsaktiebolag eller ömsesidiga fastighetsaktiebolag, utan de jämföras i detta sammanhang med en direkt andel i ett fastighetsinnehav.

Specificerat försäkringsföretag

Enligt punkt A.8 avses med specificerat försäkringsföretag en enhet som är ett försäkringsbolag (eller ett holdingbolag av ett försäkringsbolag) som ger försäkringsavtal med kontantvärde (Cash Value Insurance Contract) eller livränteavtal (Annuity Contract) eller är förpliktat att erlagga betalningar beträffande sådana avtal.

Ett försäkringsbolag är en enhet

- som regleras som försäkringsverksamhet i enlighet med lagstiftning, bestämmelser eller praxis i vilken som helst stat där enheten bedriver affärsverksamhet
- vars bruttoinkomst som härrör från försäkring, återförsäkring och livränteavtal (till exempel bruttoförsäkringspremier och bruttoinvesteringsinkomster) under det omedelbart föregående kalenderåret överstiger 50 procent av bruttoinkomsten för det aktuella året
- vars totala tillgångsvärde med avseende på försäkring, återförsäkring och livränteavtal när som helst under det omedelbart föregående kalenderåret överstiger 50 procent av årets samtliga totala tillgångar.

De flesta livförsäkringsbolagen anses i allmänhet vara specificerade försäkringsföretag. Enheter som inte beviljar försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal och inte är skyldiga att betala avgifter med avseende på dessa, såsom de flesta icke-livförsäkringsbolagen, de flesta holdingbolagen till försäkringsbolag och försäkringsmäklare är inte specificerade försäkringsföretag.

I Finland utgör specificerade försäkringsföretag i allmänhet till exempel ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (1062/1979) ett arbetspensionsförsäkringbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) en försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) eller en filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) om de tillhandahåller försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal enligt avtalet.

Försäkringsbolagets reserveringsverksamhet gör inte det till ett depåinstitut, inlåningsinstitut eller investeringsenhet.

Punkt B – Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut

Punkt B.1 – Allmänt

I punkt B.1 anges olika kategorier av icke-rapporteringsskyldiga finansiella institut (dvs. sådana som inte omfattas av rapporteringskravet). Med icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut avses ett finansiellt institut som är:

- en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank, förutom avseende en utbetalning som hänför sig till en skyldighet som uppstått i samband med sådan kommersiell finansiell verksamhet som ett specificerat försäkringsföretag, ett depåinstitut eller ett Inlåningsinstitut ägnar sig åt,
- en bred pensionsfond, en smal pensionsfond, en pensionsfond hos ett statligt organ, Internationell organisation eller centralbank eller en kvalificerad kreditkortsutfärdare,

- i Finland finns inga i direktivet och standarden (avsnitt VIII, punkt B.1 c) nämnda separat listade s.k. finansiella institut med låg risk, vilka skulle anses vara icke-rapporteringskyldiga finansiella institut. Om en kontohavare i det finansiella institutet enligt denna punkt är ett finansiellt institut, avgörs dess status som icke-rapporteringskyldigt utifrån staten där det är beläget,
- ett undantaget företag för kollektiva investeringar, eller
- en trust om trustförvaltaren är ett rapporteringskyldigt finansiellt institut och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras i enlighet med avsnitt I avseende trustens samtliga rapporteringspliktiga konton.

Punkt B.2–4 – Myndighetsenhet, internationell organisation eller centralbank

Ett finansiellt institut som är en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank är ett icke rapporteringskyldigt finansiellt institut enligt punkt B.1 a förutom avseende en utbetalning som hänför sig till en skyldighet som uppstått i samband med sådan kommersiell finansiell verksamhet som ett specificerat försäkringsföretag, ett depåinstitut eller ett Inlåningsinstitut ägnar sig åt. Således är till exempel en centralbank som bedriver kommersiell finansieringsverksamhet, såsom verksamhet som mäklare för andra personers räkning i annan egenskap än centralbank, inte ett icke rapporteringskyldigt finansiellt institut enligt punkt B.1 a när det gäller betalningar som mottagits till avseende på konton som förvaltats vid sådan verksamhet.

Myndighetsenhet

Enligt punkt B.2 avser myndighetsenhet avses en stats offentliga förvaltning, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde (som omfattar stat, provinser, län, kommuner eller lokal myndighet), eller ett av en stat eller en eller flera av ovan nämnda enheter helägt organ eller verk. Det omfattar även integrerade delar, kontrollerade enheter och subnationella politiska förvaltningsområden. Integrerade delar och kontrollerade enheter definieras i punkt B.2 a–b, och av dem förutsätts att ingen del av deras inkomst utfaller till förmån för en privatperson. Även om det i punkt B.2 c förklaras när detta är fallet, kan inkomsterna anses utfalla till förmån för privatpersoner, om inkomsten är till förmån för privatpersoner när de använder myndighetsenheten för att göra personliga investeringar, eller om privatpersonerna ändrar inkomsternas ursprungliga användningssyfte genom att utöva inflytande eller kontroll genom metoder som direkt eller indirekt godkänns av staten.

I syfte att främja internationell handel och utveckling har många stater inrättat export- eller utvecklingsfinansieringsprogram eller -verk, vilka antingen kan bevilja lån direkt eller påverka och garantera lån beviljade av kommersiella långivare. Dessa institutioner anses i allmänhet vara myndighetsenheter och således icke-rapporteringskyldiga finansiella institut.

För tydlighetens skull bör det konstateras att en myndighetsenhet är ett icke-rapporteringskyldigt finansiellt institut endast om det är ett finansiellt institut. De myndighetsenheter som inte är finansiella institut är antingen aktiva eller passiva icke-finansiella institut. Eftersom det finns särskilda föreskrifter för myndighetsenheter om att de inte ska betraktas som rapporteringskyldiga personer, är deras konton inte heller rapporteringspliktiga konton.

Internationell organisation

Enligt punkt B.3 avses med internationell organisation en internationell organisation, eller organ eller verk som ägs helt av sådan organisation. Denna kategori omfattar mellanstatliga organisationer (inklusive överstatliga organisationer) som

- huvudsakligen består av regeringar,
- har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med medlemsstaten och

- vars inkomster inte utfaller till förmån för privatpersoner (enligt principerna i punkt B.2 c).

Överenskommelse om säte jämställs med arrangemang som berättigar organisationens verksamhetsställen eller institutioner (till exempel underavdelningar eller lokala eller regionala kontor) i staten att få motsvarande förmåner och dispenser.

Centralbank

Enligt punkt B.4 avses med centralbank en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom medlemstatens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan institution är i allmänhet förvaltare för bankreserver i den stat enligt vars lagstiftning den är organiserad. Den kan inbegripa ett organ som är skilt från statens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av staten.

Punkt B.5–7 – Fonder

Bred pensionsfond

Enligt punkt B.5 avses med bred pensionsfond en fond (oavsett juridisk form) som etablerats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall, eller någon kombination av dessa, till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att:

- fonden inte har en enda förmånstagare med rätt till mer än fem procent av fondens tillgångar,
- fonden regleras av offentlig myndighet och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till skattemyndigheterna och
- uppfyller minst ett av de fyra krav som nämns i punkt B.5 c:
 - fonden behandlas fördelaktigt i beskattningen,
 - större delen av inbetalningarna kommer från arbetsgivaren som finansierar det,
 - utdelning eller uttag tillåts endast vid specificerade händelser och
 - inbetalningar som arbetstagare gör är begränsade.

Den rapportering av uppgifter som förutsätts i punkt B.5 b kan variera efter stat. En stat kan förutsätta att fonden rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare varje år, medan en annan stat kan förutsätta att fonden rapporterar uppgifter om inbetalningar och tillhörande skattelättnader varje månad samt uppgifter om förmånstagare och de totala inbetalningarna från finansierande arbetsgivare varje år. Huruvida fonden rapporterar in uppgifter till de behöriga skattemyndigheterna i den stat där den har etablerats eller är verksam är avgörande för om fonden uppfyller förutsättningarna i denna punkt.

Smal pensionsfond

Med smal pensionsfond avses enligt punkt B.6 en fond (oavsett juridisk form) som etablerats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att alla förutsättningar som nämns i punkten uppfylls.

I punkt B.6 c förutsätts att arbetstagarens och arbetsgivarens respektive inbetalningar till fonden begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomster och ersättningar. Punkten beaktar inte vissa överföringar av tillgångar (till exempel överföringar av tillgångar från pensionskonton som

beskrivs i punkt C.17 a), men man kan även bortse från andra överföringar av tillgångar, till exempel sådana som gäller andra arrangemang enligt punkt B.5–7.

Den rapportering av uppgifter som förutsätts i punkt B.6 e kan variera efter stat. Såsom ovan nämns i frågan om breda pensionsfonder är huruvida fonden rapporterar in uppgifter till de behöriga skattemyndigheterna i den stat där den har bildats eller är verksam avgörande för om fonden uppfyller förutsättningarna i denna punkt

Myndighetsenhet, internationell organisation eller centralbank (dvs. pensionsfond för undantagen verklig förmånstagare)

Enligt punkt B.7 avses med pensionsfond hos en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank en fond som etablerats av en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) eller som inte är eller tidigare varit anställda om förmånerna tillhandahållits förmånstagarna på grundval av personligen utförda tjänster åt myndighetsenheten, den internationella organisationen eller centralbanken.

Punkt B.8 – Kvalificerad kreditkortsutfärdare

Enligt punkt B.8 är en kvalificerad kreditkortsutfärdare ett finansiellt institut som uppfyller följande krav:

- det finansiella institutet är ett finansiellt institut enbart därför att det är en kreditkortsutfärdare som tar emot depositioner endast då en kund erlägger en betalning som överstiger ett debetsaldo i fråga om kortet och överbetalningen inte omedelbart återbärs till kunden, och
- från och med 1.1.2016 eller tidigare ska finansinstitutet införa handlingsprinciper och rutiner antingen för att förhindra sådana depositioner av kunder som överstiger 50 000 dollar eller för att säkra att alla sådana depositioner av kunder, som överstiger 50 000 dollar (och debetsaldo som förfallit för kortet) genom att i bägge fall tillämpa de i avsnitt VII punkt C angivna reglerna för sammanläggning av konton och valutaomvandling, återbärs till kunden inom 60 dagar. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse creditsaldon som uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot creditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.

Ett finansiellt institut som har bildats eller organiserats efter 1.1.2016 ska uppfylla den förutsättning som beskrivs i punkt B.8 b inom sex månader efter att det finansiella institutet etablerades eller organiserades.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte uppfyller kraven på kvalificerad kreditkortsutfärdare, utan mottar insättningar då en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på ett kreditkort eller annan revolverande kredit, behöver dock inte rapportera ett inlåningskonto som uppfyller kraven för annat än finansiellt konto i enlighet med punkt C.17 f.

Punkt B.1 c – Icke-rapporteringskyldiga finansiella institut med låg risk

i Finland finns ingen s.k. nationell lista över finansiella institut med låg risk.

Punkt B.9 – Undantaget företag för kollektiva investeringar

Enligt punkt B.9 avses med undantaget företag för kollektiva investeringar en investeringsenhet som regleras som ett företag för kollektiva investeringar, under förutsättning att alla andelar i företaget för kollektiva investeringar ägs av eller genom enheter eller fysiska personer som inte är rapporteringsskyldiga personer (till exempel eftersom de är finansiella institut), med undantag för passiva icke-finansiella enheter med personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer.

Enligt direktivet ska en investeringsenhet som regleras som ett företag för kollektiva investeringar inte anses inte ha uppfyllt kraven för ett undantaget företag för kollektiva investeringar i punkt B.9 endast på grundval av att företaget för kollektiva investeringar har emitterat fysiska aktier ställda till innehavaren under förutsättning att:

- företaget för kollektiva investeringar inte har emitterat och inte emitterar några fysiska innehavaraktier efter den 31 december 2015,
- företaget för kollektiva investeringar drar in alla sådana aktier efter inlösen,
- företaget för kollektiva investeringar vidtar de åtgärder för kundkännedom som anges i avsnitten II–VII och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras med avseende på sådana aktier när sådana aktier blir föremål för inlösen eller annan utbetalning, och
- företaget för kollektiva investeringar har infört riktlinjer och förfaranden för att säkerställa att sådana aktier löses in eller spärras snarast möjligt och i alla händelser före den 1 januari 2018.

Punkt B.1.e – Trust dokumenterad av trustförvaltare

En trust som är ett finansiellt institut (till exempel eftersom det är en investeringsenhet) är enligt punkt B.1 e ett icke-rapporteringsskyldigt finansiellt institut, ifall trustförvaltaren är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar alla upplysningar som enligt avsnitt I ska rapporteras för alla rapporteringspliktiga konton i trusten.

Denna kategori av icke-rapporteringsskyldiga finansiella institut är liknande som den kategori som beskrivs i avsnitt II punkt D, enligt vilken rapporteringsskyldiga finansiella institut kan anlita tjänsteleverantörer för att fullgöra sina skyldigheter avseende utbyte av upplysningar och kundkännedom. Den enda skillnaden mellan ovan nämnda punkt och denna kategori är att de skyldigheter avseende utbyte av upplysningar och kundkännedom som fullgörs av tjänsteleverantörerna förblir på det finansiella institutets ansvar, även om trusten skulle överföra skyldigheterna i trusten som trustförvaltaren dokumenterar, och som är på trustförvaltarens ansvar, till trustförvaltaren. Skyldigheterna avseende utbyte av upplysningar och kundkännedom förblir dock de samma i denna kategori i fråga om tid och sätt. De förblir oförändrade, precis som om de fortfarande var på trustens ansvar. Trustförvaltaren kan till exempel inte rapportera uppgifter om ett rapporteringspliktigt konto i en rapporteringspliktig trust som trustförvaltaren dokumenterat på samma sätt som uppgifterna om ett rapporteringspliktigt konto. Trustförvaltaren ska rapportera sådana uppgifter som den trust som dokumenterats av trustförvaltaren skulle ha rapporterat (till exempel till samma stat) och identifiera den trust som dokumenterats av trustförvaltaren och uppfylla sina skyldigheter avseende utbyte av upplysningar och kundkännedom med avseende på denna trust. Denna kategori av icke-rapporteringsskyldiga finansiella institut kan även tillämpas på rättsliga konstruktioner som är motsvarande eller likadana som truster, såsom fideikommiss.

Punkt C – Finansiellt konto

Punkt C.1 – Allmänt

Enligt punkt C.1 avser ett finansiellt konto ett konto som förvaltas av ett finansiellt institut och innefattar följande:

- inlåningskonton
- depåkonton
- andel i eget kapital och skuld i vissa investeringsenheter
- försäkringsavtal med kontantvärde
- livränteavtal

De åtgärder för kundkännedom som beskrivs i denna anvisning behöver inte tillämpas på konton som inte är finansiella konton.

Finansiella konton omfattar inte vissa livränteavtal som beskrivs i punkt C.1 c: icke-investeringsrelaterade, icke-överförbara och omedelbart utbetalbara livränteförsäkringar (immediate life annuity) som tecknats för en fysisk person och innebär penningutbetalning av ålders- eller invaliditetspensionsförmån på ett konto som är ett undantaget konto. Ålders- och invaliditetspensionsförmåner omfattar förmåner vid pension och dödsfall.

Icke-investeringsrelaterade, icke-överförbara och omedelbart utbetalbara livränteförsäkringar (immediate life annuity) är icke-överförbara livränteavtal som

- inte är investeringsrelaterade livränteavtal,
- är en omedelbart utbetalbar livränta (immediate annuity) och
- är ett livränteavtal (life annuity).

Investeringsrelaterat livränteavtal avser ett livränteavtal, enligt vilket förmåner och försäkringspremier regleras så att de stämmer överens med avkastningen eller marknadsvärdet av de avtalsrelaterade tillgångarna.

Omedelbart utbetalbar livränteförsäkring avser ett livränteavtal vars

- vederlag är en enskild försäkringspremie eller livränta och
- årliga eller oftare återkommande upprepade betalningar till samma belopp börjar senast ett år efter avtalets förvävsdatum.

Livränteförsäkring (life annuity contract) avser ett livränteavtal enligt vilket utbetalningar görs baserat på en eller flera fysiska personers förväntade livslängd.

Enligt punkt C.1 a betraktas andelar i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet som finansiellt konto. Finansiella konton är dock inte andelar i eget kapital och skulder i en enhet som är en investeringsenhet enbart eftersom den är en investeringsrådgivare eller egendomsförvaltare. Således omfattar de andelar i eget kapital och skulder, vilka i allmänhet anses vara finansiella konton, andelar i eget kapital och skulder i en investeringsenhet som

- är en yrkesmässigt administrerad investeringsenhet eller
- fungerar som eller utger sig för att vara ett företag för kollektiva investeringar, en investeringsfond, börsnoterad fond, privat kapitalfond, hedgefond, riskkapitalfond eller någon form av investeringsinstrument vars investeringsstrategi är att investera, återinvestera och bedriva handel med finansiella tillgångar.

Enligt punkt C.1 b anses andelar i eget kapital eller skulder i ett finansiellt institut, som inte är ett i punkt C.1 a beskrivet finansiellt institut, vara ett finansiellt konto endast om typen av andel har valts i syfte att undvika rapportering i enlighet med avsnitt I. Således är andelar i eget kapital och skulder i depåinstitut, inlåningsinstitut, andra investeringsenheter än de som beskrivs i punkt C.1 a som inte är investeringsrådgivare eller egendomsförvaltare, eller i ett specificerat försäkringsföretag, vars syfte har varit att undvika rapportering, finansiella konton.

Ett konto anses i allmänhet förvaltas av ett finansiellt institut enligt följande:

- ett depåkonto förvaltas av det finansiella institut som förvaltar tillgångarna på kontot (inbegripet ett finansiellt institut som i egenskap av mäklare innehar tillgångar för en kontohavare i detta institut)
- ett inlåningskonto förvaltas av det finansiella institut som är skyldigt att göra utbetalningar med avseende på kontot (utom ett ombud för ett finansiellt institut oavsett om ombudet är ett finansiellt institut)
- ränta på aktiekapital eller lån som utgör ett finansiellt konto i ett finansiellt institut förvaltas av ett sådant finansiellt institut
- ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal förvaltas av det finansiella institut som är skyldigt att göra utbetalningar med avseende på avtalet.

I Finland kan värdepapper innehas direkt på ägarens värdeandelskonto i en värdepapperscentral. Värdepapperscentralen förvaltar dessa konton och de sköts av kontoförande institut. Ägaren till värdeandelen har alltid ett konto hos det kontoförande institut där dessa värdeandelar förvaras. I princip betraktas värdepapperscentralen som ett rapporteringsskyldigt institut med avseende på kontona, och den är således ansvarig för att alla skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom och utbyte av upplysningar fullgörs. Värdepapperscentralen är dock inte nödvändigtvis i den ställning att den skulle kunna fullgöra dessa skyldigheter, eftersom andra finansiella institut sköter kundrelationer och tillämpar åtgärder för kundkännedom i egenskap av kontoförvaltare. I Finland anses att kontot i sådana situationer förvaltas av det kontoförande institutet och värdepapperscentralen anses inte i detta fall vara skyldigt vad gäller åtgärder för kundkännedom och rapportering. I egenskap av kontoförande institut anses värdepapperscentralen förvalta kontona.

Ett finansiellt institut som förvaltar kontona får inte nödvändigtvis samtliga uppgifter som behövs för rapporteringen automatiskt. I Finland får till exempel förvararbanker inte alltid automatiskt behövliga betalningar som görs på basis av kontot (dividend, ränta, överlåtelse- och inlösenpris samt övrig avkastning). Det finansiella institutet ska ordna sin verksamhet så att det får de uppgifter som förutsätts i lagen. Det finansiella institutet ska alltså genom avtal eller på annat sätt säkerställa att det får de uppgifter som behövs för rapportering av kontohavaren, värdepappersmäklaren eller andra parter. Ifall övrig lagstiftning eller tvingande skäl undantagsvis hindrar att de erforderliga uppgifterna fås, ska det finansiella institutet kontakta Skatteförvaltningen för ytterligare anvisningar.

I praktiken kan det förekomma situationer där samma tillgångar hålls samtidigt på flera konton som hör till samma person. I detta fall kan tillgångarna och de inkomster som härrör från dem bli rapporterade flera gånger. Att samma tillgångar rapporteras flera gånger från Finland är varken standardens eller direktivets syfte. Därför kan de finansiella instituten komma överens om att ett av dem rapporterar in uppgifterna för allas räkning. Det bör dock observeras att varje finansiellt institut själv ansvarar för att de uppgifter som krävs har rapporterats på behörigt sätt i Finland. Det finansiella institutet ska, när Skatteförvaltningen kräver det, kunna påvisa att uppgifterna har rapporterats på behörigt sätt, även i situationer när någon annan har utfört rapporteringen för institutets räkning. I sådana situationer rekommenderas ett förfarande där rapporteringen sker på samma sätt som när dessa tillgångar och transaktioner rapporteras till kontohavaren.

Punkt C.2 – Inlåningskonto

Enligt punkt C.2 omfattar inlåningskonto varje kommersiellt konto, checkkonto, sparkonto, tidsbundet konto eller sparkassekonto, eller konto, som dokumenteras med depositions-, sparkasse-, bank- eller skuldsättningscertifikat eller -urkund, eller annat likadant instrument, som upprätthålls av finansinstitut inom ramen för sedvanlig bankverksamhet eller annan likadan affärsverksamhet. Inlåningskonto omfattar också ett belopp som ett försäkringsbolag innehar enligt ett garanterat investeringsavtal eller liknande avtal för att betala eller kreditera ränta på beloppet.

Ett konto för vilket en bankbok är ett bevis anses i allmänhet vara ett inlåningskonto. Såsom ovan konstateras (se Finansiella tillgångar) anses överlåtbara skuldebrevslån med vilka handel bedrivs på en reglerad marknad eller OTC-marknad och vilka distribueras via finansiella institut och förvaras i dem dock i allmänhet inte vara depåkonton, utan finansiella tillgångar.

Punkt C.3 – Depåkonto

Enligt punkt C.3 är ett depåkonto ett konto (dock inte ett försäkrings- eller livränteavtal) som innehåller finansiella tillgångar och förs till förmån för annan person

Ett depåkonto bildas i de situationer där ett finansinstitut förvaltar till exempel derivat till förmån för en kund som utgör motpart. Ett depåkonto bildas i allmänhet inte om finansinstitutets roll enbart är att fungera som motpart för ett derivatavtal eller ett annat avtal.

Ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal ses inte som ett depåkonto, men de kan utgöra tillgångar som förvaras på ett depåkonto. En försäkringstagare ska vid behov meddela kapital-/återköpsvärdet på ett försäkringsavtal med kontantvärde till depåinstitutet med tanke på depåinstitutets rapportering.

I fråga om depåkonto gäller det att observera att rapporten utöver intäkter som betalats på kontot även ska omfatta intäkter som betalats till annat håll på basis av tillgångar som förvarats på kontot. Till exempel ska överlåtelsepriser och dividender på aktier som förvarats på ett depåkonto rapporteras som intäkter som betalats på basis av depåkontot, även om de betalas på kontohavarens inlåningskonto. För inlåningskonton endast räntor som betalats in till och krediterats kontot.

Punkt C.4 – Andel i eget kapital

Definitionen av andel i eget kapital gäller särskilt andelar i sammanslutningar och trust. Vad gäller en sådan sammanslutning som är ett finansinstitut, avses med andel i eget kapital antingen en kapital- eller vinstandel i sammanslutningen. I fråga om de trustar som är finansinstitut anses andelen i eget kapital vara ägd av varje person som behandlas som stiftare eller förmånstagare av hela trusten eller en del av den, eller varje annan fysisk person som utövar definitiv effektiv kontroll över trusten. Samma regler som gäller trustar som är finansiella institut gäller också rättsliga konstruktioner som är motsvarande eller likadana som trusten eller stiftelser som är finansiella institut.

Enligt punkt C.4 ska en rapporteringsskyldig person behandlas som förmånstagare av en utländsk trust, om en sådan rapporteringsskyldig person har rätt att direkt eller indirekt (till exempel genom en nominell ägare) motta en obligatorisk utdelning från trusten eller kan direkt eller indirekt motta en utdelning underkastad prövning från trusten. Vid tillämpningen av detta betraktas en förmånstagare som kan få utdelning underkastad prövning från trusten som förmånstagare i trusten endast om personen får vinstutdelningen (dvs. vinstutdelningen har betalats eller ska betalas) under kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod. Samma gäller betraktandet av rapporteringsskyldiga personer som förmånstagare i sådana rättsliga konstruktioner som motsvarar eller är likadana som trustar eller stiftelser.

Om ett depåinstitut förvaltar andelar i eget kapital, ansvarar detta för rapporteringen i stället för investeringsenheten, till exempel enligt följande:

Den rapporteringsskyldiga personen A har andelar i investeringsfond L. A har gett andelarna till depåförvaltare Y (och andelarna har tecknats i Y:s namn för A:s räkning). Investeringsfond L är en investeringsfond och ur dess perspektiv är dess andelar finansiella konton (dvs. andelar i eget kapital i investeringsenheten). L ska betrakta depåförvaltare Y som sin kontohavare. Investeringsfond L behöver inte rapportera andelarna i fråga, eftersom Y är ett finansiellt institut (dvs. ett depåinstitut) och finansiella institut inte är rapporteringsskyldiga personer. A:s andelar som depåförvaltare Y förfogar över är finansiella medel som förvaras på depåkontot. Som depåinstitut ansvarar Y för rapporteringen om de andelar som A har lämnat till dess förfogande.

Punkt C.5–8 – Försäkrings- och livränteavtal

Punkt C.5–8 innehåller definitioner av olika försäkringsprodukter: försäkringsavtal, livränteavtal, avtal med kontantvärde och kontantvärde. Begreppen försäkringsavtal och kontantvärde behövs för att bestämma tillämpningsområdet för avtal med kontantvärde, men endast ett avtal som är ett avtal med kontantvärde eller livränteavtal kan vara ett finansiellt konto.

Enligt punkt C.6 avses med livränteavtal ett avtal enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis fastställs med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera fysiska personer. Begreppet innefattar även avtal som betraktas som livränteavtal i enlighet med lagstiftning, föreskrifter eller praxis inom den stat inom vilken avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år.

Enligt punkt C.5 avses med försäkringsavtal ett avtal (dock inte livränteavtal) som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp i samband med en specificerad oförutsedd händelse, såsom dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskaderisk. I punkt C.7 preciseras att man med försäkringsavtal med kontantvärde avser ett försäkringsavtal (som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag) med ett kontantvärde.

Enligt punkt C.8 avser kontantvärde det belopp som är det högsta av:

- det belopp som försäkringstagaren har rätt att motta vid inlösning eller upphörande av avtalet (bestämt utan nedsättning för eventuell betalning i fråga om inlösen eller försäkringslån), och
- det belopp som försäkringstagaren kan låna enligt eller i fråga om avtalet (till exempel genom att pantsätta som säkerhet). Begreppet kontantvärde innefattar dock inte ett belopp som ska betalas enligt ett försäkringsavtal
 - endast då en fysisk person som är försäkrad enligt ett livförsäkringsavtal avlider,
 - personskade- eller sjukdomsförmån eller annan förmån, som är ersättning för ekonomisk förlust som uppstått vid ett försäkringsfall,
 - som en återbetalning till försäkringstagaren av premie (exklusive försäkringsavgifter, oavsett om de faktiskt uppkommit) som tidigare erlagts i enlighet med ett försäkringsavtal (som inte är ett investeringsrelaterat livförsäkringsavtal eller livränteavtal) på grund av att avtalet hävts eller sagts upp, risken reducerats under avtalets löptid eller premien ändrats till följd av en korrigering av ett räknefel eller liknande fel,
 - som en återbäring till försäkringstagaren (utom utbetalning vid uppsägning) förutsatt att återbäringen avser ett försäkringsavtal enligt vilket de enda förmåner som ska betalas beskrivs i punkt C.8 b, eller
 - som avkastning på en förskottspremie eller en premieinbetalning för ett försäkringsavtal för vilket premien ska betalas minst årligen, om beloppet av förskottspremien eller premieinbetalningen inte överstiger nästa årspremie som ska betalas enligt avtalet.

Enligt punkt C.8 innefattar begreppet kontantvärde inte ett belopp som ska betalas enligt ett försäkringsavtal som personskade- eller sjukdomsförmån eller annan försäkringsförmån som utgör ersättning för ekonomisk skada som uppkommit i samband med en sådan händelse som försäkring- en gäller för. Annan försäkringsförmån innefattar inte förmåner som ska betalas i enlighet med ett investeringsrelaterat försäkringsavtal. Investeringsrelaterat försäkringsavtal avser ett försäkrings-

avtal, enligt vilket förmåner, försäkringspremier och den tid som avtalet täcker regleras så att de stämmer överens med avkastningen eller marknadsvärdet av de avtalsrelaterade tillgångarna.

Enligt punkt C.8 a och c innefattar kontantvärde inte de belopp som ska betalas i enlighet med ett investeringsrelaterat livförsäkringsavtal. Enligt punkt C.8 c innefattar det inte heller investeringsrelaterat livränteavtal (investment-linked life annuity contract).

Ett investeringsrelaterat livförsäkringsavtal är ett försäkringsavtal som

- är ett Investeringsrelaterat försäkringsavtal och
- är ett livförsäkringsavtal.

Ett investeringsrelaterat livränteavtal (investment-linked life annuity contract) är ett livränteavtal (annuity contract) som

- är ett Investeringsrelaterat försäkringsavtal (investment-linked annuity contract) och
- är ett livränteavtal (life annuity contract).

Ett livförsäkringsavtal är ett försäkringsavtal enligt vilket utfärdaren förbinder sig att mot vederlag betala ut ett bestämt belopp i samband med en eller flera personers dödsfall. Ett avtal är inte något annat än ett livförsäkringsavtal, även om en eller flera betalningar (till exempel livsfallsförmåner och förmåner vid arbetsoförmåga) skulle göras utöver dödsfallsersättningen.

Kontantvärde innefattar inte alla återbäring till försäkringstagare som uppfyller alla krav i punkt C.8 d. Återbäring till försäkringstagare avser en återbäring eller motsvarande vinstutdelning till försäkringstagarna när de fungerar i denna egenskap, inklusive:

- belopp som betalats eller gottgjorts (inklusive höjning av förmåner) om beloppet inte har bestämts i avtalet utan beror på försäkringsbolagets bedömning eller ledningens prövning,
- ett avdrag som gäller försäkringspremie som ska betalas med undantag för avdraget och
- en återbäring eller gottgörelse som betalas utifrån en bedömning, baserat endast på en bedömning om de ersättningar som ska betalas för avtalet eller den berörda gruppen.

Återbäringen till försäkringstagare kan inte överstiga de försäkringspremier som betalats tidigare på grund av avtalet, minskat med summan av försäkringspremier och kostnadsdebiteringar under avtalets giltighetstid (oavsett om de faktiskt uppkommit) och summan av återbäringar som tidigare betalats eller gottgjorts.

Återbäringen till försäkringstagare inkluderar inte belopp av räntekaraktär som betalas eller gottgörs avtalets innehavare till den del som detta belopp överstiger den minimiränta som ska gottgöras enligt avtalets värde i enlighet med lokal lagstiftning.

Mikroförsäkringsavtal utan kontantvärde (inklusive kontantvärde som motsvarar noll) anses inte vara försäkringsavtal med kontantvärde. Försäkringspaketprodukter, som livförsäkringsavtal riktade till en begränsad grupp, anses i allmänhet vara försäkringsavtal med kontantvärde. En försäkringspaketprodukt inkluderar ett försäkringsavtal vars tillgångar bevaras på ett konto som förs av ett finansiellt institut och som förvaltas i enlighet med en individuell investeringsstrategi eller under kontroll eller inflytande av försäkringstagaren, ägaren eller förmånstagaren.

Punkt C.9–16 – Redan befintliga och nya konton, redan befintliga och nya person- och enhetskonton

Punkt C.9–16 innehåller kategorier av finansiella konton vilka bestäms enligt tidpunkten för öppnande, kontohavare samt saldo eller värde: redan befintligt konto, nytt konto, redan befintligt enskilt konto, nytt enskilt konto, redan befintligt enhetskonto, lågvärdekonto, högvärdekonto och nytt enhetskonto.

Det finansiella kontot kategoriseras primärt efter datum för öppnande. Således kan det finansiella kontot vara antingen ett redan befintligt eller ett nytt konto.

Med redan befintligt konto avses:

- ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den 31 december 2015,
- varje finansiellt konto tillhörande en kontohavare, oavsett vilket datum detta finansiella konto öppnades om:
 - kontohavaren innehar även ett finansiellt konto som är ett redan befintligt konto enligt punkt C.9 a hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet (eller hos en närstående enhet i samma stat som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet),
 - det rapporteringsskyldiga finansiella institutet (och, i tillämpliga fall, den närstående enheten i som är belägen i samma stat som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet) behandlar de två ovannämnda finansiella kontona, samt kontohavarens eventuella andra finansiella konton som behandlas som redan befintliga konton enligt punkt C.9 b, som ett enda finansiellt konto i syfte att följa standarderna för kunskapskrav i avsnitt VII punkt A och i syfte att fastställa saldot eller värdet av något av de finansiella kontona vid tillämpning av något av tröskelvärdena för konton,
 - det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, med avseende på ett finansiellt konto som omfattas av förfarandet för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC), får uppfylla kraven för sådana förfaranden för det finansiella kontot genom att använda de AML/KYC-förfaranden som genomförs för det redan befintliga kontot enligt punkt C.9 a, och
 - det för att öppna det finansiella kontot inte krävs att kontohavaren tillhandahåller nya, kompletterande eller ändrade kunduppgifter utöver dem som krävs för tillämpning av den gemensamma standarden för utbyte av uppgifter.

Nya, kompletterande eller ändrade kunduppgifter förutsätts sannolikt till exempel när en kontohavare som för närvarande endast har ett inlåningskonto öppnar ett depåkonto (eftersom kontohavaren ofta förutsätts lämna uppgifter rörande sin riskprofil) eller då kontohavaren ingår ett nytt försäkringsavtal. Som kunduppgifter räknas inte endast godkännande av det finansiella kontots villkor eller kreditklassificering.

Till exempel om det finansiella institutet i enlighet med punkt C.9 b ii har anledning att känna till att kontohavarens status i fråga om ett finansiellt konto är felaktigt, har det också anledning att känna till att statusen för kontohavarens samtliga andra finansiella konton är felaktig. Om kontots saldo eller värde är av betydelse, då vilket tröskelvärde som helst tillämpas på ett eller flera finansiella

konton, ska det rapporteringskyldiga finansiella institutet lägga samman saldot eller värdet för alla sådana finansiella konton.

Ett redan befintligt konto och ett nytt konto bestäms utifrån typen av kontohavare. Ett redan befintligt konto kan vara antingen ett redan befintligt enskilt konto eller ett redan befintligt enhetskonto och ett nytt konto kan antingen vara ett nytt enskilt konto eller ett nytt enhetskonto. Begreppen definieras i punkt C.11–13 och 16.

Ett redan befintligt enskilt konto indelas i olika kategorier i enlighet med om saldot eller värdet överstiger 1 000 000 USD. Ett redan befintligt enskilt konto kan vara antingen ett lågvärdekonto eller ett högvärdekonto. I punkt C.14 och 15 definieras dessa begrepp enligt följande:

- med lågvärdekonto avses ett redan befintligt enskilt konto med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2015 som inte överstiger 1 000 000 USD..
- med högvärdekonto avses ett redan befintligt enskilt konto med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2015 eller den 31 december något efterföljande år som överstiger 1 000 000 USD.

Efter att ett konto har blivit ett högvärdekonto, förblir dess status oförändrat fram till att kontot stängs och det inte längre kan anses vara ett lågvärdekonto.

Punkt C.17 – Undantaget konto

Punkt C.17 innehåller kategorier för undantagna konton (dvs. konton som inte är finansiella konton och som inte omfattas av rapporteringskravet), som är:

- pensionskonton,
- undantagna pensionskonton som är förknippade med skattelättnader,
- tidsbestämda livförsäkringsavtal,
- konton i dödsbon,
- spärrkonton,
- inlåningskonton som konsekvens av icke returnerad överskjutande betalningar och
- andra än finansiella konton med låg risk (inte i Finland).

För att fastställa om kontot uppfyller alla krav för undantagna konton, ska det rapporteringskyldiga finansiella institutet använda sig av uppgifter som det förfogar över (inklusive upplysningar som inhämtats i enlighet med förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC)) eller allmänt tillgängliga upplysningar, med hjälp av vilka det med tillförlitlighet kan fastställas att kontot är ett undantaget konto. I praktiken ska ett rapporteringskyldigt finansiellt institut som endast förvaltar undantagna konton, lämna in en nollanmälan i Finland.

Pensionskonton

Ett pensionskonto kan vara annat än ett finansiellt konto, om det uppfyller alla krav i punkt C.17.a. Dessa krav ska uppfyllas enligt den lagstiftning i enlighet med vilken kontot förvaltas. Kraven är följande:

- kontot är underkastat reglering,
- kontot behandlas förmånligt i beskattningen,
- det förutsätts årlig rapportering av information beträffande kontot till de skattemyndigheterna,

- uttagen förutsätter arbetsförmåga eller dödsfall eller att en viss pensionsålder uppnås, eller så tillämpas straff på de uttag som görs innan sådana särskilda händelser, och
- de årliga insättningarna är begränsade till högst 50 000 USD eller det totala belopp som sätts in på kontot under en livstid får uppgå till högst 1 000 000 USD, med undantag för återfinansiering.

Tidpunkten och sättet för rapportering av upplysningar i punkt C.17 a iii är inte avgörande för huruvida kontot uppfyller kraven i punkt C.17 a iii.

Undantagna pensionskonton som förknippas med skattelättnader

Ett undantaget pensionskonto kan vara annat än ett finansiellt konto, om det uppfyller alla krav i punkt C.17 b. Dessa krav ska uppfyllas enligt den lagstiftning i enlighet med vilken kontot förvaltas. Kraven är följande:

- Kontot regleras och om det är frågan om ett investeringsinstrument, är föremål för regelbunden handel på en etablerad värdepappersmarknad,
- kontot är förknippat med skattelättnader,
- för uttag krävs uppfyllande av specifika kriterier, och kostnader tillämpas om uttag görs utan att dessa kriterier är uppfyllda och
- de årliga insättningarna är begränsade till högst 50 000 USD, med undantag för återfinansiering.

Tidsbestämda livförsäkringsavtal

Ett livförsäkringsavtal med en löptid som löper ut innan den försäkrade personen når 90 års ålder, kan vara ett undantaget konto, förutsatt att avtalet uppfyller de krav som nämns i punkt C.17 c. Ett livförsäkringsavtal är ett försäkringsavtal enligt vilket utfärdaren förbinder sig att mot vederlag betala ut ett bestämt belopp i samband med en eller flera personers dödsfall.

Konton i dödsbon

Enligt punkt C.17 d kan ett konto som innehas uteslutande av ett dödsbo vara ett undantaget konto. Förutsättningen är en kopia av den avlidnes testamente eller dödsattest. Vad gäller en finsk person ses också information om personens dödsfall från Befolkningsregistercentralen som tillräcklig information.

Detta undantag ska tolkas på samma sätt som förfaranden för bekämpning av penningtvätt eller åtgärder för kundkännedom (AML/KYC) förutsätter. Med andra ord ska det finansiella institutet granska och identifiera dödsboets förmånstagare när det övriga regelverket förutsätter det. Det är inte längre fråga om ett undantaget konto som innehas uteslutande av ett dödsbo, utan om ett enhetskonto som ska granskas, identifieras och rapporteras i enlighet med kraven för enhetskonton. Enligt Finlands skattelagstiftning behandlas ett konto i ett oskiftat dödsbo som ett enhetskonto och en ändring av kontohavaren är en i denna anvisning avsedd ändring av förhållanden.

När ett finansiellt institut ska samla in uppgifterna om delägarna i ett dödsbo på grund av den övriga lagstiftningen ska finansinstitutet i praktiken följa förfaranden för ändrade förhållanden när det gäller undersökning och identifiering av kunder. Det finansiella institutet kan även uppfylla gransknings- och identifieringsskyldigheten avseende tidigare konto genom att be om de uppgifter om delägarna i dödsboet i samband med insamlingen av andra uppgifter som lagstiftningen kräver (i allmänhet delägarens skatterättsliga hemviststat och skatteregistreringsnummer).

Spärrkonton

I punkt C.17.e hänvisas allmänt till konton där en tredje part håller pengar för affärsparternas räkning (till exempel spärrkonton). Dessa konton kan vara andra än finansiella konton, om de grundas i följande sammanhang:

- ett förordnande eller en dom av en domstol
- försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, under förutsättning att kontot uppfyller samtliga krav som nämns i punkt C.17 e ii
- skyldighet för ett finansiellt institut som betalar kostnader för ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen uteslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle
- ett finansiellt instituts skyldighet enbart i syfte att underlätta betalning av skatter vid ett senare tillfälle.

Inlåningskonton som konsekvens av icke returnerade överskjutande betalningar

Ett rapporteringskyldigt finansiellt institut, som inte uppfyller kraven på kvalificerad kreditkortsutfärdare, utan mottar insättningar då en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på ett kreditkort eller annan revolverande kredit, behöver dock inte rapportera ett inlåningskonto som uppfyller kraven för annat än finansiellt konto i enlighet med punkt C.17 f. Denna punkt förutsätter följande:

- kontot finns uteslutande på grund av att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på ett kreditkort eller annan revolverande kredit, och det överskjutande beloppet återbetalas inte omedelbart till kunden och
- det finansiella institutet inför riktlinjer och förfaranden senast den 1 januari 2016 antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än ett 50 000 USD, eller för att säkerställa att en kundbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än detta belopp återbetalas till kunden inom 60 dagar, varvid de regler för valutaomvandling avsnitt VII punkt C ska tillämpas i båda fallen. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse creditsaldon som uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot creditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.

Andra än finansiella konton med låg risk

I Finland finns inga konton med låg risk i enlighet med punkt C.17 g.

Punkt D – Rapporteringspliktiga konton

Punkt D innehåller en definition av rapporteringspliktigt konto och andra sådana begrepp som är av betydelse för att bestämma huruvida ett konto är ett rapporteringspliktigt konto.

Punkt D.1 – Rapporteringspliktigt konto

Enligt punkt D.1 avses med rapporteringspliktigt konto ett konto som innehas av en eller flera rapporteringskyldiga personer eller en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, förutsatt att det har identifierats som ett sådant i enlighet med de åtgärder för kundkännedom som beskrivs i avsnitten II–VII.

Punkt D.2 och 3 – Rapporteringsskyldig person och person i en rapporteringspliktig stat

Person i en rapporteringspliktig stat

I Finlands anses en rapporteringspliktig stat vara någon annan stat än Finland. Det finansiella institutet ska undersöka i vilken stat en utländsk kontohavare har sin hemvist. Tolkningen baserar sig på lagstiftningen i kontohavarens hemviststat.

En allmän regel är att en fysisk person eller enhet är en person i en rapporteringspliktig stat, om personens eller enhetens hemvist är i den rapporteringspliktiga staten i enlighet med skattelagarna i denna stat. Som ett undantag till denna regel anses hemviststaten för en enhet som inte har en hemviststat (till exempel eftersom den förbigås i beskattningen) vara den stat där dess faktiska företagsledning finns.

I nationella lagstiftningar behandlas sammanslutningar (inklusive kommanditbolag) på olika sätt. I vissa stater behandlas sammanslutningar som skattskyldiga enheter (ibland t.o.m. som företag), medan vissa stater tillämpar ett angreppssätt som kan nämnas förbigående i beskattningen, och därför beaktas sammanslutningen inte i beskattningen. Om en sammanslutning behandlas som ett företag och beskattas på motsvarande sätt, anses dess hemvist i allmänhet vara den rapporteringspliktiga stat som utför beskattningen av sammanslutningen. Om sammanslutningen dock är en s.k. genomgångsenhet och inte är skattskyldig i staten där den är belägen, anses denna stat inte vara dess skatterättsliga hemviststat.

Enligt punkt D.3 ska en enhet, som en sammanslutning, kommanditbolag eller motsvarande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist behandlas som om den hade sin hemvist i den stat där platsen för dess faktiska företagsledning finns. En juridisk person eller juridisk konstruktion anses vara likadana som sammanslutningar och kommanditbolag, om den inte behandlas som en enhet som ska beskattas i den rapporteringsskyldiga med stöd av lagstiftningen i denna stat. För att undvika överlappande rapportering (med beaktande av det vidsträckta tillämpningsområdet för begreppet personer med bestämmande inflytande i fråga om trust) kan en trust som är en passiv icke-finansiell enhet dock inte anses vara en liknande juridisk konstruktion.

Platsen där den faktiska företagsledningen finns är den plats där viktiga administrativa och kommersiella beslut som är nödvändiga för att bedriva enhetens affärsverksamheter de facto fattas. Bestämning av platsen där den faktiska företagsledningen finns förutsätter att samtliga väsentliga omständigheter och förhållanden granskas. En enhet kan ha fler än en plats för företagsledningen, men den kan endast ha en plats för den faktiska företagsledningen.

Med person i en rapporteringspliktig stat avses även dödsboet för en person som har varit bosatt i en rapporteringspliktig stat. Såsom ovan nämns, ska varje stats särskilda bestämmelserna om överföring och övergång av rättigheter och skyldigheter vid dödsfall (t.ex. universalsuccession) beaktas när betydelsen av dödsbo fastställs.

Rapporteringsskyldig person

Enligt punkt D.2 är en rapporteringsskyldig person en person i en rapporteringspliktig stat som inte är:

- ett bolag vars aktier det handlas regelmässigt med på en eller flera etablerade värdepappersmarknader,
- ett bolag som är en närstående enhet till ett bolag som beskrivs ovan,
- en myndighetsenhet,
- en internationell organisation,
- en centralbank eller
- ett finansiellt institut.

Handeln med aktier anses vara regelmässig, om handeln är betydande och fortgående.

Handeln är betydande och fortgående om

- handel bedrivs med bolagets samtliga aktiekategorier i större än obetydlig omfattning på en eller flera etablerade värdepappersmarknader under minst 60 bankdagar under det föregående kalenderåret och
- den totala volymen av aktier i varje kategori som är föremål för handel på en sådan marknad under det föregående året uppgår till minst tio procent av det genomsnittliga antalet emitterade aktier i den aktuella kategorin under det föregående kalenderåret.

Etablerad värdepappersmarknad avser en omsättning som är officiellt erkänd och som övervakas av marknadsområdets myndigheter och har ett betydande värde av årligen omsatta aktier.

En aktiekategori anses i allmänhet svara upp mot kravet om regelmässig handel under kalenderåret, om handel med aktierna bedrivs på en etablerad värdepappersmarknad under året och de noteras regelbundet av mäklare som bedriver likviditetsgarantverksamhet på börsen. En mäklare bedriver likviditetsgarantverksamhet endast om han inom ramen för regelmässig affärsverksamhet regelbundet och aktivt erbjuder att köpa och de facto köper aktier av kunder och säljer dem till kunder som han inte är hans släktingar.

Värdet på omsatta aktier per år anses vara betydande, om det årliga värdet på aktier som omsätts (eller som föregångaren omsatt) överstiger 1 000 000 000 USD under de tre kalenderår som omedelbart föregår det kalenderår som bestämmningen grundar sig på. Om omsättningen omfattar fler än en kategori på marknadsnivå, där aktien kan vara separat noterad eller föremål för handel, ska varje klass betraktas som separat omsättning.

Enligt punkt D.2 vi omfattar rapporteringsskyldiga personer inte finansiella institut, eftersom de sköter rapporteringen själva eller i övrigt anses ha en låg risk när det gäller att undvika skatt. Rapporteringskravet berör således inte dem, med undantag för investeringsenheter som beskrivs i punkt A.6 b, som inte är finansiella enheter i en deltagande stat, vilka betraktas som passiva icke-finansiella enheter och som således omfattas av rapporteringskravet.

Punkt D.4 och 5 – Rapporteringspliktiga och deltagande stater

I punkt D.4 och 5 fastställs rapporteringspliktig stat och deltagande stat på följande sätt:

- med rapporteringspliktig stat avses i Finland alla andra stater än Finland (s.k. wider approach, BFL 17 c §).
- med deltagande stat avses en stat, med vilken det finns en överenskommelse enligt vilken den staten tillhandahåller de upplysningar som specificeras i avsnitt I och som identifieras i en offentliggjord förteckning.

Begreppen är å ena sidan av betydelse med tanke på vilka kontohavare som är rapporteringsskyldiga. I praktiken är alla andra kontohavare än de som har sin hemvist i Finland rapporteringspliktiga, såvida de inte särskilt betraktas som icke-rapporteringsskyldiga. Å andra sidan har begreppen betydelse gällande kontohavare som är investeringsenheter i en icke-deltagande stat, den s.k. look-through-principen.

Punkterna D.4 och 5 förutsätter att staten är identifierad som en rapporteringspliktig stat och deltagande stat i en offentliggjord förteckning. Varje stat ska offentliggöra en sådan förteckning och vid behov uppdatera den (till exempel alltid när en stat undertecknar ett avtal om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton eller när ett sådant avtal träder i kraft). I Finland är den offentliggjorda förteckningen av betydelse för att bestämma huruvida finansiella institutets kontohavare är en sådan investeringsenhet i en icke-deltagande stat som det finansiella institutet ska granska, identifiera och rapportera.

Skatteförvaltningen ger en förteckning över deltagande stater och uppdaterar den. På basis av DAC2 upptas på förteckningen alla EU-stater samt stater som med EU ingått avtal gällande saken. Med på förteckningen finns också de stater som offentligt och på regeringsnivå förbundit sig att ta i bruk CRS från år 2018 och som har skrivit under ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter eller ett motsvarande avtal gällande informationsutbyte. Under övergångsperioden åren 2017 och 2018 är det alltså inte en förutsättning för en deltagande stat att den deltar i informationsutbytet redan år 2017, utan med på förteckningen finns även de s.k. år 2018 staterna, ifall de uppfyller förutsättningarna.

Om någon av staterna i förteckningen inte uppfyller förutsättningarna för de stater som 2017 eller senare deltar, stryks en sådan stat ur förteckningen. De ovan beskrivna investeringsenheternas konton som strukits ur förteckningen kan betraktas som befintliga konton fram till tidpunkten för avlägsnandet ur förteckningen. Till exempel en investeringsenhet B i stat A på förteckningen är en icke-rapporteringskyldig person (eftersom det är fråga om ett finansiellt institut i en deltagande stat) och ett finansiellt institut behöver inte undersöka eller identifiera de kontrollerande personerna i enhet B. Om stat A stryks ur förteckningen över deltagande stater 1.7.2017, ska det finansiella institutet behandla investeringsenhet B som en passiv icke-finansiell enhet och det finansiella institutet ska också undersöka, identifiera och rapportera enhetens kontrollerande personer i enlighet med denna anvisning. Det finansiella institutet kan däremot behandla konton som öppnats för B före 1.7.2017 som befintliga konton och kan i sitt undersöknings- och identifieringsförfarande följa förfarandet för befintliga konton.

Punkt D.6–9 – Icke-finansiell enhet och personer med bestämmande inflytande

Icke-finansiell enhet, passiv icke-finansiell enhet och aktiv icke-finansiell enhet

I punkt D.6–9 definieras icke-finansiell enhet, passiv icke-finansiell enhet, aktiv icke-finansiell enhet och personer med bestämmande inflytande. Definitionerna är av betydelse för bestämningen av huruvida enheten är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera rapporteringskyldiga personer. I ett sådant fall ska kontot betraktas som ett rapporteringspliktigt konto enligt avsnitt V punkt D.3 och avsnitt VI punkt A.2.

På engelska används förkortningen NFE för icke-finansiella enheter. Enligt punkt D.7 avser den varje enhet som inte är ett finansiellt institut. En icke-finansiell enhet kan vara antingen en passiv icke-finansiell enhet eller en aktiv icke-finansiell enhet. I punkt D.8 och 9 beskrivs betydelsen av passiv icke-finansiell enhet och aktiv icke-finansiell enhet.

En enhet som inte är en aktiv icke-finansiell enhet är en passiv icke-finansiell enhet. Punkt D.8 innefattar dock även en investeringsenhet som beskrivs punkt A.6 b som inte är ett finansiellt institut i en deltagande stat. Rapporteringskyldiga finansiella institut förutsätts iakttä den s.k. look-through-principen för denna typ av investeringsenheter i enlighet med följande exempel: Stat A har ett ömsesidigt avtal om automatiskt utbyte av upplysningar med stat B, men det har inte ett avtal med stat C. w, som är ett rapporteringskyldigt finansiellt institut i stat A, förvaltar finansiella konton för enheterna X och y. Båda enheterna är investeringsenheter som beskrivs i punkt A.6 b. Enhet X har hemvist i stat B, och enhet y har hemvist i stat C. Ur w:s perspektiv är enhet X ett finansiellt institut i en deltagande stat, medan enhet y inte är det. Följaktligen ska w betrakta enhet y som en passiv icke-finansiell enhet i enlighet med punkt D.8. I praktiken ska alltså en sådan enhet granskas, identifieras och rapporteras i Finland som vilken som helst annan utländsk passiv icke-finansiell enhet.

En icke-finansiell enhet är en aktiv icke-finansiell enhet förutsatt att det uppfyller något av de kriterier som nämns i punkt D.9:

- aktiva icke-finansiella enheter på grund av inkomster och tillgångar,
- icke-finansiella enheter vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

- myndighetsenheter, Internationella organisationer, centralbanker eller en enhet som helt ägs av någon av dessa,
- icke-finansiella enheter som är holdingbolag och som inte hör till en finansgrupp
- icke-finansiella enheter som är uppstartsföretag,
- icke-finansiella enheter som håller på att realisera sina tillgångar och genomgå en konkurs,
- finansieringscenter som inte hör till en finansgrupp eller
- icke vinstdrivande icke-finansiella enheter.

I punkt D.9 a beskrivs de kriterier som icke-finansiella enheter ska uppfylla för att få statusen som aktiv icke-finansiell enhet på grund av inkomster och tillgångar enligt följande: mindre än 50 procent av den icke-finansiella enhetens bruttointäkter under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av passiva intäkter, och mindre än 50 procent av de tillgångar som innehades av den icke-finansiella enheten under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av tillgångar som genererar eller innehåser i syfte att generera passiva intäkter (jfr definitionen av passiv inkomst). Tillgångar som innehåses i syfte att generera passiva inkomster behöver inte de facto generera passiva inkomster under den tid som bestämningen grundar sig på, utan tillgångarnas karaktär är avgörande. Till exempel ska kontanter anses vara tillgångar genererar eller innehåses i syfte att generera passiva inkomster (ränta), även om de inte de facto genererar dessa.

Värdet för en icke-finansiell enhets tillgångar fastställs enligt det verkliga marknadsvärdet eller bokföringsvärdet för de tillgångar som tas upp i den icke-finansiella enhetens balansräkning.

I punkt D.9 b beskrivs de kriterier som icke-finansiella enheter som är föremål för offentlig handel ska uppfylla för att få statusen som aktiv icke-finansiell enhet enligt följande: aktierna i den icke-finansiella enheten är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad, eller också är enheten en närstående enhet till en enhet vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad. Såsom nämns ovan i punkt D.2-3 gällande rapporterings-skyldig person är aktierna föremål för regelmässig handel om handeln är betydande och kontinuerlig. Etablerad värdepappersmarknad avser en omsättning som är officiellt erkänd och som övervakas av det aktuella marknadsområdets myndigheter och har ett betydande värde av årligen omsatta aktier.

I punkt D.9 d beskrivs de kriterier som icke-finansiella enheter som är holdingbolag och som inte hör till en finansgrupp ska uppfylla för att få status som aktiv icke-finansiell enhet enligt följande: Väsentligen all verksamhet i den icke-finansiella enheten består i att äga (hela eller delar av) det utestående aktieinnehavet i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en finansiell enhet. Enheten ska dock anses ha status som icke-finansiell enhet om enheten fungerar som (eller utger sig för att vara) en investeringsfond, såsom exempelvis en private equity-fond, riskkapitalfond, leveraged buy-out-fond eller någon form av investeringsinstrument vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan äga andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

I fråga om de verksamheter som nämns i punkt D.9 innebär "väsentligen" 80 procent eller mer. Om den icke-finansiella enhetens holding- eller gruppfinansieringsverksamhet utgör mindre än 80 procent av dess verksamheter, men den icke-finansiella enheten också får aktiva inkomster (dvs. inkomster som inte är passiva inkomster) på annat sätt, uppfyller den kriterierna för status som aktiv icke-finansiell enhet förutsatt att verksamheternas totala volym uppfyller krav i "väsentligen samtliga krav" testet. För att fastställa huruvida en icke-aktiv finansiell enhets andra verksamheter än

holding- och gruppfinansieringsverksamheter uppfyller kraven för status som aktiv icke-finansiell enhet, kan testet som beskrivs i punkt D.9 a användas för sådana andra verksamheter. Om till exempel ett holdingbolag erbjuder holding- eller finansierings- och serviceverksamhet till ett eller flera dotterbolag till 60 procent och även till 40 procent verkar som distributionscentral för produkterna från den grupp som det hör till, och inkomsterna från distributionscentralverksamheten är aktiv inkomst i enlighet med punkt D.9 a, är det en aktiv icke-finansiell enhet trots att mindre än 80 procent av dess verksamheter består i att äga det utestående aktieinnehavet i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag. Uttrycket "väsentligen all" innefattar även fall där aktier i ett eller flera dotterbolag ägs och finansiering och tjänster tillhandahålls till dotterbolagen. Dotterbolag avses innebär en enhet vars utestående aktieinnehav (helt eller delvis) ägs av en icke-finansiell enhet.

Ett av kraven på icke-vinstdrivande icke-finansiella enheter som beskrivs i punkt D.9 h är att gällande lagstiftning i den stat där den icke-finansiella enheten har sin hemvist eller enhetens stiftelsekund tillåter inte att några av enhetens intäkter eller tillgångar utdelas till eller används till förmån för privatperson eller enhet som inte är en välgörenhetsenhet, förutom om detta sker som en följd av den icke-finansiella enhetens välgörenhetsverksamhet eller som betalning av rimlig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som den icke-finansiella enheten har förvärvat. Dessutom kan inkomsterna eller tillgångarna i en icke-finansiell enhet utdelas till en privatperson eller en enhet som inte är en välgörenhetsenhet eller användas till förmån för dessa för att betala en rimlig ersättning för användning av egendomen.

Passiv inkomst

Definitionen av passiv inkomst används då ett finansiellt institut identifierar om en kund som är en annan enhet än ett finansiellt institut är aktiv eller passiv. Begreppet passiv inkomst är dessutom av betydelse då det fastställs om en enhet är en investeringsenhet.

Passiv inkomst anses inbegripa den del av bruttoinkomsten, som består av följande:

- dividender,
- räntor,
- inkomst som motsvarar ränta,
- hyror och royalties, med undantag för hyror och royalties som åtminstone delvis har fått till följd av att arbetstagarna i den icke-finansiella enheten aktivt har bedrivit affärsverksamhet,
- livränta,
- överskottet från försäljning eller omsättning av finansiella tillgångar, vilket ger ovan nämnda passiva inkomst,
- överskottet från varje transaktion rörande finansiella tillgångar (inklusive forwardkontrakt, terminer, optioner och motsvarande transaktioner),
- överskott från valutaväxling,
- nettoinkomst från swappar eller
- penningbelopp som fått utifrån ett försäkringsavtal med kontantvärde.

I definitionen av de inkomster som nämns i definitionen, såsom dividend, ränta och överlåtelsevinst, används den finska lagstiftningens etablerade definition av inkomsten i fråga.

I strid med det som nämns ovan utgörs passiv inkomst inte av egendom som berättigar till passiv inkomst för en enhet som regelbundet förmedlar egendom utifrån en transaktion som hör till den regelmässiga handeln eller affärsverksamheten för handlaren i fråga så som värdepappershandlare (Obs! I allmänhet är finansinstitut värdepappersmäklare i Finland).

Övrigt koncernstöd enligt den finska skattelagstiftningen som en finsk enhet har erhållit vederlagsfritt i annan form än kapitalinvestering eller poster som har karaktär av kapitalprestation, såsom personalfondsposter och tilläggsposter till dem, påverkar inte klassificeringen av enheten som aktiv eller passiv. En enhet som i övrigt är en passiv enhet ändras till inte en aktiv enhet på grund av en

sådan betalning och en enhet som i övrigt är aktiv ses inte som passiv endast på grund av dessa betalningar. De bolagsvederlag och motsvarande betalningar som bostadsaktiebolag och ömsesidiga fastighetsaktiebolag erhåller ingår inte i definitionen av passiv inkomst. Därför är finska bostadsaktiebolag i allmänhet aktiva icke-finansiella enheter.

Det finansiella institutet ska vid utredningen av kontohavarens status beakta att specialreglerna i respektive stat vid behov ska granskas vid bestämningen av passiv inkomst. Till exempel kan en enhet som är kontohavare i ett finansiellt institut använda definitionen av passiv inkomst i sin hemviststat när det lämnar sitt intygande.

Personer med bestämmande inflytande

I punkt D.6 beskrivs innebörden i begreppet personer med bestämmande inflytande. Det motsvarar även begreppet verklig förmånstagare så som det beskrivs i rekommendation 10 från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) och i tolkningsanvisningen om denna punkt (given i februari 2012), och ska tolkas på ett sätt som stämmer överens med rekommendationerna i syfte att skydda det internationella finanssystemet mot missbruk, såsom skattebrott.

I en enhet som är en juridisk person avses med begreppet person med bestämmande inflytande en fysisk person som utövar kontroll över enheten. En enhet kontrolleras i allmänhet av en fysisk person (fysiska personer) som har det definitiva bestämmande inflytandet rörande ägarskap i enheten. Bestämmande inflytande rörande ägarskap beror på den juridiska personens ägarstruktur, och den identifieras oftast utifrån ett tröskelvärde genom att tillämpa ett riskbaserat angreppssätt (till exempel en person som äger mer än en viss procentandel av den juridiska personen, såsom 25 procent). Om ingen fysisk person utövar bestämmande inflytande rörande ägarskap, är personerna som utövar kontroll över enheten fysiska personer som på annat sätt utövar bestämmande inflytande. Om ingen fysisk person identifieras som utövare av bestämmande inflytande över enheten, är personerna med bestämmande inflytande över enheten de fysiska personerna i den högre ledningen.

När det är fråga om en trust avses med begreppet person med bestämmande inflytande stiftare, förvaltare, beskyddare (i förekommande fall), förmånstagare eller förmånstagarkrets(ar) och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten. Stiftare, förvaltare, beskyddare (i förekommande fall), förmånstagare eller förmånstagarkrets(ar) ska alltid betraktas som personer med bestämmande inflytande över trusten oavsett om någon av dem har bestämmande inflytande över trusten, därför kompletterar den andra meningen i punkt D.6 den första meningen. Dessutom ska varje fysisk person som utövar definitiv kontroll över trusten (inklusive via kontroll- eller ägarkedjor) också betraktas som personer med bestämmande inflytande över trusten. För att utreda källan till kontot eller kontona i trustar där stiftarna är enheter, ska de rapporteringsskyldiga finansiella instituten även identifiera personerna med bestämmande inflytande hos stiftarna och rapportera dem som personer med bestämmande inflytande över trusten. De rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska inhämta tillräckligt med information om förmånstagarna i trustar som definieras enligt egenskaper eller kategori för att kunna utreda förmånstagarnas identitet vid betalningar eller när de avser utöva de rättigheter som hör till dem. En betalning eller utövande av rättigheter innebär ändrade förhållanden, då de skyldigheter avseende granskning, identifiering och rapportering som de ändrade förhållandena förutsätter.

Om det är frågan om en annan rättslig konstruktion än en trust, avses med person med bestämmande inflytande de personer som är i en motsvarande eller likadan situation som personer som är personer med bestämmande inflytande över trusten. Former och strukturer i rättsliga konstruktioner varierar, vilket innebär att rapporteringsskyldiga finansiella institut ska identifiera de personer som är i motsvarande eller samma ställning som personer som ska identifieras och rapporteras i trustar, och rapportera dem.

I fråga om juridiska personer som motsvarar trustar (till exempel stiftelser) ska de rapporteringsskyldiga finansiella instituten identifiera personerna med bestämmande inflytande med hjälp av

samma åtgärder för kundkännedom som de åtgärder som förutsätts för trustar för att uppnå en tillräckligt hög nivå på rapporteringen.

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet använder upplysningar som insamlats och förvarats i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt och åtgärder för kundkännedom (AML/KYC) för att fastställa personer med bestämmande inflytande över kontohavaren av ett nytt enhetskonto, ska förfarandena för bekämpning av penningtvätt och åtgärder för kundkännedom stämma överens med rekommendation 10 och 25 (så som de godkändes år 2012) från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF), inklusive betraktande av stiftarna av en trust som personer med bestämmande inflytande över trusten och stiftarna av en stiftelse som personer med bestämmande inflytande över stiftelsen.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan vid fastställandet av personer med bestämmande inflytande över kontohavaren av ett redan befintligt enhetskonto använda de upplysningar som inhämtats och förvarats i enlighet med det rapporteringsskyldiga finansiella institutets förfarande för bekämpning av penningtvätt och åtgärder för kundkännedom.

Punkt E – Övrigt

Punkt E.1 – Kontohavare

Enligt punkt E.1 är en kontohavare den person som den kontohållande finansiella enheten har registrerat eller identifierat som innehavare av ett finansiellt konto. Om en trust eller ett dödsbo har registrerats som innehavare eller ägare av ett finansiellt konto, är det trusten eller dödsboet som är kontohavare, inte det finansiella kontots ägare eller förmånstagare. På motsvarande sätt är en sammanslutning och inte sammanslutningens bolagsmän kontohavare, om sammanslutningen registrerats som innehavare eller ägare av ett finansiellt konto.

En person som innehar ett finansiellt konto till förmån för en annan person eller en annan persons räkning som ombud, förvaltare, nominell ägare, undertecknare, investeringsrådgivare, mäklare eller företrädare, betraktas inte som kontohavare.

Som kontohavare betraktas den person till förmån för vilken eller för vars räkning man handlar. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan för detta ändamål använda upplysningar som det förfogar över (inklusive upplysningar som inhämtats i enlighet med förfarandet för bekämpning av penningtvätt och åtgärder för kundkännedom) utifrån vilka det tillförlitligt kan fastställa om personen handlar till förmån för en annan person eller för en annan persons räkning.

I situationer där ett annat finansiellt institut har registrerats som kontohavare till förmån för kontohavaren eller för kontohavarens räkning, betraktas detta andra finansiella institut som kontohavare.

I fråga om gemensamt ägda konton betraktas varje kontohavare som kontohavare för att fastställa huruvida kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Kontot är således ett rapporteringspliktigt konto om någon av kontohavarna är en rapporteringsskyldig person eller en passiv icke-finansiell enhet som har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer. Om fler än en rapporteringsskyldig person är innehavare av ett gemensamt ägt konto, behandlas varje rapporteringsskyldig person som kontohavare och påförs det gemensamt ägda kontots hela saldo, inklusive då sammanläggningsreglerna i avsnitt VII punkt C.1–3 tillämpas

När det är fråga om ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal är kontohavaren varje person som har rättmätig tillgång till kontantvärdet eller rätt att ändra avtalets förmånstagare. Om det inte finns någon person som har tillgång till kontantvärdet eller rätt att ändra förmånstagare ska kontohavaren anses vara varje person som i avtalet anges som ägare och varje person med förvärvade rättigheter till utbetalning i enlighet med avtalet. När ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal förfaller till betalning (dvs. när betalningsskyldigheten i enlighet med avtalet har fullgjorts), behandlas alla de personer, som har rätt att motta en betalning enligt avtalet, som kontohavare.

Följande exempel beskriver tillämpning av punkt E.1:

- Exempel 1 (konto som förvaltas av ombud): F har fått en fullmakt av U, som är en rapporteringsskyldig person. Den ger F rätt att öppna ett inlåningskonto, förvalta det, göra insättningar och uttag för U:s räkning. Kontots saldo för kalenderåret är 100 000 USD. F har registrerats som innehavare för inlåningskontot hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, men eftersom F innehar kontot i egenskap av ombud för U, har F inte i sista hand rätt till tillgångarna på kontot. Inlåningskontot betraktas som ett konto som innehas av U, som är en rapporteringsskyldig person, vilket betyder att kontot är ett rapporteringspliktigt konto.
- Exempel 2 (gemensamt ägda konton): U, som är en rapporteringsskyldig person, innehar ett inlåningskonto i ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Kontots saldo under kalenderåret är 100 000 USD. U äger kontot tillsammans med den finska fysiska personen A. Eftersom en av innehavarna till det gemensamt ägda kontot är en rapporteringsskyldig person, är kontot ett rapporteringspliktigt konto.
- Exempel 3 (gemensamt ägda konton): U och Q, som är rapporteringsskyldiga personer, innehar ett inlåningskonto i ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Kontots saldo under kalenderåret är 100 000 USD. Kontot är ett rapporteringspliktigt konto och både U och Q betraktas som kontohavare.

Punkt E.2 – AML/KYC-förfaranden

Enligt punkt E.2 avses med åtgärder för bekämpning av penningtvätt (AML, dvs. Anti Money Laundering, i samband med denna förkortning används också förkortningen CFT, dvs. Countering the Financing of Terrorism) eller åtgärder för kundkännedom (KYC), dvs. Know Your Customer, dvs. känn din kund) ett rapporteringsskyldigt finansiellt instituts åtgärder för kundkännedom (customer due diligence, CDD) i enlighet med kraven på bekämpning av penningtvätt eller liknande krav som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet omfattas av (till exempel regler för kundkännedom (identification)). Förfarandet omfattar verifiering (verification) och styrkande av kundens (inklusive kundens förmånstagares) identitet, förståelse om kontots karaktär och ändamål samt kontinuerlig uppföljning.

Punkt E.3 och 4 – Enhet och närstående enhet

Enligt punkt E.3 är en enhet en juridisk person eller rättslig konstruktion. Syftet med begreppet är att täcka varje person som inte är en fysisk person, och samtliga rättsliga konstruktioner. Med enhet används till exempel bolag, sammanslutning, trust, fideikommiss, stiftelse (foundation, Stiftung), företag, andelslag, organisation eller asociación en participación.

En enhet är en närstående enhet till en annan enhet om

- om antingen en enhet kontrollerar en annan enhet,
- två enheter står under gemensam kontroll eller
- båda enheter är Investeringsenheter enligt punkt A.6 b och står under gemensam företagsledning, och ledningen uppfyller kraven på åtgärder för kundkännedom för sådana investeringsenheter.

Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av över 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

Huruvida en enhet är en närstående enhet till en annan enhet är av betydelse med tanke på reglerna för sammanläggning av konton (avsnitt VII punkt C). Det är även av betydelse för tillämpningsområdet för en rapporteringsskyldig person som beskrivs i punkt D.2 ii och de kriterier som beskrivs i punkt D.9 b, enligt vilka en icke-finansiell enhet kan få status som aktiv icke-finansiell enhet.

Punkt E.5 – Skatteregistreringsnummer

Enligt punkt E.5 avses med skatteregistreringsnummer ett identifikationsnummer för skattebetalare (eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas). Identifikationsnumret för skattebetalare är en individuell kombination av bokstäver och siffror, oavsett beskrivningen, som en stat utfärdar till en fysisk person eller enhet och som används för att identifiera personen eller enheten i syfte att administrera statens skattelagar. I Finland är skatteregistreringsnumret personbeteckningen för fysiska personer och FO-nummer för enheter. Mer information om skatteregistreringsnummer i andra stater finns i OECD:s portal för automatiskt utbyte av upplysningar <http://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/> samt på Europeiska kommissionens webbplats EU-ländernas skatteregistreringsnummer https://ec.europa.eu/taxation_customs/tin/tinByCountry.html.

Punkt E.6 – Styrkande dokumentation

I punkt E.6 beskrivs vad som avses med styrkande dokumentation med tanke på åtgärderna för kundkännedom i avsnitt II–VII. Styrkande dokumentation innehåller något av följande:

- ett hemvistsintyg utfärdat av ett behörigt myndighetsorgan (i allmänhet skattemyndigheten eller en annan myndighet som är behörig att utfärda intyg) i den stat där betalningsmottagaren uppger sig ha hemvist.
- för fysiska personer, en giltig identitetshandling som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel polisen) och som innehåller personens namn och vanligtvis används för identifikationsändamål.
- när det är fråga om en enhet, officiella handlingar som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan och som innehåller enhetens namn och adressen till dess huvudkontor antingen i den stat där enheten säger sig ha sin hemvist eller i den stat där enheten etablerades eller organiserades.
- årsredovisningshandling, tredje parts kreditrapport, konkursansökan eller rapport från myndighet med ansvar för värdepapperstillsyn.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan använda styrkande dokumentation. Det väntas dock ge företräde för den styrkande dokumentationens senaste eller mest exakta del. Styrkande dokumentation kan inte användas om det finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning till att känna till att dokumentationen är inkorrekt eller otillförlitlig.

Exempel på intyg enligt punkt a är hemvistsintyg för beskattning, skattekort och uppgifter om hemvist i ett register som förs eller befullmäktigats av ett myndighetsorgan, såsom skatteförvaltningen.

Ett av de krav som beskrivs i punkt E.6 c är att de officiella handlingarna antingen innehåller adressen till enhetens huvudkontor antingen i den stat där enheten säger sig ha sin hemvist eller i den stat där enheten etablerades eller organiserades. Adressen till enhetens huvudkontor är i allmänhet den plats där dess faktiska företagsledning finns. Adressen till det finansiella institut där enheten innehar ett konto, en postboxadress eller en adress som uteslutande används för postningsändamål är inte adressen till enhetens huvudkontor, utom om denna adress är den enda adress som enheten använder och framgår som företagets registrerade adress av handlingarna för enhetens bildande. En poste restante-adress är inte heller adressen till enhetens huvudkontor.

När det är fråga om ett redan befintligt enhetskonto får finansiella institut som styrkande dokumentation använda klassificeringar i det finansiella institutets arkiv med avseende på kontohavaren (standardiserade branschkode), som registrerats av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i överensstämmelse med dess normala affärsmetoder för förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt (AML/KYC) eller för andra regleringsändamål och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet genomförde före dagen för klassificeringen av det finansiella kontot som ett redan befintligt konto. Det finansiella institutet ska säkerställa att den klassificeringsinformation som det använder är tillförlitlig. Det finansiella institutet kan inte använda informationen om det får kännedom om eller ges anledning till att känna till att dokumentationen är inkorrekt eller otillförlitlig.

Giltighetskrav för styrkande dokumentation

Den styrkande dokumentationen är giltig fram till slutet av det femte kalenderåret efter året då den styrkande dokumentationen lämnades in eller till ett senare utgångsdatum för dokumentet.

Utan begränsning av det ovan nämnda anses följande styrkande dokumentation vara giltig under en obegränsad tid:

- styrkande bevisning som lämnas in av ett behörigt myndighetsorgan (såsom pass),
- styrkande dokumentation som i allmänhet inte förnyas eller ändras (såsom stiftelseurkund) eller
- styrkande dokumentation som har lämnats in av ett icke-rapporteringskyldigt finansiellt institut eller en person i en rapporteringspliktig stat som inte är en rapporteringsskyldig person.

Det finansiella institutet kan dock inte använda den styrkande dokumentationen om det får kännedom om eller ges anledning till att känna till att den styrkande dokumentationen är inkorrekt eller otillförlitlig (till exempel om förhållandena ändras så att upplysningarna i dokumentationen blir inkorrekta). Det rapporteringsskyldiga förväntas införa förfaranden för att säkerställa att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet identifierar de ändringar som gjorts i huvudkundregistret, vilka innebär ändrade förhållanden. Dessutom väntas de finansiella instituten underrätta personerna som lämnar in handlingar om deras skyldighet att meddela ändrade förhållanden till det finansiella institutet. I ett intygande från kontohavaren bör finnas ett krav om att kontohavaren ska meddela ändringar i sina förhållanden till det finansiella institutet.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan förvara en ursprunglig bestyrkt kopia eller fotokopia (inklusive mikrokopia, skannad fil eller motsvarande elektroniska lagringssätt) av den styrkande dokumentationen eller åtminstone uppgifter om det undersökta dokumentets typ, datumet då dokumentet undersöktes och dokumentets identifikationsnummer (om ett sådant finns) (till exempel passnummer). All elektroniskt lagrad dokumentation ska vara tillgänglig som pappersversioner på begäran.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan godkänna sändning av styrkande dokumentation på elektronisk väg, om det elektroniska systemet verifierar att de mottagna upplysningarna motsvarar de sända upplysningarna. Dessutom ska systemet dokumentera alla användningsgångar som leder till sändning, förnyande eller redigering av stylande dokumentation. Det elektroniska systemets visuella yttre och funktion, inklusive behörighetsförfaranden, ska säkerställa att den person som använder systemet och lämnar styrkande dokumentation är den person som namnges i den styrkande dokumentationen.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut där kunden kan öppna ett konto ska inhämta styrkande dokumentation per konto. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan dock använda styr-

kande dokumentation som kunden har lämnat in rörande ett annat konto, om de båda kontona betraktas som ett konto för att fullgöra de kunskapskrav som nämns i avsnitt VII punkt A.

Dokumentation insamlad av andra personer

Det finansiella institutet kan använda sig av tjänsteleverantörer för att fullgöra sina skyldigheter avseende utbyte av upplysningar och kundkännedom. Det finansiella institutet kan använda dokumentation som insamlats av tjänsteleverantörer (till exempel informationstjänsteleverantörer, finansieringsrådgivare, försäkringsombudsmän) i enlighet med villkoren i den nationella lagstiftningen. Skyldigheterna avseende utbyte av upplysningar och kundkännedom är trots detta på det rapporteringsskyldiga finansiella institutets ansvar.

Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan använda dokumentation som insamlats av ombud (t.ex. investeringsfonder, hedgefonder och investeringsrådgivare på privata kapitalinvesteringsfonder). Ombudet kan förvara dokumentationen i ett it-system som det upprätthåller för ett eller flera rapporteringsskyldiga finansiella institut, under förutsättning att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet enkelt kan ta del av de uppgifter som ingår i dokumentationen (inklusive en kopia av själva dokumentationen) samt information rörande uppgifternas karaktär och tillförlitlighet. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska även enkelt kunna överföra uppgifter som det underrättats om och som kan påverka dokumentationens tillförlitlighet. Detta ska kunna göras antingen direkt i det elektroniska systemet eller genom att skicka uppgifterna till ombudet. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska till tillämpliga delar kunna bevisa när och hur det har överfört uppgifter som det underrättats om och som kan påverka dokumentationens tillförlitlighet. Det ska även kunna bevisa att dokumentationens tillförlitlighet har beaktats vid behandlingen av de uppgifter som överförts och vid åtgärderna för kundkännedom. Ombudet ska använda ett system för att säkerställa att uppgifter som påverkar dokumentationens tillförlitlighet eller kundens ställning sänds till samtliga rapporteringsskyldiga finansiella institut vars dokumentation ombudet förvarar.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, som får ett konto på grund av dess värde av en föregångare eller en överförande part vid en fusion eller gruppförvärv, har i allmänhet rätt att använda tillförlitlig dokumentation som insamlats av föregångaren eller den överförande parten (eller en kopia av den tillförlitliga dokumentationen). Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, som vid en fusion eller gruppförvärv får ett konto på grund av dess värde av ett annat rapporteringsskyldigt finansiellt institut som har fullgjort samtliga skyldigheter avseende förfaranden för kundkännedom för de överförda kontona, att använda den bestämning av kontohavarens status som utförts av föregångaren eller den överförande parten fram tills att kontohavaren får kännedom om eller ges anledning till att känna till att statusen är inkorrekt eller att förhållandena ändras.

4 Krav rörande faktiskt genomförande

4.1 Inledning

I direktivet och standarden ställs krav på faktiskt genomförande för stater. Enligt artikel 8.3a ska Finland införa regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och effektiv efterlevnad av förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom. Motsvarande krav finns i standarden (IX avsnittet), och i kommentaren till det finns tillämpningsanvisningar rörande effektivt genomförande. I direktivet betonas dessutom rätten till skydd av personuppgifter. Ovan nämnda krav har beaktats i de nationella genomförandelagarna.

4.2 Regler för att hindra finansiella institut, personer eller mäklare att införa rutiner för att kringgå förfaranden för utbyte av upplysningar och kundkännedom.

Enligt 5 c § i direktivets genomförandelag och BFL 17 c § ska det finansiella institutet i situationer där en person eller mäklare har infört rutiner för att kringgå förfaranden för utbyte av upplysningar och kundkännedom trots detta betraktas som ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och det finansiella kontot som ett rapporteringspliktigt finansiellt konto.

En förutsättning för tillämpning av ovan nämnda bestämmelser är inte att rutinerna uteslutande eller i huvudsak skulle ha införts i syfte att kringgå förfarandena. Lagstiftningen täcker såväl situationer där kringgåendet av förfaranden för utbyte av upplysningar och kundkännedom har varit det huvudsakliga syftet som situationer där en påföljd av rutinerna har varit att undvika förfaranden för utbyte av upplysningar och kundkännedom mot lagens syfte.

I praktiken kan kravet delas in i tre vanliga lagstridiga rutiner:

1. det finansiella institutet inför själv rutiner för att kringgå gransknings-, identifierings- och rapporteringskyldigheterna i strid mot lagens syfte
2. det finansiella institutet upptäcker att dess kontohavare har infört rutiner med vilka den i strid mot lagen försöker undvika förfaranden för utbyte av upplysningar och kundkännedom, inklusive arrangemang med vilka den verkliga förmånstagaren försöker uteslutas från rapporteringen
3. det finansiella institutet försöker undvika sin rapporteringskyldighet så att det inför rutiner med vilka det i strid mot lagen försöker undvika att definitionen av rapporteringskyldigt finansiellt institut uppfylls.

Det finansiella institutet får inte tillämpa rutiner i enlighet med punkt 1. Om sådana förfaranden upptäcks hos det finansiella institutet, anses det ha försummat skyldigheterna i enlighet med skattelagstiftningen och de påföljder som föreskrivs i lagen kan påföras de ansvariga personerna.

I praktiken kan det förekomma situationer där investeringstjänster eller investeringsprodukter som utförts eller gjorts för kunden eller för kundens räkning i ett annat syfte än att kringgå skyldigheterna, eventuellt i strid mot lagens syfte. Det finansiella institutet kan i detta fall antingen på det sätt som nämns i lagen granska, identifiera och rapportera kontona eller, i osäkra fall, säkerställa hos Skatteförvaltningen att det inte är frågan om ett lagstridigt förfarande.

Det finansiella institutet kan inte anse att uppgifterna om kontohavaren för förfarandet för kundkännedom är tillförlitliga, om det finansiella institutet känner till eller har anledning att misstänka att kontohavaren har infört lagstridiga rutiner (punkt 2). Det finansiella institutet kan i detta fall inte anse att det intygandet från kontohavaren är tillförlitligt och kan inte öppna ett nytt konto förrän det har fått ett tillförlitligt intygande från kontohavaren. I praktiken ska det finansiella institutet få till exempel en tillförlitlig utredning om att det inte är frågan om en rutin som införts i syfte att kringgå rapportering, som det finansiella institutet misstänker.

När det gäller redan befintliga konton kan det finansiella institutet antingen rapportera kontot i enlighet med den faktiska situationen eller behandla kontot som ett s.k. icke dokumenterat konto. Det finansiella institutet ska först försöka utreda den faktiska situationen och först därefter, när det inte trots bästa försök har fått tillräckliga uppgifter från kontohavaren, kan det finansiella institutet betrakta kontot som ett icke dokumenterat konto.

Det finansiella institutet får inte tillämpa rutiner i enlighet med punkt 3. Om sådana rutiner upptäcks hos det finansiella institutet, anses det ha försummat skyldigheterna i enlighet med skattelagstiftningen och de påföljder som föreskrivs i lagen kan påföras de ansvariga personerna.

I praktiken kan det förekomma situationer där det finansiella institutet upptäcker att en kontohavare eventuellt felaktigt har uppgett sin status som något annat än rapporteringskyldigt finansiellt institut. I sådana situationer ska det finansiella institutet kontakta kontohavaren för att utreda den fak-

tiska situationen. Om det finansiella institutet inte får en tillförlitlig utredning om kontohavarens status eller misstänker att kontohavaren försöker kringgå sin rapporteringsskyldighet som finansiellt institut, ska det finansiella institutet kontakta Skatteförvaltningen och berätta om kontohavarens eventuellt felaktiga status. Det finansiella institutet kan inte på eget initiativ betrakta kontohavaren som finansiellt institut i strid med intygandet från kontohavaren.

Exempel på rutiner som ovan nämnda regler för kringgående tillämpas på:

- Exempel 1 (kontoförvaltaren byts) Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ger kunden råd om att ha kontot i en närstående enhet i en icke-deltagande stat. På så sätt undviker det rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapportering samtidigt som det tillhandahåller tjänster och upprätthåller kundrelationer, precis som om kontot skulle förvaltas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. I ett sådant fall ska det anses att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förvaltar kontot och att det har de skyldigheter avseende utbyte av upplysningar och kundkännedom som detta föranleder.
- Exempel 2 (belopp för slutet av året): Finansiella institut, fysiska personer eller mäklare manipulerar belopp, såsom kontosaldo, under slutet av året för att undvika rapportering av kontosaldo och att bli föremål för rapportering.
- Exempel 3 (parkering av pengar hos en kvalificerad kreditkortsutfärdare): Fysiska personer eller enheter parkerar saldo från andra rapporteringspliktiga konton kortvarigt hos kvalificerade kreditkortsutfärdare för att undvika rapportering under årets slut.
- Exempel 4 (elektroniska arkiv och it-system): Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet låter avsiktligt bli att skapa elektroniska system för att (för att sökning i elektroniska arkiv inte ska ge några resultat) eller upprätthåller konstgjort separerade it-system (för att undvika regler för sammanläggning av konton).

4.3 Krav på finansiella institut att föra bok över genomförda åtgärder och bevis om användningen av ovan nämnda förfaranden samt att vidta lämpliga åtgärder för att inhämta dessa upplysningar

5 a § i direktivets genomförandelag och BFL 17 c § förutsätter att ett rapporteringsskyldigt finiskt finansiellt institut ska föra bok över åtgärder som vidtagits vid tillämpningen av förfarandet för utbyte av upplysningar och av aktsamhetsproceduren och vid lämnande av upplysningar samt över bevis om att dessa förfaranden har använts. Det ska dessutom bevara dessa uppgifter i sex år räknat från utgången av det år då förfaranden för identifiering av konton genomfördes eller ett konto avslutades.

Det finansiella institutet ska ha dokumentation som förutsätts för förfaranden för kundkännedom som beskrivs i denna anvisning och bevara dessa uppgifter i sex år från det sista rapporteringsåret. Det finansiella institutet måste även vid behov påvisa på det sätt som förfarandet för kundkännedom förutsätter varför något konto inte har ansetts vara ett rapporteringspliktigt konto. Därför ska det finansiella institutet i allmänhet bevara de dokument och uppgifter som inhämtats för förfarandet för kundkännedom för ett sådant konto under motsvarande tid (sex år efter det år då kontot inte rapporterades). Motsvarande bevaringsskyldighet på sex år gäller de kontouppgifter från vilka de rapporteringspliktiga uppgifterna ska insamlas.

Större delen av de uppgifter som behövs för förfarandet för kundkännedom ska samlas och bevaras även för andra ändamål, till exempel kraven i bokföringslagstiftningen och beskattning av

vinstutdelning. För tydlighetens skull bör det konstateras att den nu behandlade lagstiftningen inte begränsar eller avlägsnar andra aktsamhets-, rapporterings-, bokförings-, antecknings- eller bevaringsskyldigheter som lagstiftningen förutsätter.

4.4 Administrativa förfaranden för att kontrollera om rapporteringsskyldiga finansiella institut iakttar förfaranden för utbyte av upplysningar och kundkännedom

Skatteförvaltningen är enligt 5 b § i direktivets genomförandelag skyldig att utöva kontroll över att finansiella institut iakttar de krävda förfarandena. Motsvarande kontrollskyldighet föreskrivs även i 2 § i lagen om Skatteförvaltningen. I praktiken övervakar Skatteförvaltningen att finansiella institut fullgör de i anvisningen nämnda skyldigheterna bl.a. med hjälp av skatteinspektioner och övervakning av att innehållet i de årsanmälningar som lämnas in årligen är korrekt.

Finansiella institut ska på uppmaning av Skatteförvaltningen lämna de specificerade tilläggsuppgifter som behövs för den ovan nämnda lagstadgade uppgiften (BFL 19 §), de handlingar i vilka behövliga uppgifter kan vara tillgängliga (BFL 23 §) samt föreslå för granskning (BFL 14 §) allt det material som föreskrivs i FMF 3 § och som behövs för att granska att finansiella instituts förfaranden och rapportering är korrekta.

Finansiella institut ska lämna uppgifterna till Skatteförvaltningen utan hinder av sekretessbestämmelser och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter (BFL 22 §).

4.5 Administrativa förfaranden för uppföljning av rapporteringsskyldiga finansiella institut, om icke dokumenterade konton rapporteras

I 5 b § i direktivets genomförandelag och i BFL 17 c § föreskrivs att Skatteförvaltningen är skyldig att kontrollera att de finansiella instituten iakttar aktsamhetsprocedurer och följer upp konton som inte dokumenterats.

Skatteförvaltningen kommer på det sätt som nämns ovan i punkt 4 att övervaka de finansiella institutens verksamhet även när det gäller konton som inte dokumenterats. Övervakningen av konton som inte dokumenterats görs bland annat i samband med övervakning av beskattningen av vinstutdelning. I fråga om vinstutdelningar som betalats till icke dokumenterade konton kan källskatts- eller förskotts innehållningsförmåner i enlighet med skatteavtalet i allmänhet inte beviljas vid källan och källskatt på ränteinkomst ska debiteras betalningar som omfattas av källskatt. Ovan nämnda förmåner förutsätter att betalningens mottagare har granskats och identifierats med tillräcklig noggrannhet. Om kontot inte är dokumenterat och kontoinnehavarens skattestatus inte har kunnat utredas för rapporteringen, har identifieringen inte heller kunnat göras på det sätt som krävs innan betalningen görs för att bevilja förmåner för beskattningen av vinstutdelning.

4.6 Bestämmelser som tillämpas om reglerna inte följs

Ett finansiellt institut kan påföras påföljder i enlighet med BFL 22 a § om det försummar de rapporteringsskyldigheter som förutsätts i lagen. De som är ansvariga för skyldigheten att lämna uppgifter kan dömas till böter på det sätt som föreskrivs i BFL 87 §.

Försummelse av förfaranden för kundkännedom avser vanligtvis även att andra beskattningsrelaterade skyldigheter har försumrats. För dessa finns separata sanktionsbestämmelser.

4.7 Det rapporteringsskyldiga finansiella institutets skyldigheter som registeransvarig

De upplysningar som rapporteras och som insamlas för förfarandet för kundkännedom utgör personuppgifter. Lagen om beskattningsförfarande föreskriver om en skyldighet för finansiella institut att samla in uppgifter om fysiska personer, bevara uppgifterna i sina register i den tid som nämns i lagen (sex år efter att kontot stängts eller efter utgången av något annat rapporteringspliktigt år) samt överlämna uppgifterna till Skatteförvaltningen årligen på årsanmälan och på uppmaning av Skatteförvaltningen för Skatteförvaltningens lagstadgade övervakningsuppgift. Det finansiella institutet är registeransvarig och skyldig att fullgöra de skyldigheter som föreskrivs för registeransvariga i personuppgiftslagen.

Det finansiella institutet ska vid insamlandet och vid behandlingen av uppgifter i övrigt säkerställa att kontohavaren vet för vilket ändamål uppgifterna insamlas och i övrigt behandlas och beakta uppgifternas användningsändamål i sin verksamhet (beskattning). Om det finansiella institutet samtidigt insamlar uppgifter för andra ändamål, till exempel sin affärsverksamhet, ska kontohavaren underrättas om till vilka delar de uppgifter som insamlas är obligatoriska uppgifter som förutsätts i lagstiftningen och vilka påföljder inkorrekt eller bristfälliga uppgifter kan medföra för kontohavaren.

I 5 a § i direktivets genomförandelag föreskrivs om skyldigheter för rapporteringsskyldiga finansiella institut som är registeransvariga. Ett finansiellt institut ska i enlighet med förutsättningarna i 5 a § i lagen om genomförande av DAC2 och 24 § i personuppgiftslagen informera en rapporteringsskyldig fysisk person att de i BFL 17 b och c § avsedda uppgifter om personen insamlas och överlämnas till Skatteförvaltningen, som sänder uppgifter till andra medlemsstater och tredje länder. Personen i fråga ska beredas möjlighet att granska att de uppgifter som lämnas är korrekta innan uppgifterna överlämnas. Det finansiella institutet ska därmed informera kontohavaren om dennes granskningsrätt och rätt att kräva korrigerings av felaktig uppgift. Lagstiftningen förutsätter dock inte att det finansiella institutet måste sända uppgifterna till kontohavaren innan de överlämnas, såvida kontohavaren uttryckligen inte ber att få kontrollera uppgifterna. Förfarandet motsvarar övriga förfaranden i enlighet med BFL 3 kap.

4.8 Kontohavarens skyldighet att lämna korrekta uppgifter

Finansiella institut har en lagstadgad skyldighet att granska och identifiera kontohavarnas skattemässiga status. Granskning och identifiering görs utifrån de uppgifter som det finansiella institutet innehar samt med hjälp av uppgifter som begärs av kontohavaren. För nya konton som öppnats 1.1.2016 eller senare ska det finansiella institutet be samtliga kontohavare om ett s.k. intygande av kontohavaren (jfr anvisningen) där den insamlar uppgifter som behövs för beskattningen. Kontohavaren ska lämna de begärda uppgifterna till det finansiella institutet och säkerställa att uppgifterna i intygandet från kontohavaren är tillförlitliga. Det finansiella institutet får inte öppna kontot om det inte får ett intygande från kontohavaren med korrekt innehåll. Kontohavaren har också en skyldighet att meddela ändringar i sina förhållanden till det finansiella institutet.

När det gäller konton som öppnats före 1.1.2016 kan det finansiella institutet granska och identifiera kontona utifrån de tidigare uppgifter som det förfogar över. Om det finansiella institutet upptäcker ett s.k. indicium (jfr anvisningen) till utlandet i de uppgifter som det förfogar över, ska det antingen i årsanmälan till Skatteförvaltningen anmäla kontot som ett konto för kontohavaren i landet enligt indiciet eller genom det förfarande som beskrivs i anvisningen säkerställa och vid behov bevisa för Skatteförvaltningen att kontohavaren inte är skattskyldig i det aktuella landet trots indiciet.

Om det finansiella institutet inte har tillräckliga uppgifter för att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist, ska det be kontohavaren om de tilläggsuppgifter som behövs. Kontohavaren ska lämna de behövliga tilläggsuppgifterna. Om kontohavaren inte lämnar dessa uppgifter, ska det finansiella institutet anmäla kontot till Skatteförvaltningen i sin årsanmälan som ett s.k. icke doku-

menterat konto. Skatteförvaltningen vidtar behövliga åtgärder för sådana konton. Uppgifter med vilka kontohavarens korrekta status kan säkerställas är även av betydelse i övrigt i beskattningen. Till exempel vid beskattningen av vinstutdelning måste betalaren ha tillräckliga uppgifter om betalningsmottagaren.

Det finansiella institutet kan även i fråga om dessa nya konton tillämpa förfarandet för nya konton, dvs. be kontohavaren om ett intygande. Kontohavaren bör i detta fall lämna de uppgifter som krävs.

Skatteförvaltningen kommer att sända inkomna uppgifter på det sätt som bestäms i lagstiftningen till kontohavarens hemviststat och/eller de stater där kontohavaren har ett indicium. Kontohavaren har rätt att hos det finansiella institutet granska att de uppgifter som det finansiella institutet anmält till Skatteförvaltningen är korrekta. På grund av inkorrekta eller bristfälliga uppgifter om hemviststat sänds uppgifterna till fel stat eller med inkorrekt innehåll.

Om det finansiella institutet får kännedom om eller har anledning att misstänka att kontohavaren har inlett förfaranden för att undvika korrekt rapportering, ska det finansiella institutet vidta de åtgärder som lagen förutsätter. Det finansiella institutet ska anmäla sådana förfaranden och kontohavare som inlett dem till Skatteförvaltningen och/eller anmäla uppgifterna enligt den faktiska situationen.

Lämnande av felaktiga uppgifter för beskattningen kan leda till skatteförhöjning och andra administrativa påföljder. Om felaktiga uppgifter har lämnats i syfte att undvika skatt, kan detta ge upphov till straffrättsliga påföljder (skattebedrägeri).

Jari Salokoski
direktör

Kalle Hirvonen
överinspektör

Antti Kurikka
överinspektör